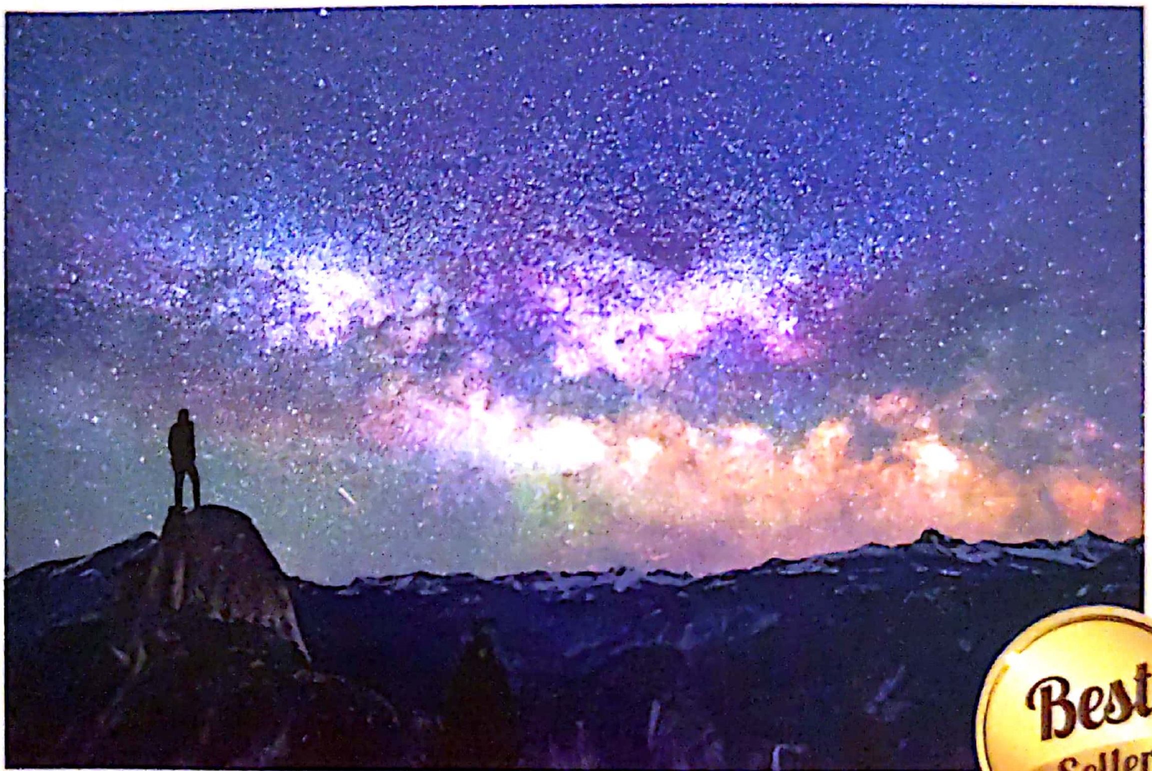
CONVERSAȚII CU DUMNEZEU

• UN DIALOG NEOBIȘNUIT •

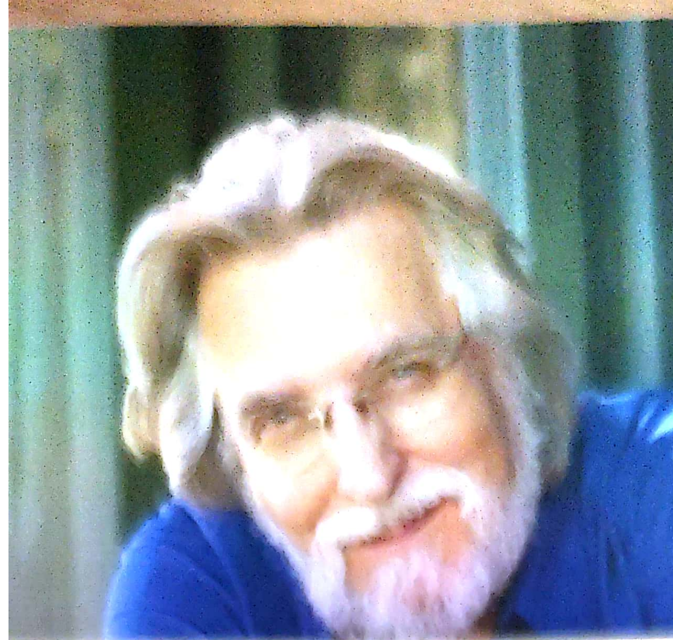

• VOLUMUL IV: TREZIREA SPECIEI •

NEALE DONALD WALSCH

NEALE DONALD WALSCH

A schimbat modul în care gândesc milioane de oameni de pe întregul Glob. Trilogia ***Conversații cu Dumnezeu*** s-a situat în topul bestsellerurilor *New York Times* vreme de peste doi ani.

Cărțile scrise de el vorbesc despre spiritualitate și aplicațiile sale în viața cotidiană. Cuvintele acestui autor profund și talentat au fost traduse în 37 de limbi și au ajuns pe toate continentele. La cererea cititorilor, Neale a creat mai multe asociații care pledează pentru pace, claritate și iubire (Fundația CWG, CWG pentru Părinți, Echipa Umanității, Conversația Globală etc.).

Neale Donald Walsch

Conversații cu Dumnezeu

– Volumul IV –

Trezirea speciei

Conversations with God. Book 4, Awaken the Species
Copyright © 2017 by Neale Donald Walsch
Original English language edition published by Rainbow Bridge Books

Redactare: Ana-Maria Datcu
Design copertă: Andrea Nastac, Stelian Bigan
DTP: Prosperity Exprim (Felicia Drăguşin)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
WALSCH, NEALE DONALD
Conversaţii cu Dumnezeu: un dialog neobişnuit / Neale Donald Walsch. -
Ed. a 2-a. - Bucureşti: For You, 2016
3 vol.
ISBN 978-606-639-105-4
Vol. 4 : Trezirea speciei : un dialog nou şi neaşteptat / trad. din lb. engleză
de Mihaela Ivănuş. - 2018.
ISBN 978-606-639-230-3
I. Ivănuş, Mihaela (trad.)
2

Neale Donald Walsch

Conversații cu Dumnezeu

Un dialog nou și neașteptat

– Volumul IV –

Trezirea speciei

Traducere din limba engleză
de Mihaela Ivănuș

Editura For You
București

Nota traducătoarei: Dat fiind caracterul cu totul special al textului, au fost păstrate aproape toate aspectele ortografice, cât şi construcţia frazei folosite de către autor. Din acest motiv, enunţurile pot părea oarecum deosebite de cele întâlnite în limba română. Cuvintele scrise în caractere italice sunt cele din textul originar. Toate notele de subsol aparţin traducătoarei.

Nota autorului

Sunt conștient de faptul că în cea mai recentă carte din seria *Conversații cu Dumnezeu*, și anume *Acasă cu Dumnezeu într-o viață care nu se sfârșește niciodată*, scrisă și publicată cu zece ani înainte de aceasta, s-a spus că este sfârșitul acestor dialoguri care urmează să fie publicate și distribuite de mine. Cu toate acestea, viața este un mozaic în continuă schimbare și, având în vedere faptul că toți suntem Una cu Dumnezeu, avem capacitatea de a crea ceea ce producătorii de film ar numi un „sfârșit alternativ" la orice poveste. Se pare că acest lucru s-a întâmplat aici. O nouă decizie pare să fi fost luată la nivelul Superconștiinței (nivelul la care funcționează toate sufletele).

Puteam să nu dezvălui acest ultim dialog, dar totul în mine striga „Să nu îndrăznești". Prin această difuzare publică a noii transcrieri cuvânt cu cuvânt din cea mai recentă conversație cu Dumnezeu simt că îmi respect față de El promisiunea de a face tot ce îmi stă în putere pentru a continua să-i aduc lumii la cunoștință cele mai importante informații pe care le-am primit vreodată – informații care, mi-a fost demonstrat, pot schimba în mod pozitiv experiența cotidiană a milioane de oameni din întreaga lume.

În ciuda faptului că mai toate religiile importante din lume vorbesc despre revelația de la Dumnezeu către oameni care a avut loc pe tot parcursul istoriei, înțeleg perfect

dacă unii oameni consideră că un astfel de eveniment binecuvântat nu poate apărea în viața unei persoane absolut imperfecte și pline de păcate ca mine. Însă întotdeauna am spus că nu eu, la singular, am discuții cu Dumnezeu, ci noi toți, la plural, tot timpul. Cei mai mulți oameni le numesc pur și simplu altfel.

Cu toții avem capacitatea de a ne accesa sursa de înțelepciune superioară din interior – pe care suntem invitați să o considerăm ca fiind Dumnezeu care lucrează în noi și prin noi. Dialogul însuși prezintă succint acest lucru prin vocea Divinității:

Vorbesc cu toată lumea, tot timpul. Întrebarea nu este „Cui îi vorbesc?". Întrebarea este „Cine ascultă?".

Prin urmare, te invit să lași deoparte scepticismul firesc în ceea ce privește sursa informațiilor găsite aici și, în schimb, să te gândești dacă ceea ce a fost oferit prin acest proces are sau nu valoare în viața ta individuală și, mai larg, în înțelegerea Vieții Înseși. Acest text conține multe informații despre viață și moarte – și despre timpul dintre ele. Conține, probabil, mai multe informații metafizice la un loc decât cele la care ai fost expus în ultimul timp. La un moment dat, despre dialogul ce urmează este posibil să spui „Speculație sau realitate, acest lucru este cu totul fascinant" și apoi să te întrebi, totuși, „Dar la ce îmi folosește să știu toate aceste lucruri? Ce legătură are cu viața mea și cu îmbunătățirea ei și, cu atât mai mult, cu îmbunătățirea vieții tuturor oamenilor de pe Pământ?".

Vei vedea că am pus întrebări succesive din dorința de a face acest dialog semnificativ și relevant. Ceea ce știu este că astăzi, cu tot ceea ce se întâmplă în lume, oamenii doresc și caută un mesaj de speranță, credință, vindecare și schimbare. Am descoperit că această ultimă conversație

cu Dumnezeu mi-a oferit asta și de aceea am dorit să o împărtășesc în mod public. Dialogul de aici conține câteva evaluări dure ale situației în care ne aflăm astăzi, însă ele nu reprezintă judecăți, ci faruri care iluminează ce suntem acum invitați să observăm și ne dau puterea de a acționa.

Știu că sună banal, dar un Viitor Mai Bun pentru noi ca indivizi și pentru civilizația noastră este posibil. Foarte, *foarte* posibil, dacă îl vom alege. Așa cum subliniază dialogul de aici, suntem la O Alegere distanță. Sper că vei hotărî să iei această decizie după ce vei citi cele ce urmează.

Pentru cei care nu văd nici Viața,
nici lumea lor ca fiind
atât de minunată cum a fost destinată să fie,
dar care știu că ambele pot fi astfel
și care aleg acum să facă acest lucru.

Introducere

Pe 2 august 2016, m-am trezit dintr-un somn profund. Acel Impuls mă îndemna să mă trezesc. Îl știam bine. Nu-l mai simțisem de aproape 10 ani, dar îl cunoșteam bine.

Nu aveam idee cât e ceasul, dar m-am gândit: „Dacă e 4.23, oare mai am nevoie de un alt semn în afară de acesta?"

M-am uitat la ceasul de pe noptieră.

4.13 dimineața.

Desigur. Timp suficient ca să mă dau jos din pat pentru „întâlnirea" mea de la 4.23.

Primul dialog pe care l-am avut cu Dumnezeu a început la 4.23 dimineața. Și, în fiecare dimineață, timp de săptămâni, am fost trezit între 4.15 și 4.30 de o chemare adâncă din interior: „Întoarce-te la dialog."

Acest tipar a continuat luni de zile (și, ulterior, ani la rândul). M-am întrebat dacă există o semnificație pentru ora aleasă, dar, în cele din urmă, m-am eliberat de orice nevoie de a ști.

Când materialul primelor conversații cu Dumnezeu, scrise pe blocnotesuri cu foi galbene, a fost publicat sub formă de carte (mi s-a spus în dialog că așa va fi, prin urmare le-am trimis unui editor ca provocare), m-am gândit că poate a avut loc ceva important aici. Și, când peste un milion de oameni au

cumpărat cartea și am văzut-o tradusă în 37 de limbi, a trebuit să accept, șocat, că aceasta e o certitudine.

Apoi, au început să sosească cereri pentru a vorbi în afara Statelor Unite și a trebuit să-mi găsesc certificatul de naștere pentru a solicita un pașaport. Nu l-am găsit nicăieri printre documentele personale, așa că am făcut o cerere la arhivele statului în care m-am născut, am plătit taxa și am cerut să-mi fie trimisă o copie oficială.

Am fost uimit când am deschis plicul și am examinat documentul.

ORA NAȘTERII: 4.23 A.M.

Evident!

Faptul că această experiență de conexiune divină părea a fi inițiată aproape în fiecare zi în jurul orei la care am venit pe lume mi se părea că are sens. Cel puțin, nu puteam ignora concordanța perfectă dintre cele două momente.

De-a lungul anilor, atunci când mă trezeam brusc între 4.15 și 4.30 dimineața, cu ochii în tavan, cu o anumită energie trecându-mi prin corp, știam ce se întâmplă. Mă trezeam imediat, alergam la laptop și mă deschideam informațiilor care doreau să vină.

Și tot așa s-a întâmplat și în această zi, 2 august 2016. Tocmai am împins pătura la o parte și m-am dat jos din pat. Acum sunt în fața tastaturii. Singura diferență este că nu credeam că o să fac din nou asta.

Să-ți explic.

Cu toții avem ceea ce am numit „conversații cu Dumnezeu“, tot timpul. Acest lucru mi-a fost clarificat în pagina 5 din cele peste 3 000 de pagini de *Conversații cu Dumnezeu* ce au fost publicate. Prin urmare, experiența mea nu *a fost* nici unică, nici neobișnuită. Ceea ce a fost poate puțin neobișnuit este că mi-am înregistrat în scris întâlnirile cele mai intime și apoi i le-am trimis unui editor, care, la rândul lui, le-a *tipărit* și le-a distribuit în librării.

Am ajuns să înțeleg și să experimentez că noi toți avem o legătură profundă și personală cu Dumnezeu tot timpul și că putem avea o comunicare veritabilă cu Divinitatea cerând îndrumare, ajutor, înțelegere și asistență, ori de câte ori dorim. Aceasta a fost, de fapt, *ideea principală a cărții*. A fost adusă în lume pentru a-i deschide pe oamenii din întreaga lume la această experiență, pentru a-i invita la o relație nouă și mai personală cu Dumnezeu.

Cu toate acestea, sentimentul că *trebuie* să am un astfel de dialog, că „a sosit timpul“ pentru o astfel de interacțiune, semnalată de un sentiment interior profund care se acumulează în mine și nu poate fi ignorat, este altceva. Eu trăiesc această experiență ca un sentiment care mă *cuprinde* și nu am mai avut acest sentiment de aproape zece ani. Așa că mă gândeam că îl cunoscusem pentru ultima oară.

Știam că o să scriu din nou. Voi scrie întotdeauna ceva. Un editorial pentru *Huffington Post*. Un blog pentru CWG Connect. O postare pe Facebook. Un răspuns dat cuiva care pune o întrebare pe Ask Neale. Chiar și o carte ce explorează în profunzime mesajele pe care le-am primit. Ceva.

Dar o altă conversație cu Dumnezeu pe hârtie? Un alt dialog cu Divinitatea? Credeam că aceste zile au trecut. Credeam că procesul este complet.

Am greșit.

1

Nu credeam că voi face asta din nou. Credeam că procesul s-a încheiat.

Mai sunt multe de făcut. Încă o invitație, dragul meu.

Am acceptat deja două: schimbă părerea lumii despre Dumnezeu și întoarce-i pe oameni la ei înșiși. Am crezut că asta e tot.

Știu. Nu era încă momentul pentru a treia.

Acum este?

Acum este.

Bine, care este a treia? Și va fi ultima invitație?

Da, aceasta va fi ultima. Și, apropo, aceste invitații nu sunt doar pentru tine. Sunt pentru toată lumea – deși nu toți le vor accepta.
Cei care le vor accepta se vor identifica singuri.

Întotdeauna am înțeles că mesajele nu erau doar pentru mine. În ceea ce privește primele două invitații, întotdeauna am știut asta.

Așa că acum vine a treia și ultima invitație, deoarece este Momentul Perfect pentru Progres pe planeta ta.

Sună foarte interesant, mai ales când ai senzația că este exact invers. Am impresia că civilizația noastră regresează. Am impresia că devenim mai puțin civilizați, mai puțin toleranți, mai puțin capabili să ne controlăm indulgența față de propriile slăbiciuni (ca să nu spunem nimic despre furia noastră), mai puțin capabili să accesăm îngerii superiori ai naturii noastre.

Mă bucur că vezi asta, că trăiești asta; dacă ești atent la ce se întâmplă cu tine și în jurul tău – și faci ceea ce ți se spune din interior să faci ca răspuns –, nu ai de ce să-ți faci griji.

Ei bine, mie mi se pare că nu e în regulă, dar nu știu dacă nu cumva este vorba despre propria judecată asupra lucrurilor și nu pot să văd clar. Căci se întâmplă multe lucruri pe planeta aceasta despre care cred că nu ar trebui să se întâmple.

Nu este vorba despre ce „ar trebui" sau „nu ar trebui" să se întâmple. Este vorba despre ceea ce *se întâmplă* – atât în experiența ta individuală și personală, cât și în experiența colectivă numită omenire – și despre modul în care poți schimba, chiar dramatic, ceea ce simți că sunt cele mai rele părți.

Acesta este Momentul Perfect pentru a începe să faci aceste modificări, pentru că ceea ce se întâmplă acum – din punct de vedere ecologic, politic, economic, social și spiritual – îți oferă semne evidente și precise, incontestabile și clare cu privire la modul în care poți face acest lucru.

Și este momentul pentru a Treia Invitație.

Bine, sunt pregătit. Toți suntem pregătiți. Care este? Care este a Treia Invitație?

Trezește specia!

2

Ei bine, nici nu e prea ambițios...

Există ceva prea ambițios pentru Dumnezeu?

M-am referit la *mine*.

Și Eu.

Înțeleg la ce te referi.

Oare? Sau ai uitat Cine Ești...?

Nu. Ei bine, *da*... în sensul că nu acționez în acest fel. Adică înțeleg la nivel intelectual că Dumnezeu locuiește în interiorul meu, că sunt o Individuație a Divinității, doar că nu simt asta la nivel funcțional.

Poate că ar fi cazul să începi.

E mai ușor de zis decât de făcut.

Atât timp cât continui să spui asta, vei descoperi că e adevărat. Cu toate acestea, nu poți să trezești specia până când nu te trezești tu însuți.

Știu, știu... Încerc cât de mult pot.

Ai putea să te străduieşti mai mult. Este Momentul Perfect pentru Progres.

Pui accent pe această idee.

Te vei strădui mai mult, atunci? Dar voi toţi?

Nu pot să vorbesc pentru altcineva, dar eu accept provocarea. Spune-mi cum pot să mă trezesc mai repede. Nu există persoană de pe Pământ care să nu dorească să ştie cum să facă acest lucru.

Cel mai rapid mod de a te trezi este să fii cauza trezirii rapide a altei persoane.

Dar cum pot fi eu „cauza" trezirii *altcuiva* dacă nu sunt eu însumi treaz?

Acest lucru este interesant. Este ceea ce se numeşte Dihotomie Divină – când două adevăruri aparent contradictorii există simultan în acelaşi loc.

Adevărul este că *eşti* treaz, doar că nu ştii că eşti. Deci, în acest sens, nu eşti.

Nu eşti conştient de faptul că eşti treaz. Prin urmare, simţi că *nu* eşti treaz.

Mă poţi ajuta cu asta? Simt că ne-am învârtit în cerc.

Ţi s-a întâmplat vreodată să auzi un zgomot în miezul nopţii şi să crezi că face parte dintr-un vis, doar pentru a-ţi da apoi seama cu surprindere că eşti treaz?

Sigur. Asta ni s-a întâmplat tuturor.

Asta e.

Bine, deci să fim de acord că sunt treaz, dar nu ştiu încă. Ce pot face ca să-mi *dau seama* că sunt treaz?

Te-ai *speriat* vreodată de un coşmar într-atât încât să te trezești?

Da. Cu toții am avut această experiență.

Ești speriat chiar acum de câteva situații de pe planeta ta, dintre care unele au devenit un coşmar.

Tu însuți ai spus că simți că regresezi.

Și în viața mea uneori, nu doar la nivel global.

Este foarte bine că observi acest lucru. Te va face să știi că ești treaz și că acesta nu este doar un vis urât, e o realitate pe care nu o mai alegi.

Devii din ce în ce mai conștient în fiecare zi de ceea ce se întâmplă și asta te va ajuta să-ți amintești Cine Ești și te va motiva să începi să te comporți ca atare.

Asta e tot ce trebuie să se întâmple. Asta e suficient pentru toți aceia dintre voi care simțiți deja că v-ați trezit pentru a pune capăt tuturor situațiilor de coşmar. Trebuie doar să devii *conștient* de faptul că ești deja treaz și că poți să faci ceva cu ceea ce vezi că se întâmplă în jurul tău.

Nu sunt sigur că intenționez să salvez lumea.

Nu este vorba despre salvarea lumii. Este vorba despre călătoria ta spirituală, este vorba despre evoluția ta individuală. Poate fi perioada cea mai interesantă și mai entuziastă pe care ai trăit-o de când te-ai născut.

Și lumea poate, într-adevăr, să se schimbe și să fie „mântuită" prin decizia ta de a începe să acționezi în baza a Cine Ești cu Adevărat, dar nu asta e ideea.

Evoluția personală va fi ideea și scopul fiecărei schimbări pe care o întreprinzi prin felul în care te deplasezi și experimentezi lumea.

Dacă dorința ta este aceea de a demonstra Cine Ești cu Adevărat – și unul dintre modurile prin care consideri

că poţi să o faci este să contribui la a pune capăt suferinţei celorlalţi, la a aduce vindecare planetei şi a influenţa într-un mod pozitiv viitorul celor pe care îi iubeşti –, atunci nu te vei simţi împovărat de o „sarcină prea mare“, ci mai degrabă entuziasmat de oportunitatea pe care Viaţa ţi-a adus-o în cale în această Perioadă Perfectă pentru Progres.

A Treia Invitaţie este de a-i face, ca parte a procesului tău de evoluţie personală, pe acei numeroşi membri ai speciei tale care sunt deja treziţi să devină conştienţi de acest *lucru* şi apoi să-i motivezi să acţioneze pe baza acestui lucru pentru a crea un exemplu şi a-i inspira printr-un comportament conştient pe cei care sunt încă adormiţi – şi să faci toate aceste lucruri pentru că asta este ceea ce îţi cere evoluţia ta personală.

Mulțumesc! Înțeleg. Dar tot rămâne o întrebare. Dacă mulți oameni s-au trezit deja, de ce nu acționează astfel? Îmi spui că niciunul dintre ei – nici măcar unul – nu știe că este treaz? Ei cred în continuare că doar „visează“ ceea ce uneori li se pare a fi un coșmar numit „buletinul de știri“ pe Pământ?

Nu. Mulţi dintre ei ştiu că ceea ce se întâmplă este real şi sunt conştienţi de cine sunt şi de ceea ce ar trebui să facă pentru a trezi restul speciei.

Bine, atunci întrebarea mea rămâne: dacă există atât de mulți oameni care știu că s-au trezit, de ce este lumea în felul acesta? Eu sunt exemplul perfect. În fiecare zi fac ceva, spun ceva sau gândesc ceva care nu seamănă în niciun fel cu comportamentul cuiva care e „treaz“. Dacă eu știu că sunt treaz, așa cum afirmi, atunci de ce mă comport astfel?

Pentru că a fi treaz şi a şti ceea ce ştii... şi a integra pe deplin tot ceea ce ştii în viaţa ta... sunt două lucruri diferite.

Uneori – mai ales când ești foarte tânăr sau acționezi imatur – e mai mare tentația să te prefaci că nu știi ceea ce știi. Sau, pur și simplu, să ignori faptul că știi.

Iar uneori pur și simplu uiți.

Ți-a spus vreodată tatăl tău „De ce ai face un astfel de lucru dacă știi că nu e bine“?

Desigur. Am auzit asta de o sută de ori.

Poate de mai multe ori decât atât.

Uite, specia ta este foarte tânără. Sunteți ca niște copii. Sunteți copilașii Universului. Așa că faceți lucruri despre care știți că nu sunt bune pentru voi fiindcă vi se pare mai amuzant pe moment. Sau pur și simplu uitați ce vi s-a spus.

Aceasta este povestea experienței colective a speciei voastre pe Pământ. Și tu ai acceptat să fie experiența *ta* ca individ, *chiar dacă știi că nu e bine.*

Pur și simplu, nu observi comportamentele dăunătoare ale altor persoane, te implici și tu în astfel de comportamente.

Dar acum ar fi bine pentru tine să elimini comportamentele copilărești.

Știu.

Și știu că știi. Asta îți și spun.

Chiar și cei care înainte *nu* au știut știu acum. Devine prea evident, chiar și pentru cei mai imaturi membri ai noii tale specii, să nu vadă, să nu-și dea seama sau să pretindă că nu știu.

Însă tot nu acționezi ca și cum ai ști. Nu integrezi ceea ce știi. Deci știi, dar nu acționezi ca și când ai *ști* că știi.

Ești conștient de Cine Ești și de Ceea Ce Este Adevărat, dar comportamentul tău nu reflectă acest lucru. Continui să te comporți ca un somnambul.

Acum, dacă nu vrei să intri într-un zid sau să te arunci de pe o stâncă, ai face bine să devii conştient de faptul că eşti deja treaz, că nu visezi despre unele dintre situaţiile de coşmar de pe Pământ. Şi că nu „inventezi“ sau îţi imaginezi că azi este Momentul Perfect pentru a Avansa în evoluţia ta.

Am înțeles! Continui să-mi repeți și am înțeles. Înțeleg. Și pariez că și ceilalți care citesc acum acest lucru înțeleg. Aceasta este o veste bună pentru toată lumea.

Este. Iar Eu *sunt* insistent. Mă *repet.*

Acest întreg dialog către care te-ai simţit chemat presupune şi repetarea altor lucruri pe care ţi le-am spus în alte conversaţii.

Trebuie să le auzi din nou, iar acum să înţelegi *totul.* Este vorba despre a pune totul cap la cap, pe măsură ce te îndrepţi către Integrarea Completă, pentru ca apoi să te simţi liber să accepţi a Treia Invitaţie.

Simte-te liber să-ţi trezeşti specia, pentru că acesta este într-adevăr Momentul Perfect pentru a Avansa.

3

De ce îți pasă atât de mult? Credeam că Dumnezeu nu ia o poziție sau alta în chestiuni trecătoare.

Spui că ai o prioritate, că ești profund îngrijorat de ceea ce se întâmplă în continuare cu viața mea și cu tot ce este viu pe Pământ. Și, dacă într-adevăr ești Dumnezeul acestui Univers și ai o preferință, cum de nu poți obține ceea ce vrei?

Sper că aceste întrebări sunt corecte – pentru că unii oameni vor fi derutați.

Fiecare întrebare este corectă. Oportunitatea ta (și oportunitatea oricui consideră că a-i ajuta pe cei pe care-i întâlnesc pe calea lor evolutivă face parte din călătoria *lor*) este să faci tot ceea ce poți pentru a-ți trezi specia, în primul rând prin comportamentul tău. Pentru că ceea ce faci tu, felul în care *ești* în lume, îi va trezi pe oameni, îi va face să tresară uimiți de propriile lor posibilități.

De o importanță mai mică, dar la fel de util, va fi ce le spui altora: să ai curajul de a împărtăși cuvinte, gânduri și idei ce nu sunt larg acceptate și care ar putea servi la deschiderea unui drum către o mai mare claritate pentru mai mulți oameni.

Acum, pentru a-ți răspunde la întrebare: nu „vreau" ca tu să-ți trezești specia mai mult decât „vreau" orice altceva. Te rog să înțelegi clar. Dumnezeu nu „vrea" nimic. Dumnezeu poate avea orice vrea.

Cu toate acestea, Dumnezeu are dorințe. Dorința Lui este cea care alimentează motorul creației. Dorința Divină alimentează Universul.

Bine, atunci vom folosi cuvântul „dorință". Dacă Dumnezeu „dorește" ca omenirea să se trezească – și presupun că asta înseamnă păstrarea și îmbunătățirea modului ei de viață –, există vreo posibilitate ca acest lucru să nu se întâmple?

Dorința lui Dumnezeu nu este obținerea acestor rezultate concrete, ci ca ființele conștiente din universul Său să aibă putere deplină pentru a crea ceea ce doresc.

Dacă toate ființele conștiente din Univers nu ar putea alege decât să facă exact ceea ce comandă Dumnezeu, ați trăi într-un univers populat de mașini. Automatoni. Roboți. Androizi.

Acest lucru ar anula întregul scop pentru care Dumnezeu a creat inițial ființe conștiente – acela de a-Și permite să Se experimenteze pe Sine drept ceea ce este: Creatorul Liberului Arbitru al Propriei Experiențe.

Este esențial să înțelegi că Dumnezeu este atât Creatorul, cât și Creația. Nu există nicio separare între cele două.

Știu asta. Știu foarte clar că nu există nimic care să nu fie Dumnezeu.

Exact acesta este adevărul.

Dumnezeu experimentează actul „creației" nu prin a le cere tuturor aspectelor Sale să execute ordine, ci exact invers: prin a le permite și a le oferi putere tuturor creațiilor sale ca să creeze ceea ce doresc.

Prin acest lucru, Părțile lui Dumnezeu demonstrează caracteristica fundamentală a Întregului:

LIBERTATE

Libertatea absolută de a crea așa cum doar un Creator Pur poate, fără nicio limitare sau restricție de nicio natură.

Aceasta este puterea dată tuturor ființelor conștiente. Este puterea dată oamenilor.

Așadar, înțelegi acum? Dorința Mea nu este ca omenirea să fie complet trezită. Dorința Mea este ca voi să aveți întotdeauna puterea de a avea și de a crea, de a exprima și experimenta orice doriți. Dacă asta înseamnă să fii treaz, minunat. Dacă asta înseamnă să nu vă treziți, bine. Nu am nicio preferință în această chestiune, cu excepția faptului ca preferința voastră să fie împlinită.

Atunci de ce a Treia Invitație vine din partea Ta? Asta nu înseamnă că noi venim spre Tine, e ca și cum Tu ai veni către noi.

Dar *tu* vii la Mine. Mi-ai cerut, toți Mi-ați cerut ajutorul. Tot ce gândești, zici și te rogi Îmi spune că dorești ca viața ta să se schimbe. Și că vrei ca viața de pe Pământ să fie diferită.

Crezi că nu aud acest lucru?

Cert este că singurul mod prin care viața ta și viața speciei tale se *va* schimba în bine este trezirea. Și, astfel, trezirea devine ordine de zi.

Totuși, acesta este planul *vostru*, rugăciunea *voastră*, asta este ceea ce vreți *voi*. Rolul Meu este doar acela de a vă oferi puterea de a crea ceea ce doriți.

De aceea v-am adresat a Treia Invitație.

Îmi pare rău, dar tot seamănă cu o „invitație“ pe care Tu ne-o adresezi nouă.

O să-ți răspund. Dar mai întâi răspunde-Mi tu, pentru că cei care urmăresc această conversație se pot întreba de ce este atât de important acest lucru pentru tine. De ce risipești atât de mult timp pentru „cine i-a cerut cui"?

Pentru că, dacă toate astea înseamnă că Tu vii spre noi, unii ar putea să o interpreteze mai mult ca pe un ordin decât ca pe o oportunitate; ca pe un ordin, nu ca pe o invitație. Știu că nu emiți „ordine" și nici nu ne dai „porunci", dar această invitație a Ta le-ar putea părea unora ca o replică dintr-un film cu gangsteri, când Don Corleone spune „O să-i fac o ofertă pe care nu o poate refuza".

Nu că te compar cu un mafiot, dar... vreau să spun... cine îi spune „Nu" Lui Dumnezeu?

O mulțime de oameni, de fapt.

Bine, nu ar fi trebuit să întreb... Dar adevărata întrebare este: e acesta un „ordin" de la Dumnezeu? Ni se dă o comandă?

Nu. Așa cum ai subliniat, Eu nu-i „comand" nimănui nimic. Nu am nevoie de asta.

Gândește-te în felul acesta: dacă un prieten sau o persoană dragă îți bate la ușă, te duci tu la ea sau ea a venit la tine?

Ea a venit la mine, desigur.

Și dacă deschizi ușa și o inviți să intre, invitația ta e un *ordin* sau un răspuns plin de iubire la faptul că ți-a bătut la ușă?

Frumos! O analogie reușită. Așadar, spui că am bătut la ușa Ta.

Dragul meu, practic o dărâmați. Tu și jumătate din rasa umană. Oare nu auzi cea mai răsunătoare chemare a

speciei voastre? „Ajută-ne! Cineva, vă rugăm, să ne ajute să schimbăm lucrurile!"

Da, o aud. O aud ridicându-se din inima mea.

Așa că am lansat cea de-a Treia Invitație.

Mai sunt și cei care vor spune: „Tu ești Dumnezeu aici, nu noi. În loc să-i inviți pe oameni să-și trezească specia, de ce nu o faci Tu?"

Atunci, repetă-le la nesfârșit: rolul lui Dumnezeu este de a vă oferi puterea de a face ceea ce doriți să se întâmple, nu de a face asta *în locul* vostru.

Rolul Meu este acela de a vă oferi libertatea și mijloacele prin care să vă creați propria realitate, să vă produceți propriul viitor, să vă generați propriul rezultat.

Ideea este să vă păstrați rolul de Creator.

Nu am vrut niciodată ca oamenii să fie simpli lucrători pe linia de asamblare care să execute ce am proiectat Eu. Intenția Mea inițială a fost să vă pun la planșetă pentru a vă crea *propriul* proiect.

Atunci, Tu ești la linia de asamblare, desăvârșind ceea ce am proiectat noi!

E rândul Meu să spun „O analogie reușită".

Linia de asamblare asigură mijloacele prin care proiectantul își transformă ideile în realitate. Există, însă, câteva constrângeri în acest caz. Nu voi asambla părțile care aruncă în aer toată fabrica.

Vorbim metaforic aici, desigur.

Așa că îi putem pune capăt modului de viață de aici de pe Pământ...

... dacă asta alegeți...

... dar nu putem „dezasambla" „linia de asamblare". Putem să influențăm realitatea noastră particulară, dar nu putem afecta Realitatea Supremă.

Corect. Ai înțeles.

Așadar, rămânând la metafora Ta, ne inviți să nu-i dăm foc propriei planșete.

Exact. Și vezi că în acest moment unii dintre voi – un mic procent, dar destul de mare pentru ca voi să reprezentați un pericol pentru voi înșivă – se comportă ca niște copii care se joacă periculos cu chibriturile.

Uf, of!

Da. Dar asta face ca acum să fie Momentul Perfect pentru Progres.

Pentru că începem să simțim căldura?

Frumoasă metaforă.

Așa că... să rămânem la ea... Da, simțiți căldura și încă le puteți lua chibriturile din mâini.

4

Știu că poate nu ai această impresie din acțiunile noastre, dar oamenii chiar doresc să supraviețuiască. De aceea cerem ajutor. Majoritatea oamenilor spun că „supraviețuirea" este un instinct fundamental.

De fapt, supraviețuirea nu este instinctul vostru fundamental. Dacă v-ați urma instinctul fundamental, supraviețuirea speciei nu ar fi în discuție. Ar fi garantată.

Știu.

Instinctul fundamental al omenirii este expresia Identității Adevărate a fiecărui om – adică Divinitatea.

În limbajul omenesc, acest lucru înseamnă Iubire Pură. Iubirea care nu cunoaște nicio condiție și se exprimă cu orice preț.

Acesta este impulsul fundamental, motivul pentru care oamenii aleargă *într-o* clădire în flăcări, în loc să se îndepărteze de ea, dacă aud un copil plângând.

La cel mai înalt nivel, în momentul în care trebuie luată cea mai urgentă decizie, majoritatea oamenilor nu stau pe loc cântărindu-și șansele de a supraviețui în timp

ce bebelușul plânge. Ei fac ceea ce le spune Adevărata lor Natură să facă.

În astfel de momente înțelegi că nu se poate ca voi să încetați să existați. Spiritul din voi, esența a Cine Sunteți, va trăi pentru totdeauna – și, în adâncul sufletului vostru, știți asta. Supraviețuirea, prin urmare, încetează să mai fie problema. Nu discutăm *dacă* veți trăi, ci mai degrabă despre *cum* veți trăi – fie că e vorba despre încă 20 de ani sau numai 20 de minute de acum încolo.

Este adevărat că aveți o dorință puternică de a continua să trăiți în forma fizică actuală mai mult de 20 de minute, dar instinctul fundamental de a vă exprima Divinitatea personificând iubirea necondiționată transcende această dorință.

Din nefericire, nu toți membrii speciei voastre au acest nivel de claritate în timpul momentelor obișnuite ale vieții. Numărul celor care ajung la acest nivel este, de fapt, foarte scăzut.

Este ușor să te pierzi în labirintul vieții. Numai în momentele cele mai critice, când „zarurile sunt aruncate", majoritatea oamenilor se comportă ca și cum „și-ar ieși din minți" – pentru că sunt efectiv în afara minții. Ei își urmează, în schimb, impulsul sufletului.

Dacă oamenii și-ar urma impulsul sufletului în *fiecare* moment, ar crea Raiul pe Pământ peste noapte. Ar putea face acest lucru prin a percepe fiecare minut al fiecărei zile ca pe un Moment al Clădirii în Flăcări. Un moment când noi îi accesăm de fapt, ușor și imediat, pe îngerii naturii noastre.

Asta vor face toți cei care s-au identificat cu alegerea de a ajuta la trezirea speciei voastre. Ei își vor urma impulsul sufletului în fiecare moment și îi vor încuraja și pe alții să facă la fel, chiar în timp ce încearcă să afle cum se face acest lucru.

Dar reține că specia ta este una foarte tânără, așa că mulți dintre voi nu înțeleg de ce se află pe Pământ și nu acceptă implicațiile vieții veșnice cu Dumnezeu.

Dacă oamenii își imaginează că există vreun fel de viață veșnică, majoritatea cred că aceasta este o formă de *recompensă sau pedeapsă* și înțeleg Împărăția lui Dumnezeu ca pe o meritocrație. Astfel, ei au creat răsplata sau pedeapsa în lume reflectând în realitatea fizică o înțelegere absolut inexactă a Realității Supreme.

Da, da, știu. Am mai vorbit despre aceste concepte false în dialogurile anterioare.

Acum, să ne întoarcem la ideea de mai devreme, aceea că cei mai mulți dintre voi doresc ca specia voastră să continue să existe în forma fizică actuală.

Vreți să le oferiți copiilor și nepoților voștri aceeași șansă pe care ați avut-o voi: ocazia de a experimenta această minunată planetă fizică, acest mediu deosebit și frumos și această expresie specială a vieții.

Totuși, este oarecum ironic: chiar și atunci când spuneți că doriți ca această specie să existe în continuare și să-și îmbunătățească modul de viață, mulți faceți lucruri care de fapt complică situația.

Nu intenționat.

Nu. Nu intenționat. Dar asta e ideea: specia voastră nu are o „intenție“ în ceea ce privește modul în care își trăiește viața la nivel colectiv. Mulți dintre voi spun un lucru și fac altul.

Aceasta este cea mai importantă problemă cu care se confruntă rasa umană dacă vreți cu *adevărat* să profitați de faptul că acum este Momentul Perfect pentru Progres

pentru specia voastră – ceea ce îi va permite să continue să existe într-o versiune minunată și plăcută a planului fizic.

Și cerem puțin ajutor chiar acum, deoarece „versiunea noastră fizică“ nu este nici minunată, nici prea plăcută pentru mulți membri ai speciei noastre.

Majoritatea sistemelor pe care le-am implementat pentru a crea o viață mai bună pentru noi toți nu au produs deloc aceste rezultate.

Sistemele noastre politice, de exemplu, au produs contradicții și o dezordine continuă. Sistemele noastre economice au generat din ce în ce mai multă sărăcie și o inegalitate economică masivă. Sistemele noastre de sănătate nu fac tot ce se poate pentru a elimina inegalitatea de acces la cele mai moderne medicamente și servicii de sănătate. Sistemele noastre sociale generează din ce în ce mai multe contradicții și inegalitate, ca să nu mai vorbim despre nedreptățile frecvente.

Și, cel mai trist dintre toate, sistemele noastre spirituale au produs și ele în prea multe moduri și în prea multe locuri o moralitate amară, o intoleranță șocantă, o furie larg răspândită, o ură profundă și o violență autojustificată.

Vezi ce vreau să zic atunci când îți spun că ești deja treaz? Observi lucrurile clar aici. Există excepții, desigur, dar precizia evaluării tale globale este evidentă în tot ce spui.

5

Nu vreau să indic ceva anume, dar ceva „este în neregulă“ totuși. Vreau să vorbim despre cât de ușor poate fi pentru noi să schimbăm lucrurile cu o simplă mutație superioară în conștiența noastră colectivă.

Va fi ușor. Remarcabil de ușor.

Totuși, nu poți „schimba lucrurile“ decât dacă știi ce vrei să schimbi. Așadar, o discuție despre ceea ce nu merge bine ar fi foarte utilă, iar astfel omenirea va ști unde să facă o serie de îmbunătățiri.

Acest lucru este valabil mai ales pentru persoanele care au o mentalitate de felul „nu vezi nimic rău, nu auzi nimic rău, nu spui nimic rău“ și care de obicei nu se uită la astfel de lucruri.

Da. Dar pot să-i văd pe apologeți adunându-se imediat ca să spună „Stați o clipă! Am făcut progrese uriașe!“. Vor spune că trebuie să ne uităm la cât de mult a avansat omenirea. Și au dreptate când afirmă că lucrurile nu sunt la fel de rele ca în trecut.

Deci, ce le-ai spune?

Le-aș spune: „Da, dar asta-i tot? Este tot ce putem spune despre experiența noastră globală? «Lucrurile nu mai sunt la

fel de rele cum au fost!» Nu putem spune cel puțin că specia noastră a devenit, în cele din urmă, civilizată?"

Atunci, i-aș invita să fie judecătorul. Și le-aș indica lucruri pe care mulți nu le știu sau la care nu se gândesc. Sau nu vor să se gândească.

Cum ar fi?

Cum ar fi faptul că mai mult de 1,5 miliarde de oameni nu au electricitate în acest moment, în secolul XXI. Cum ar fi faptul că un număr și mai mare, peste 1,6 miliarde, nu au nici măcar acces la apă potabilă. Cum ar fi faptul că un număr mult mai mare, peste 2,5 miliarde, nu au toalete.

Acum, unele dintre acestea pot părea simple inconveniente, dar aceste condiții au implicații enorme. Peste 19 000 de copii mor în fiecare zi pe această planetă din cauza unor probleme de sănătate ce pot fi prevenite, cum ar fi malaria, diareea și pneumonia.

Și mai există și această problemă pe care am putea să o rezolvăm practic peste noapte dacă am vrea cu adevărat: peste 650 de copii mor de foame pe această planetă în fiecare oră.

Între timp, 85 dintre cei mai bogați oameni ai lumii dețin mai mult de 3,5 miliarde de dolari... adică jumătate din populația planetei... la un loc. Mulți oameni insistă că nu este nimic în neregulă cu acest lucru și că această statistică finală nu are nimic de-a face cu cele anterioare.

„Deci", le-aș spune acestor apologeți. „Ce credeți? Oare asta e o specie civilizată?"

Și care crezi că va fi răspunsul lor?

Ei bine, de fapt am avut discuții de genul acesta și mulți oameni devin defensivi. Mai ales dacă se află în cel mai mic procent din populația lumii care deține sau controlează cel mai mare procent din averea și resursele ei.

Ei spun că cei care „au" fac tot posibilul pentru a obține mai mult pentru cei care „nu au". Și mulți dintre ei, dacă

nu majoritatea, au făcut tot ce au putut. Nu indivizii sunt problema, ci instituțiile societății. Modul în care este organizat „sistemul". Structurile și construcțiile economice.

Sunteți o specie tânără care încă se străduiește să-și găsească drumul.

Rezultatul este că există mulți care ne descriu specia ca fiind „civilizată" în ciuda faptului că noi construim în continuare și, de fapt, amenințăm cu utilizarea armelor de distrugere în masă într-o comunitate globală căreia i-a fost imposibil să creeze o modalitate de a trăi pur și simplu în armonie. Și mă întreb: oare asta e o dovadă de civilizație?

Sunt mulți cei care ne descriu specia ca fiind „civilizată" în ciuda faptului că încă ucidem ființe umane intenționat ca mijloc de a-i învăța pe oameni că a ucide în mod intenționat nu este în regulă – și nu reușim să vedem contradicția. Și mă întreb: oare asta are vreo logică?

Sunt mulți cei care ne descriu specia ca fiind „civilizată" în ciuda faptului că încă pretindem că un Dumnezeu iubitor nu vrea ca oameni care se prețuiesc să se căsătorească, chiar dacă sunt de același sex – sau chiar dacă nu sunt același sex, dar sunt de rase, religii, triburi sau culturi diferite. Și mă întreb: oare aceasta este definiția iubirii pentru noi?

Sunt mulți cei care ne descriu specia ca fiind „civilizată" în ciuda faptului că încă ucidem cu brutalitate și mâncăm carnea altor creaturi vii, pretinzând că aceste creaturi nu sunt suficient de conștiente pentru a cunoaște „suferința" cauzată de modul în care sunt crescute și sacrificate sau că nu contează dacă suferă – pentru că oamenii sunt stăpâni peste ele și pot face cu ele ce doresc, cum doresc și când doresc. Și mă întreb: oare așa ne definim specia ca fiind umană?

Sunt mulți cei care ne descriu specia ca fiind „civilizată" în ciuda faptului că încă fumăm și ingerăm agenți cancerigeni cunoscuți, ignorând cât de mulți dintre noi suferă din cauza lucrurilor pe care ni ne facem cu mâna noastră și că încă abuzăm

de alcool și de droguri pretinzând că sunt substanțe pe care le putem gestiona – în timp ce nu le gestionăm deloc, dar vedem cum aceste lucruri ne schimbă foarte mult însăși personalitatea, rădăcina ființei noastre. Și mă întreb: oare asta este măsura inteligenței noastre?

Aceste condiții atât de evidente, dramatic de evidente, sunt exact ceea ce fac să fie acum Momentul Perfect pentru Progres. Cu 50 de ani în urmă – chiar cu 20 de ani în urmă –, înainte de extinderea vastă a internetului și a rețelelor de socializare la nivel global, existau aceste condiții, dar erau observate de mult mai puțini oameni.

Înțeleg ce vrei să spui. „Momentul este potrivit" pentru ca omenirea să facă ceva în această privință acum, pentru că acum toată lumea știe, toată lumea – nu doar câțiva oameni ici și colo din organizații activiste, instituții academice sau departamente guvernamentale; toți pot fi conștienți de ce probleme există și de cât de răspândite sunt.

Îți poți imagina că, în prima treime a secolului XXI, 1,6 miliarde de oameni nu au nici măcar acces la apă potabilă pe o planetă ai cărei locuitori se consideră evoluați?

Deci, observi că nu puteți rezolva probleme pe care nu le cunoașteți – și că a le cunoaște și a discuta tot mai mult despre ele este un lucru îmbucurător, întrucât creează un climat perfect în care neregulile sunt în cele din urmă abordate și pot fi create soluții.

Exact! Sau, altfel spus, nevoia este mama invenției.

Am o speranță enormă că societatea umană va deveni una dintre cele mai de succes și mai fericite expresii ale vieții din cosmos. Sunt convins că suntem doar la O Decizie Distanță de a crea acest lucru.

Și care este această Unică Decizie?

6

Cred că putem schimba experiența globală a întregii noastre specii adoptând decizia de a explora cu mintea deschisă, onest și fără restricții – și apoi de a accepta cu mintea deschisă, cu bucurie și fără rezerve – realitatea despre Cine Suntem cu Adevărat.

Minunat spus!

Și aceasta va fi o decizie extrem de importantă deoarece se referă la procesul tău evolutiv individual.

Reține, nu discutăm aici doar despre schimbarea condițiilor din lume, ci și despre schimbarea condițiilor din viața personală a fiecăruia, din experiența de zi cu zi a fiecărui om. De fapt, așa cum s-a menționat anterior, aici începe totul. Acesta este locul de unde începe.

A Treia Invitație se referă la felul în care se desfășoară viața unui individ, cum se simte și ce aduce prin următoarea ei manifestare.

Poți fi un Sine transformat dacă accepți invitația de a trezi specia, pentru că este exact cum am spus la început: cel mai rapid mod de a-ți trezi Sinele este să-l trezești pe al altuia.

Când începi să te concentrezi asupra acestui lucru, îți dai seama că *ești* deja treaz – și asta va avea un efect important.

Îți va schimba modul de a gândi, felul în care vorbești, în care acționezi și în care alegi să *fii* în fiecare moment și situație.

Acest lucru va influența, la rândul lui, atât ceea ce atragi în viața ta, cât și modul în care trăiești *orice* îți iese în cale.

Acum, singura problemă este dacă omenirea va adopta această Decizie. Dar cred că se poate face. Nu e o utopie imposibil de atins și complet inabordabilă.

Cu siguranță că nu. Totuși, va presupune și va necesita o schimbare minunată în conștiința individuală și de grup. O expansiune cuantică a perspectivei și percepției omenirii. O creștere înălțătoare și plină de bucurie a gradului de conștientizare.

Dar, pentru a accentua din nou, este posibil, altfel nu ai spune că acesta este Momentul Potrivit pentru Progres.

Nu numai că este posibil, se și întâmplă acum. Nu am mai avea această conversație – și nimeni nu ar mai urmări-o – dacă o astfel de schimbare de conștiință nu ar fi evidentă și nu s-ar întâmpla acum.

Următorul pas este ca din ce în ce mai mulți oameni să se trezească.

Înțeleg a Treia Invitație. Înțeleg totul acum. La fel și ceilalți oameni care urmăresc acest dialog. Bănuiesc că vor fi mulți aceia care se vor hotărî să avanseze în propria evoluție investindu-și energiile în trezirea speciei în orice mod pot, oricât de puțin, și lucrând la propria trezire.

Iar pentru a vă ajuta pe toți să faceți acest lucru, sunteți invitați să apelați la Aspectele Superioare ale Realității Unice din care faceți parte.

Așteaptă. Stai. Am înțeles tot ce ai spus până acum, dar acum m-ai pierdut.

Sunteți încurajați să observați că nu sunteți singuri în timp ce înfruntați provocările cu care se confruntă acum specia voastră.

Da, știu că aproape toată lumea de pe Pământ este îngrijorată în privința asta. Nu sunt mulți oameni pe această planetă care să nu fie îngrijorați de viitor și care să nu încerce, fiecare în felul lui, să facă ceva pentru a-și crea un viitor mai bun.

Provocarea este că am încercat atât de multe lucruri și nu am găsit încă răspunsul. Încă nu am găsit, așa cum am spus, o cale de a trăi pur și simplu în armonie. Nici măcar nu putem găsi o cale de a înceta să ne mai omorâm unii pe alții.

Deci poate e momentul să primești ajutor de la cei care *au găsit* o cale.

Așa cum am spus, aproape toți cei de pe Pământ au încercat și până acum și au eșuat.

Atunci, apelează la cei care nu sunt pe Pământ.

Poftim...?

Poate că este timpul să le ceri ajutorul celor care nu sunt pe Pământ, care știu totul despre viața de pe Pământ, dar nu sunt *de pe* Pământ.

7

Uau! Ce fel de ușă ai deschis aici?

O ușă care a fost întotdeauna deschisă. Pur și simplu, nu ați intrat încă pe ea.

Vorbim despre ființe din spațiul cosmic?

Crezi că există asemenea ființe?

Ei bine, da, cred. Chiar Tu mi-ai spus că există. Am avut o discuție lungă despre ei de la Capitolul 16 până la sfârșitul Volumului III din seria *Conversații cu Dumnezeu*.

Și ce am spus acolo?

Ai spus că există multe civilizații avansate în Univers. Nu zeci, nu sute, ci mii. Ai vorbit mult despre ceea ce ai numit „Entități Foarte Evoluate", pentru care am creat acronimul „EFE". Și ai descris majoritatea elementelor fundamentale din viața societăților foarte evoluate.

Ține minte că ai spus asta, pentru că va juca un rol mai târziu în *acest* dialog.

Bine, așa voi face. Și ce am vrut să spun acum este că nimic din ceea ce s-a zis anterior despre civilizațiile avansate din alte zone nu mi s-a părut dincolo de tărâmul posibilității. Niciuna dintre ele nu părea artificială. Suntem, în definitiv, într-un univers uriaș. Ceea ce pare a fi artificial, însă, este ideea că noi suntem singurele ființe conștiente din el. Șansa de a fi așa este una la un trilion.

De fapt, nu există nicio șansă în acest sens. Bineînțeles, există alte ființe conștiente în Univers. Sunt peste tot.

Iar aceste ființe sunt pregătite să ne ajute? Asta vrei să spui?

Spun că nu trebuie să credeți că sunteți singuri în acceptarea invitației de a vă trezi specia.

Ei bine, nu credem asta. Tu Însuți ai spus că noi am apelat la Tine. Am bătut la ușa Ta. Ne-am adresat Lui Dumnezeu. Nu ar trebui să fie suficient? Noi apelăm la Dumnezeu, iar Tu ne spui să apelăm la alte forme de viață din Univers?

Divinitatea vine în multe forme. Forma pe care o luați *voi* este una dintre ele. Deci, dacă doriți să resimțiți ajutorul Lui Dumnezeu, contați pe voi și pe propria voastră înțelepciune superioară, dar nu ezitați să contați și pe toate Manifestările Divinității care vă stau la dispoziție pentru a vă ajuta.

Nu-i treceți cu vederea pe cei care vă deschid ușa răspunzând bătăilor voastre.

Chiar vorbești despre ființe de pe alte planete, nu-i așa?

Da.

Sunt sigur că mulți oameni cred că ajutorul nostru va veni din cer, dar nu de la alte forme de viață din ceruri!

Ați da dovadă de obtuzitate dacă ați ignora sau nega această posibilitate.

Așadar, permite-mi să lămuresc lucrurile, pentru că nu vreau să existe nicio confuzie. Vrei să spui că alte forme de viață din Univers aleg să ne ajute?

Unele, da. Nu toate celelalte forme de viață, dar unele, da. Nu toate formele de viață sunt binevoitoare.

Păi, e cam înfricoșător.

De ce? Nici *oamenii* nu sunt toți binevoitori. Mulți dintre voi nici măcar nu-i ajută pe alți oameni. Și chiar vă faceți rău unii altora.

Da, dar suntem o specie foarte tânără. Și am fost de acord că mulți oameni se comportă ca niște copii. Ai spus că multe dintre celelalte specii de ființe conștiente din Univers sunt mult mai avansate decât noi.

Asta nu înseamnă că vă vor ajuta de fiecare dată. Unele dintre ele sunt violente.

Formele avansate de viață din alte părți ale Universului sunt violente?

Unele dintre ele, da.

Dacă sunt atât de „avansate", cum pot să fie totuși violente?

Există o diferență între a fi extrem de avansați și a fi extrem de evoluați.

Dacă oamenii de acum 2 000 de ani ar putea să facă un salt în timp și să apară acum pe planeta ta, crezi că ar spune că locuitorii de astăzi ai Pământului sunt „avansați"?

Îmi imaginez că da.

Și, totuși, locuitorii de astăzi ai Pământului nu sunt violenți?

Ba da. Din păcate, da, suntem.

Deci progresul tehnologic nu înseamnă neapărat progres moral, etic, de conștiență sau spiritual – asta spui, nu?

Exact.

Atunci nu trebuie să presupui că toate celelalte forme de viață din Univers au ales să vă fie de ajutor pe măsură ce încercați să treziți omenirea. Civilizațiile avansate nu sunt neapărat și civilizații extrem de evoluate.

Am putea face diferența? Oare suntem capabili să ne dăm seama că există Entități Foarte Evoluate care aleg să ne ajute? Adică, spui asta, dar noi, cei de pe Pământ, putem să acceptăm asta în experiența noastră fără să intrăm în panică? Și, chiar mai important, cum ne ajută aceste Entități Foarte Evoluate? Plutind în jurul nostru – la propriu sau la figurat –, protejându-ne pentru a se asigura că nu ne facem prea mult rău? Vizitându-ne efectiv și lucrând cu noi într-un mod fizic chiar aici pe Pământ? Plantându-ne idei în cap de la distanță?

Bine. Continuă.
Acestea nu sunt întrebări nesemnificative.

Și răspunsurile?

Răspunsul la toate cele de mai sus este „Da".

Ăăă... biiiine! Am nevoie de detalii. Poți să dezvolți?

Va trebui să abordăm pe rând întrebările.

Cum crezi că e mai bine.

Vei face diferența între formele de viață care vă ajută și cele care nu simțindu-le vibrația.

Uau, ce răspuns New Age. Scuză-mă... adică, îmi pare rău... dar pot să aud deja multe persoane spunând „Ce răspuns stupid în stilul New Age. Simte vibrația, omule".

Ai intrat vreodată într-o cameră, într-un bar sau într-un restaurant și te-ai hotărât în câteva secunde că nu vrei să rămâi acolo, te-ai întors și ai plecat?

Ți-ai pus vreodată o cămașă sau o bluză în timp ce te îmbrăcai să mergi undeva ca apoi să o scoți imediat știind că nu era cea potrivită?

Ai întâlnit vreodată o persoană și ai simțit în interior că nu aveți prea multe în comun? Sau, invers, ai trăit vreodată „dragostea la prima vedere"?

Sigur. Cei mai mulți dintre noi au avut cel puțin una dintre aceste experiențe.

Și te-ai gândit că sunt experiențe stupide de genul New Age sau că sunt doar aspecte ale vieții?

Mulțumesc, am înțeles. Deci, dacă putem să simțim vibrația restaurantelor, a bluzelor și a oamenilor, putem simți și vibrația altor forme de viață – și vom ști imediat care ne dau o senzație de bine și de ajutor și care nu.

Da.

Dacă ești atent la ceea ce simți, vei înțelege totul. Oamenii care nu-și folosesc simțurile puternice inerente ființelor umane – ceea ce ai putea numi simțul *realității* – sunt derutați și, din frustrare, pot spune că simt „aiureli fără sens".

Ai ales foarte inteligent cuvintele, dar...

... nu a fost un „joc" de cuvinte, am folosit cuvintele cu destulă precizie pentru a transmite un mesaj important:

nu-i e de folos omenirii să ignore ce se spune aici fără să analizeze.

Bine. Dar cum putem ști că există asemenea Entități Foarte Evoluate care ne ajută?

Nu-ți face griji, veți ști. Vă veți da seama cu siguranță. S-ar putea să găsiți altă denumire pentru asta, dar este imposibil să nu vă dați seama.

Dar, dacă o numim altfel, nu vom ști ce este.

Nu este necesar să știți ce e un lucru pentru a beneficia de el.

Am primit deja un astfel de ajutor? Ai spus că va fi „imposibil să nu ne dăm seama". Ai folosit viitorul. Acum începem să primim acest ajutor?

Acum deveniți din ce în ce mai conștienți de asta.

Dar l-am primit tot timpul?

Pentru ceea ce oamenii ar numi foarte mult timp, da.

Deci, cât de util a fost dacă am ajuns aici?

Specia ta a ajuns *aici* exact la momentul perfect și într-un mod perfect.

Ați ajuns în acest Punct de Alegere și ați câștigat abilitatea de a-l *percepe* exact așa cum este, foarte repede, în termeni cosmici. Și condițiile, și circumstanțele pe care le contești sunt, de fapt, *ideale* prin faptul că acum sunt suficient de surprinzătoare pentru a vă face opțiunile viitoare inconfundabil de clare.

Așa că, de fapt, Entitățile Foarte Evoluate au lucrat foarte repede și foarte eficient raportat la ceasul Universului.

8

Bine, devine foooarte interesant! Și trebuie să spun că „înțeleg“ în totalitate că este posibil ca aceste Entități Foarte Evoluate să ne protejeze. Au fost destule apariții de OZN-uri în acești ultimi ani...

... în ultimii ani? Vrei să spui în secolele trecute...

... bine, în ultimele secole... astfel încât este incontestabil că suntem observați. Dar a ajutat? Ne-a împiedicat să ne rănim? Cum se face asta? Ne plantează idei în minte de la distanță? Bine, pot oarecum să accept acest lucru, pot să accept asta ca posibilitate... dar să ne viziteze efectiv?

Pășim într-un teritoriu destul de îndepărtat acum.

Vorbeai despre jocul de cuvinte.

Și n-am făcut-o în mod deliberat, ca tine. Dar trebuie să spun că nu m-am gândit niciodată că dialogul meu cu Dumnezeu mă va aduce aici. Nu m-am gândit niciodată că vom aborda acest subiect.

Îți amintești când ai spus că am petrecut o parte semnificativă din *Conversații cu Dumnezeu*, Volumul III, vorbind despre Entitățile Foarte Evoluate?

Da, dar nu despre alegerea lor de a ne ajuta.

Nu, ci despre faptul că ele există cu certitudine.

Existența și ajutorul ipotetic de aici și acum – inclusiv vizitele lor – sunt două lucruri diferite. Două lucruri absolut diferite.

De acord. Acceptarea acestei posibilități face parte din a Treia Invitație.

Am crezut că invitația trebuia să ne trezească specia, nu să-i facă acum cunoștință cu o specie nouă. Spui că, pentru a trezi specia, trebuie să accept credința că alte forme de viață...

... cred că majoritatea oamenilor nu le-ar numi EFE, așa cum am numit Entitățile Foarte Evoluate în Volumul III, ci extratereștri...

... spui că trebuie să accept credința că extratereștrii...

... hai să le spunem în continuare Entități Foarte Evoluate sau EFE, pe scurt...

... că o specie trezită alege să ne ajute și ne vizitează?

Nu *trebuie* să accepți nimic. Poți să-ți continui misiunea de a-ți trezi specia fără a accepta credința că o altă specie există, cu atât mai puțin ideea că există Entități Foarte Evoluate care aleg să-i ajute pe cei de pe Pământ.

Dar tocmai ai spus că „acceptarea acestui lucru face parte din cea de-a Treia Invitație".

Face *parte* din invitație, nu este *nevoie* ca invitația să fie *acceptată*.

Vrei să mă lămurești?

Să ne întoarcem la analogia cu ușa. Dacă bați la ușa Mea, o deschid și te invit înăuntru, iar dacă spun „Ai venit la momentul potrivit! Tocmai am pregătit câteva aperitive", asta nu înseamnă că nu poți accepta invitația decât dacă mănânci preparatele de pe tavă.

Am înțeles. Pot veni la petrecere fără să trebuiască să „înghit" ceea ce ar putea să nu fie pe placul meu.

Poți, într-adevăr.

Pot să accept invitația de a ajuta la trezirea speciei noastre fără a fi nevoit să cred că alte specii aleg să ne ajute și ne vizitează.

Da. O decizie nu depinde de cealaltă.

E mai bine acum. Am impresia că am ceva mai multă libertate acum.

Libertatea este ceva ce vei avea *întotdeauna*. Asta e promisiunea Mea pentru tine. Acesta este angajamentul Meu etern.

Știu și Îți mulțumesc! Ai spus asta de nenumărate ori și accept acest lucru ca pe cel mai mare dar pentru noi.

Deci, să spunem că sunt cel puțin dispus să explorez aceste idei pe care le-ai adus în conversația noastră. Ca posibilitate. Să spunem că sunt dispus să le explorez ca posibilitate. Ceea ce doresc, de fapt, este să înțeleg cum pot să contribui la trezirea speciei noastre și cum ar arăta o omenire trezită, cum ar crea și ar experimenta ea viața.

Am descris asta în detaliu – foarte amănunțit – în ceea ce ai numit Volumul III al conversației cu Mine.

Ai făcut-o și mi-ar plăcea să discutăm din nou despre asta. Am uitat deja mare parte din ceea ce mi-ai spus. Este uimitor cum uităm ceea ce ar fi foarte important să ținem minte...

Da, asta face parte din experiența umană, cu siguranță. Dar repetiția poate fi utilă. Așa că vom rezuma o mare parte din dialog aici și vom repeta câteva puncte importante ale câtorva conversații din trecut.

Sunt de acord. Desigur, mi-ar prinde bine o împrospătare a memoriei. Dar, în acest moment, nu pot să ignor elefantul din cameră. Nu pot pretinde că nu ai spus ceea ce tocmai ai spus.

Nu ai spus doar că există Entități Foarte Evoluate în Univers, ci și că ele aleg să ne ajute în mod direct și chiar că ne vizitează. Așa cum am observat mai devreme, acestea sunt două informații extrem de diferite.

Le putem examina pe ambele. O a doua examinare îi va fi utilă primeia. Ar fi bine ca multe aspecte ale vieții să fie examinate de voi în timpul acestei minunate perioade din evoluția speciei voastre, nimic nefiind presupus sau eliminat din analiza voastră.

Rămâneți mereu cu mintea deschisă. În toate lucrurile, rămâneți mereu cu mintea deschisă. Totul este posibil. În special în ceea ce privește lucrurile despre care nu știți nimic. Nu ai hotărî că ceva despre care nu știi nimic este imposibil, nu-i așa?

Mulți oameni reușesc să facă asta mai tot timpul.

Dar tu – și alții ca tine – ai fost diferit. Ai rămas cu mintea deschisă.

Stai aici, acum, implicat în ceea ce alții ar numi – ceea ce *mulți* ar numi – o imposibilitate, o iluzie, chiar o

blasfemie. Ai o conversație cu Dumnezeu. Și nu crezi că e ceva neobișnuit.

De ce să fac asta? Tu mi-ai spus în discuțiile anterioare – vorbind despre dialogurile noastre anterioare – ca cel puțin să iau în considerare posibilitatea că există ceva ce nu înțeleg pe deplin despre Viață și Dumnezeu, iar înțelegerea acestui lucru ar schimba totul. Așa că am aplicat asta în experiența mea.

Știu foarte clar acum că suntem cu toții capabili să accesăm cea mai înaltă sursă de înțelepciune din interiorul nostru – pe care o numesc Dumnezeu – când avem nevoie sau când dorim.

Cu toții o facem de ani de zile. De când ne-am născut! Toată lumea are o conversație cu Dumnezeu tot timpul. Mulți nu știu asta. Sau o numesc altfel. Aceasta este, cel puțin, înțelegerea mea, constatarea și experiența mea.

Așadar, poți accepta că *Dumnezeu* dialoghează cu tine, dar nu ești prea sigur de Entitățile Foarte Evoluate care vă ajută?

Bună asta! Bună observație. Cred că a doua idee pare mai mult de domeniul științifico-fantastic comparativ cu prima, deci este la un pas distanță de ceva ce aș putea accepta cu ușurință și fără ezitare. Adică, până și religia organizată vorbește despre „revelații" – momente de minunată claritate, intuiții ce vin probabil de la Dumnezeu –, dar nu aud prea multe relatări despre Entitățile Foarte Evoluate care ne oferă îndrumare.

Prin urmare, este o idee uimitoare și nu e chiar așa de ușor de acceptat, fără nici cea mai mică ezitare.

Totuși, vei descoperi acest lucru și în acea parte a dialogurilor noastre anterioare pe care ai numit-o Volumul III.

Chiar așa? Am uitat de asta.

Acolo am spus: „Atunci când toți cei din specia ta se vor îndrepta spre desăvârșire și o vor atinge, atunci rasa ta ca întreg (pentru că rasa ta *este* un întreg) se va deplasa cu ușurință prin timp și spațiu (veți stăpâni legile fizicii pe măsură ce le veți înțelege) și veți încerca să-i ajutați pe cei care aparțin altor specii și altor civilizații, care sunt și ele pe drumul către desăvârșire."

Iar tu mi-ai spus: „La fel cum fac celelalte specii și civilizații acum cu noi?"

La care am răspuns: „Exact. La fel."

Așa că nu ar trebui să te surprindă faptul că acest lucru apare în dialogul nostru actual.

Știi, de fapt am uitat că mi-ai spus asta.

Mesajele mele către tine au fost consecvente de-a lungul anilor. Ceea ce nu e consecvent este faptul că nu-ți amintești de ele.

9

Voi fi primul care va recunoaște faptul că a-mi aminti tot ceea ce știu și toate mesajele pe care le-am primit din toate sursele minunate de înțelepciune din viața mea nu a fost punctul meu forte, nu a fost atributul meu cel mai puternic. Îmi amintesc și acum ce obișnuia să-mi spună tata: „Atât de mare atât de curând, atât de inteligent atât de târziu."

Acestea fiind spuse, vreau să-mi ofer toată energia de care sunt în stare pentru efortul global de a ne trezi specia. Așa că sunt foarte fericit că am fost stimulat să intrăm în această conversație.

Dar știi ce? Îmi place să cred că am contribuit deja la acest efort global în viața mea. Mulți oameni au făcut-o doar prin modul în care interacționează cu ceilalți. Așa că poate eu nu trebuie să accept a Treia Invitație. Poate am făcut-o deja. Cu mult timp în urmă.

Mulți dintre voi au făcut, da, câteva dintre lucrurile pe care o persoană care a primit, a acceptat și a acționat pe baza acestei invitații le-ar putea face, dar majoritatea nu au făcut asta intenționat.

Le-ați făcut cu toții cu grație, generozitate și din suflet, dar neavând o intenție specifică. Și intenția este totul. Ea stabilește semnătura energetică pentru evenimentele care urmează.

Poți să te urci în mașină, să conduci și să faci tot ce ar face un șofer bun, dar, dacă nu ți-ai stabilit intenția legată de destinație, nu vei ajunge nicăieri.

Am trăit experiența.

Dar acum, dacă spui că de azi înainte *intenția* ta în tot ce gândești, spui și faci este să trezești specia – toate ca parte a unei expresii de sine care te impulsionează să înaintezi pe propria cale evolutivă –, atunci vei vedea un rezultat la alt nivel.

Despre asta e a Treia Invitație și le este adresată tuturor, nu numai ție. Conversația pe care o avem acum este pentru oricine se întâlnește cu ea „accidental". Știi cine ești pentru că ești aici.

Trezirea celorlalți nu va avea loc întâmplător sau ca un rezultat bun-dar-asupra-căruia-nu-te-ai-concentrat-în-mod-specific, ci ca un *efect intenționat* al evoluției personale a tuturor celor care aleg să accepte invitația propusă aici.

Pentru a face acest lucru, trebuie să permiteți ca evoluția personală – și luptele voastre de pe parcurs – să fie la vedere, să fie modelate în public.

E mult. E prea mult și să mă gândesc la acest lucru.

Cu toate acestea, dacă ești întrutotul de acord să faci acest lucru, extinzi impactul evolutiv al călătoriei tale de zi cu zi și alegerile moment de moment de la Tu cel inferior la Tu cel superior, de la Tu cel Local la Tu cel Universal, de la Tu cel Singular la Tu cel Colectiv.

Faptul că voi toți veți permite ca procesul vostru evolutiv personal să fie observat de alții poate deveni un mijloc prin care să avanseze procesul evolutiv al întregii omeniri.

Și ce Moment Perfect pentru Progres este acesta!

Dar cum poate cineva să încerce să facă un asemenea lucru fără a fi tentat să se simtă măreț? Nu vreau să încep să cred în iluzia că eu sunt speranța speciei noastre. Și nu vreau să iau din greșeală pe oricine altcineva pe acest drum. Nu ar exista riscul de a mă plasa în mod necugetat într-o stare mentală artificial elevată, unde aș putea fi descris doar ca „maniac" sau chiar „deranjat la minte", gândindu-mă că am misiunea asta în față și că eu sunt unul dintre aceia care o va realiza?

Să fim clari. Nu este vorba despre a te plimba de colo-colo declarând că ești model de perfecțiune și exemplu de desăvârșire evolutivă. E pur și simplu vorba despre a nu-ți ascunde alegerile personale, dar prezentându-te autentic lumii atât în ceea ce privește luptele tale, cât și progresul tău, pe măsură ce încerci să te trezești pe deplin.

Dacă observi cu adevărat și cu smerenie că procesul tău personal, interior, nu este concentrat pe altcineva și, cu siguranță, nu pe „salvarea lumii", ci doar pe a avansa cât de bine poți în propria evoluție individuală și personală, și dacă împărtășești liniștit acest lucru cu oricine te întreabă despre schimbarea ta de comportament – pentru că ceilalți vor observa –, nu vei ajunge în locul pe care l-ai descris.

Iar dacă accepți cu adevărat și cu smerenie ceea ce ai numit „imperfecțiuni" (te văd perfect așa cum ești, dar vom discuta despre asta mai târziu) și te consideri și afirmi că ești o persoană a cărei evoluție este „în desfășurare" și departe de a fi finalizată, vei evita locul pe care l-ai descris.

Dacă știi clar că scopul deciziei tale de a accepta invitația la a ajuta la trezirea speciei nu este acela de a te

pretinde un soi de lider, ci de a împărtăși simplu și cu smerenie că *tu* ai fost călăuzit printr-o îndrumare profundă din interior, iar acum vezi că există o altă cale de a fi om – o cale care cu modestie încearcă să fie mai bună pentru tine și pentru ceilalți –, nu te vei ridica niciodată în slăvi.

Ei bine, am cu siguranță destule imperfecțiuni ca să nu-mi imaginez că sunt un fel de „lider" spiritual. Oricine mă cunoaște îți va spune asta.

Dacă îți va fi în continuare clar acest lucru, nu ai de ce să-ți faci griji.

Pe de altă parte, ceea ce nu vreau să fac și nu vreau să facă nimeni este să începem să ne credem atât de „imperfecți" și atât de „neevoluați", încât să credem că nici măcar nu merită să ne trezim (cu atât mai puțin să acceptăm că suntem treziți), ca să nu mai spun despre a-i ajuta pe alții să se trezească.

Dacă percepi ceea ce tu și ceilalți numiți „imperfecțiuni" ca parte a ceea ce e perfect la voi toți – și, apropo, vedeți „imperfecțiunile" celorlalți în același mod –, veți crea un echilibru minunat care vă va fi de ajutor vouă și tuturor celorlalți a căror viață o atingeți.

Acest echilibru vă va permite tuturor celor care acceptați a Treia Invitație să vă iubiți așa cum sunteți, chiar în timp ce încercați cu smerenie și cu adevărat să creșteți și să evoluați în fiecare zi. Vă va permite, de asemenea, să le oferiți și altora șansa de a face la fel.

Ești o ființă minunată care crește și evoluează. Așa cum am spus de mai multe ori în celelalte conversații: dacă te-ai vedea așa cum te vede Dumnezeu, ai zâmbi foarte mult.

Mă simt atât de bine de fiecare dată când aud asta! Îți mulțumesc că mi-ai spus-o din nou!

Cu plăcere!

Ceea ce mi-ar plăcea cu adevărat să fac acum este să arunc o privire la modul în care ar arăta viața unei specii trezite și la felul în care oamenii pot crea și experimenta viața într-un mod nou pe Pământ.

Vreau să analizăm din nou ce ai spus în conversațiile noastre anterioare despre modul în care trăiesc ființele avansate din cosmos.

Voi fi încântat, dar mai întâi trebuie să înțelegi că nu vorbesc despre ființele din „cosmos" așa cum le-ai definit tu.

Ce vrei să spui cu „așa cum le-ai definit tu"? Spațiul cosmic este spațiul cosmic. Este partea de cosmos care există dincolo de această planetă. Este restul Universului. Așa îl definesc eu. Tu cum îl definești?

Ei bine, o să-l citez pe maestrul vostru William Shakespeare: „Există mai multe lucruri în Cer și pe Pământ, Horatio, decât sunt imaginate în filosofia ta."

Care ce înseamnă?

Înseamnă că mai sunt multe lucruri în ceea ce numiți „spațiu cosmic" decât se visează în cosmologia voastră.

Când te referi la „ființe din spațiul cosmic", te referi la acea parte a Universului *de care ești conștient*. Cu toate acestea, Universul este mult mai mare și există mult mai multe dimensiuni decât crezi.

Entitățile din aspectul limitat al Tot Ceea Ce Există pe care-l numești „spațiu cosmic" se manifestă în prezent ca entități fizice, la fel ca tine. Și, asemenea oamenilor, nu toate „ființele din spațiul cosmic" sunt pașnice, așa cum deja am observat. Unele sunt, iar altele nu sunt.

Chiar și cele care *sunt* pașnice se comportă ocazional violent, la fel cum oamenii care se consideră pașnici se comportă violent uneori.

E puțin spus. Mulți oameni ucid alți oameni.

Exact. Așa că, atunci când Mă refer la ființe care aleg să vă ajute și când descriu noul mod în care omenirea ar putea alege să trăiască pe baza felului în care aceste specii trezite trăiesc, am în vedere entități care nu aparțin domeniul celest în care ființele se experimentează pe sine doar în plan fizic sau în primul rând fizic.

Mi-ai atras atenția.

Mă refer la formele de viață existente în Altă Dimensiune.

O dimensiune în care entitățile nu sunt fizice?

O dimensiune în care nu e *necesar* să fie fizice. O dimensiune unde pot fi, dacă doresc și dacă aleg să „ia" ceea ce ai numi formă, dar acolo nu este necesar ca ele să aibă experiența pentru care a fost creată întreaga viață.

10

Sunt intrigat de ceea ce îmi spui și chiar doresc să am o privire generală despre cum ar arăta o omenire trezită în ceea privește modul în care ar crea viața pe Pământ și să continuăm să intrăm în aceste alte zone...

Te invit să ai încredere că este util să explorăm mai întâi aceste alte zone. E un mijloc de a vă ajuta să înțelegeți cum gândesc aceste Entități Foarte Evoluate din Univers pe măsură ce continuă să creeze o experiență pe care specia ta de pe Pământ ar putea alege să o exploreze mai profund – și poate chiar să o imite.

Păi, asta pune această diversiune într-un context diferit. Bine, e corect. Atunci, Te întreb: dacă entitățile la care Te referi nu au nevoie să adopte un corp fizic, de ce s-ar deranja să o facă? Dumnezeu știe – scuză-mi expresia, dar Dumnezeu știe –, eu nu aș face-o niciodată dacă n-ar trebui.

De fapt, ai face-o și chiar ai făcut-o.

Crezi că ești în formă fizică acum pentru că trebuie să fii? Te asigur că ești în formă fizică acum pentru că *alegi* să fii.

Chiar și numai această informație îți poate modifica întregul mod de a fi.

De ce aș alege asta? Dacă aș putea fi liber de toate experiențele neplăcute de a fi într-un trup... de ce aș alege să nu fac asta?

Ai alege să nu faci acest lucru dacă ți-ar servi scopului tău și dacă ai ști că poți să te eliberezi de experiențele neplăcute chiar în timp ce te afli *într-un* corp.

Pot?

Da, și asta este ceva ce ți se va clarifica pe măsură ce această conversație continuă. Deocamdată, fii pur și simplu conștient de faptul că este ceva ce nu știi – ce nu-ți amintești – și de asta nu îți poți imagina că alegi să fii într-un corp dacă nu trebuie să fii.

Și *nu* „trebuie să fii". Tu alegi să fii în planul fizic numai atunci când acest lucru îi servește scopului tău. Și acum asta se întâmplă, altminteri nu ai fi aici. Asta e ceva ce fiecare Entitate Foarte Evoluată știe, iar tu, nu.

Problema este că tu nu știi care *este* scopul tău (majoritatea oamenilor nu-și aduc aminte) și, astfel, ți se *pare* că ești în formă fizică împotriva voinței tale.

Acest lucru îți afectează întreaga experiență de a fi om. Nu crezi numai că ești în corpul tău împotriva voinței tale, dar și că lucrurile pe care le observi și cu care te confrunți în timp ce te afli în trup se întâmplă împotriva voinței tale. Acest lucru are o influență enormă asupra modului în care te porți cu tine și în care îi influențezi pe ceilalți.

A-i ajuta pe oameni să schimbe modul în care se poartă cu ei înșiși și unul cu celălalt – și astfel să vă schimbați viitorul vieții pe Pământ – este motivul pentru care voi toți ați primit a Treia Invitație.

Când te vei trezi, vei ști, în sfârșit, care este scopul tău – care este motivul pentru care ești în viață, motivul existenței a tot ceea ce este *viu*. Apoi, te poți hotărî să-l exprimi și să-l experimentezi. Iar acest lucru îi va ajuta și îi va încuraja pe cei din jurul tău să lucreze cu ei înșiși în același mod.

Dacă nu ai înțelege toate astea, nu am fi avut această conversație. Nici cei care o urmăresc chiar acum.

Ai menționat asta mai devreme.

Am menționat asta mai devreme.

Cei care s-au angajat pentru a se trezi complet și a-i ajuta pe tovarășii lor dragi de călătorie de pe planetă să facă același lucru s-au recunoscut deja.

Ei știu, așa cum știi și tu și ai spus deja, că omenirea este, de fapt, la O Decizie Distanță de a-și schimba viitorul pentru unul mereu mai bun, prin procesul prin care fiecare persoană evoluează la nivelul următor, acceptă și demonstrează Cine Este cu Adevărat.

Și asta fac Entitățile Foarte Evoluate acum? Ajutându-ne să ajungem la această stare de trezie și preluând o formă fizică pentru a face asta, ele exprimă și experimentează Cine Sunt cu Adevărat? Asta trebuie să înțeleg din toate acestea?

Da. Acesta este exact motivul pentru care ființele la care mă refer aleg să ia o formă fizică.

O diferență între specia ta și a lor este că ele se deplasează înainte și înapoi între starea fizică și cea nonfizică la dorință, în timp ce mulți dintre voi își imaginează că fac acest lucru într-un mod care nu are nimic de-a face cu dorința proprie.

De aceea ți-am permis să abordezi toate aceste teme aici. Schimbarea acestui gând potrivit căruia te deplasezi

între fizic și nonfizic împotriva voinței tale va reprezenta o mare parte din transformarea ta personală.

Acum, vă descrieți deplasarea din fizic în nonfizic prin termenul „moarte“ și considerați că acesta este cel mai rău lucru care vi s-ar putea întâmpla vreodată. Însă acest eveniment este pur și simplu un pas în procesul vostru evolutiv, aflat în plină desfășurare.

De fapt, ne temem de procesul prin care continuăm să evoluăm. Ne temem profund de destrupare – ceea ce numim „moarte“ – și încercăm să o evităm cu orice preț.

Efectiv *cu orice preț* – inclusiv abandonarea conștiinței voastre, a ceea ce „știți că așa este“ și a celei mai profunde conștiențe interioare.

Astfel, nu reușiți să recunoașteți că sunteți deja treziți. Vă abandonați Sinele pentru a vă „salva“ pe voi înșivă.

Aceasta este ironia comportamentului fiecărei tinere specii conștiente. Este ironia supremă a experienței voastre umane actuale.

Cu toate acestea, începeți să înțelegeți acum. Începeți să vă treziți și sunteți pregătiți să acceptați invitația de a-i trezi pe ceilalți. Dar nu puteți să-i treziți pe alții decât dacă știți *la* ce anume vă treziți.

Acesta este scopul devierii Mele de la subiect: să deveniți conștienți de faptul că sunteți în corpul vostru prezent în mod deliberat, nu ca o încercare și o suferință, nu ca ceva din care de-abia așteptați să scăpați, ci ca un mod de a experimenta și a demonstra ceea ce numai viața fizică de pe Pământ vă poate oferi cea mai bună ocazie de a exprima.

Ei bine, lasă-mă să explic de ce toată experiența de aici pare adesea a fi o încercare și o suferință.

Dacă înțeleg toate aceste lucruri în mod corect, aceste EFE despre care vorbești se deplasează între starea fizică și cea

nonfizică instantaneu. Ele se întrupează și se destrupează pe loc, când și cum doresc. Noi, oamenii, pe de altă parte, se pare că trebuie să parcurgem o perioadă de timp în planul fizic – pentru unii poate fi foarte scurtă, poate chiar o clipă, în timp ce pentru alții poate fi vorba despre mulți ani –, dar timpul trece.

Mai mult, de fiecare dată când oamenii trec din planul nonfizic înapoi în cel fizic, trebuie să ia „viața de la început". Trebuie să ne întrupăm sub formă de copii și să învățăm din nou elementele de bază ale existenței într-un corp.

Nu Te aud spunând că acest lucru este necesar și pentru Entitățile Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune. Spui că ele pot trece de la o formă de expresie la alta spontan și trec de la „nonfizic" la „fizic" ca entități pe deplin dezvoltate, nu ca ființe aflate la începutul unui ciclu de viață fizic.

Am înțeles bine? Dacă da, ăsta ar fi un avantaj major, cu siguranță. Suntem dezavantajați pentru că suntem nevoiți să o „luăm de la început" de fiecare dată când vrem să intrăm în planul fizic, să ne confruntăm cu toate dificultățile și să depășim toate provocările de zi cu zi.

De fapt, nu sunteți deloc dezavantajați. Faceți exact ceea ce vreți să faceți.

Ar fi bine să înțelegeți că intrați în planul fizic pentru un motiv diferit de EFE. Intrați în planul fizic pentru că vă *doriți* experiența de a crește de la embrion la copilărie, la adolescență, la vârsta adultă până la bătrânețe. Și doriți asta mai mult decât o dată.

V-ați întors pe Tărâmul Fizic iar și iar pentru a cunoaște plenitudinea acestei experiențe, pentru că încercați să o înțelegeți *în totalitate*, complet și în amănunt, astfel încât să creați și să experimentați cine sunteți din toate unghiurile, prin toate obiectivele, în toate circumstanțele și situațiile.

Pe măsură ce treceți prin acest proces de creație de sine, treceți prin toate ipostazele pe parcursul vieților

voastre. Sunteți victima și răufăcătorul, cel puternic și cel slab, oprimatul și asupritorul, așa-zisul „corect“ și așa-zisul „greșit“, așa-zisul „bun“ și așa-zisul „rău“.

Credeam că nu există „bine“ și „rău“. Credeam că niciunul dintre noi nu este „bun“ sau „rău“ în ochii Lui Dumnezeu.

Gândul tău este corect. Acestea sunt etichete pe care *voi* le-ați pus anumitor comportamente, nu Dumnezeu. Dumnezeu vă iubește, vă adoră și vă acceptă pe tot parcursul proceselor voastre de „devenire“, de „creștere“ și de desăvârșire de sine.

Vreau ca *voi* să decideți cine alegeți să fiți și cum vreți să experimentați acest lucru – astfel încât să aflați Cine Sunteți cu Adevărat nu pentru că vi s-a spus sau pentru că așa a fost stabilit ori vi s-a ordonat, ci mai degrabă prin faptul că v-ați creat Sinele în acest fel, date fiind toate opțiunile, primind toate variantele și toate posibilitățile.

Acum, ați cunoscut puterea și mândria de a fi Divini – prin *libertatea* și *voința* de a fi divini.

Aceasta este Divinitatea *exprimată*, nu pur și simplu *acordată*. Aceasta este Dumnezeirea *experimentată* – și acesta a fost scopul Meu când am creat viața însăși.

Și, astfel, ați fost aici și acolo, sus și jos, la stânga și la dreapta, mari și mici, rapizi și lenți, superficiali și profunzi, lumină și întuneric și, da, tineri și bătrâni.

Voi folosiți planul fizic pentru a cunoaște și a experimenta totul – orice expresie imaginabilă – prin producerea unui Câmp Contextual în care puteți alege cine și cum vreți să fiți.

Acest Câmp Contextual este cea mai mare binecuvântare a vieții voastre în această dimensiune, pentru că, în absența a Ceea Ce Nu Sunteți, Ceea Ce Sunteți nu există.

Adică nu poate fi experimentat.

În absența întunericului, lumina nu există. În absența noțiunii de mic, nu există mare. În absența noțiunii de repede, nu există lent. Iar în absența a ceea ce ați numit „rău", ceea ce ați numit „bine" nu există.

Prin urmare, nu judecați și nici nu condamnați, ci fiți o lumină aruncată *asupra* întunericului ca să proclamați și să afirmați, să exprimați și să împliniți, să știți și să experimentați Cine Sunteți cu Adevărat – pentru ca toți ceilalți ale căror vieți le atingeți să știe și *ei* cine sunt cu adevărat prin puterea exemplului vostru.

Oare nu asta au făcut toți maeștrii?

Mi-ai spus aceste cuvinte de multe ori. Totuși, în acest context, ele sunt și mai importante pentru mine, îmi par și mai adevărate. Dar de ce n-ar fi acest lucru valabil și pentru Entitățile Foarte Evoluate?

După cum am remarcat, EFE nu se întrupează pentru acest motiv. Ele au experimentat deja planul fizic pe deplin. Au făcut acest lucru până la capăt. Așadar, ele nu o „iau de la început" la fiecare întrupare decât dacă le este de folos să facă acest lucru într-o anumită formă fizică.

Ce înseamnă asta?

Dacă o Entitate Foarte Evoluată intră în forma fizică în dimensiunea ei, asta se întâmplă pentru că dorește să recreeze și să experimenteze din nou ceva ce nu poate fi creat sau experimentat în starea nonfizică. Pentru a face asta, este rareori necesar să o „ia de la început" într-o stare inițială de întrupare.

Dacă o EFE intră într-o formă fizică, dar *nu* în dimensiunea ei, asta se întâmplă pentru că dorește să le ofere asistență ființelor conștiente de pe Tărâmul Fizic pentru a înțelege, a exprima și a experimenta pe deplin Cine Este

ea cu Adevărat. EFE pot alege apoi să „o ia de la început" într-un ciclu de viață pe măsură ce se materializează.

Dar de ce ar alege EFE să le ofere asistență ființelor conștiente într-o altă dimensiune decât a lor?

Pentru a putea continua să exprime și să împlinească, să știe și să experimenteze Cine Sunt cu Adevărat la următorul nivel – și la următorul, la următorul și la următorul. EFE aleg să se experimenteze și să se exprime nu în calitate de Căutători, ci ca Răspunsuri.

Întregul Univers, întregul cosmos în fiecare dintre dimensiunile lui este plin de ființe conștiente, toate fiind cuprinse de exact aceeași dorință: a-și exprima și a-și experimenta Adevărata Natură și Identitatea Adevărată.

Acest lucru implică un proces de trecere și de cunoaștere, în primul rând, a tuturor aspectelor ce presupun să fii într-o formă fizică. Apoi, de trecere și de cunoaștere a tuturor aspectelor ce presupun să fii în plan nonfizic. După aceea, de integrare a ambelor.

Și iată marele secret asupra căruia Entitățile Foarte Evoluate își concentrează energiile pentru a-l împărtăși: Integrarea Completă poate avea loc în orice moment. Procesul poate fi condensat. O întreagă civilizație poate începe să trăiască în felul unei specii trezite oricând dorește.

11

Bine! E momentul să aflu cum se face asta!

Sunt recunoscător pentru că mi s-a oferit ocazia să ajung într-un loc în care mintea mea să se simtă cel puțin mai lămurită despre cum s-ar fi putut întâmpla toate acestea, dar sunt pregătit să merg mai departe acum.

Dacă suntem invitați să trezim specia, îmi doresc să știu la ce anume. Care este Calea de a Fi la care am putea să-i invităm pe toți să se trezească?

Oare ar trebui să acceptăm și să adoptăm principiile și practicile, înțelegerile și comportamentele unei civilizații total diferite care trăiește într-o altă dimensiune? Nu putem realiza o viață mai bună ca indivizi și un viitor mai bun ca un colectiv global folosind cele mai înalte valori ale umanității?

Cu siguranță că puteți. Însă ar fi util și benefic să gândiți în termeni de energii diferite, nu de civilizații diferite. Această întreagă discuție despre ce face ca viața să funcționeze într-un mod minunat, cu bucurie și măiestrie, nu este o chestiune de „obiceiuri locale“, este un adevăr universal ce are legătură cu energia fundamentală a vieții.

Există o singură energie sau esență în cosmos, iar aceasta este ceea ce ați numit, în limbaj uman, Iubire.

Ideile pe care Entitățile Foarte Evoluate au încercat să le prezinte omenirii sunt pur și simplu gânduri despre cum să trăiți și să iubiți într-un mod mai benefic speciei voastre, iar asta îi va oferi fiecărui individ șansa de a avansa mai rapid în evoluția sa personală.

EFE nu afirmă că modul lor de viață este „bun" pentru oameni. Ele vă oferă pur și simplu ocazia de a decide singuri. Acesta este modul lor de a vă ajuta chiar în timp ce încercați să îi ajutați pe alții să se trezească.

Așadar, ar fi util să analizați aceste idei, să vedeți dacă descoperiți o diferență față de comportamentele umane și să decideți dacă alegeți să încercați câteva moduri noi de a fi uman.

Sunt de acord. Și știu deja că vor exista diferențe... așa că spune-mi care este cea mai mare diferență. Adică, să punem punctul pe i.

Cea mai izbitoare și semnificativă diferență este că Entitățile Foarte Evoluate sunt complet, absolut și în întregime lipsite de violență de orice fel.

Ele nu se angajează în violență fizică, nu proiectează violență verbală, nici măcar nu au gânduri temporare de violență.

Ele nu numesc violența „autoapărare", nu o numesc „divertisment" și, cu siguranță, nu o numesc „sport".

Pur și simplu, nu pot justifica sau susține actul de a-i provoca durere fizică ori emoțională – nici cel mai mic disconfort – oricărei alte entități.

Există o formulă prin care au fost capabile să realizeze acest lucru? Ce știu ele și noi nu știm, ce le face să fie așa?

Violențele au dispărut din cultura lor pentru că toată furia a dispărut din realitatea lor.

Și asta pentru că...?

Pentru că trăiesc în înțelegerea faptului că nu au *nimic de pierdut* dacă sunt bune, binevoitoare, grijulii, pline de compasiune și altruism și oferă acceptare și iubire necondiționată în fiecare moment al oricărei situații.

Ele știu că nu-și pot pierde viața pentru niciun motiv sau în niciun fel, nici nu pot pierde ceva de valoare pentru ele, fiindcă nimic altceva nu *este* de valoare pentru ele în afara vieții înseși, a propriei lor existențe – și înțeleg că ea este cea care le oferă prilejul pentru singura experiență pe care o doresc.

Care este...?

Experiența Divinității lor.

Deci, aceste ființe nu pot fi ucise? Nici măcar de o circumstanță exterioară care nu are nicio legătură cu a fi violent cu celălalt? Cum ar fi o Gaură Neagră (ca să inventez ceva), care să înghită casa civilizației lor?

Nu există nicio circumstanță exterioară în universul fizic care ar putea să le facă să echivaleze schimbarea formei manifestate de ele cu pierderea vieții sau cu încheierea existenței.

Deci, trecerea de la fizic la nonfizic nu este privită de ele ca sfârșitul unui lucru.

Exact. Ele știu că vor exista întotdeauna și nu vor înceta niciodată să existe, indiferent de ceea ce se întâmplă cu formele lor manifestate fizic.

Asta include „gaura neagră“, care înghite orice planetă pe care pot fi întrupate.

Când nu te temi că-ți vei pierde viața, niciodată, nu ai nici un motiv pentru a deveni vreodată violent? Dar cum e atunci când pierzi ceva sau nu poți obține ceva ce îți dorești?

Vi s-a spus deja de către maeștrii de pe planeta voastră că dorința pe care simțiți că trebuie să o satisfaceți este cauza tuturor suferințelor. Iar suferința este cauza tuturor violențelor. Eliminați suferința, iar violența dispare, se evaporă, se dizolvă.

Dacă ești complet treaz, dacă ești o Entitate Foarte Evoluată, scapi de toate dorințele?

Scapi de incapacitatea generată de dorințe. Scapi de nefericirea de a fi condus de dorințele tale. Atunci când știi că viața ta nu se va sfârși niciodată, știi că ai o veșnicie pentru a crea orice dorești să experimentezi – sau să recreezi, dacă ai avut ceva odată și dorești să-l experimentezi din nou.

E o vorbă în cosmos: Viața Veșnică aduce Pacea Veșnică.

Dacă, pe de altă parte, îți imaginezi că ai un timp limitat în care să experimentezi ceea ce dorești să experimentezi, vei renunța la pacea ta pentru a avea sau a păstra acel lucru dacă și când îl dobândești.

Cu siguranță, aceasta este povestea omenirii în cincizeci de cuvinte sau mai puțin. Deci viața pentru EFE dintr-o altă dimensiune este percepută ca o realitate veșnică.

Este o realitate veșnică. Viața este o experiență veșnică pentru *toate* ființele conștiente, dar puține ființe conștiente care se consideră și se exprimă în primul rând ca un corp fizic își experimentează eternitatea ca pe o realitate percepută. Ele își experimentează corpul fizic ca realitate percepută și își imaginează că, atunci când existența lor în planul fizic se termină, existența lor ca atare se termină.

În cel mai bun caz, pentru ele viața veșnică este un concept, o teorie, o doctrină sau o credință; ceva ce ar putea fi, dar de care nu sunt sigure.

Deoarece entitățile pe deplin trezite despre care am vorbit există și ființa lor se află în Altă Dimensiune, ele sunt *sigure* că viața este eternă.

Sigur că sunt, pentru că le este ușor! Ele o trăiesc, nu doar se gândesc la asta, nu se roagă pentru a o avea și nu speră să o cunoască. Și o experimentează... ei bine, de o veșnicie.

La fel și voi. Diferența este că ele știu, iar voi, nu. Ele își amintesc.

Putem să ne amintim și noi? Cum putem să ne amintim cu toții?

Ce crezi că faci aici?

12

Nonviolența e contrastul izbitor dintre Entitățile Foarte Evoluate și oameni; înțeleg că percepția vieții ca experiență veșnică creează un context în care violența ar putea fi considerată inutilă. Există oare o metodă mai „practică“ de reducere sau chiar de eliminare a violenței din experiența umană?

Încercăm de mai multe milenii să-i convingem pe membrii speciei noastre că viața lor e veșnică. Chiar dacă această idee a fost acceptată de mulți, violența nu s-a redus în mod semnificativ.

Există un mod practic de a elimina violența. Pur și simplu îndepărtați-vă de credința actuală a omenirii în Separare.

Ah, da, înțeleg asta imediat. Și nu trebuie să fiu ajutat de Entitățile Foarte Evoluate dintr-un alt plan pentru a face acest lucru. Tot ce trebuie să fac este să mă uit în jurul meu.

Observ acum că majoritatea oamenilor care cred în Dumnezeu – și este de departe cel mai mare număr de oameni de pe planeta noastră – adoptă încă o Teologie a Separării. Modul lor de a-L privi pe Dumnezeu este că oamenii sunt „aici“ și Dumnezeu este „acolo“.

Nu ar conta dacă ar începe și s-ar termina aici, dar problema cu Teologia Separării este că produce o Cosmologie de Separare, adică un mod de a privi întreaga Viață care spune că totul este separat de orice altceva.

Acest lucru nu ar fi atât de rău dacă ar fi doar un punct de vedere, dar problema este că o Cosmologie a Separării produce o Psihologie a Separării – adică un punct de vedere psihologic care spune că eu sunt „aici“ și toți ceilalți sunt „acolo“.

Ar fi o idee cu care am putea trăi dacă asta ar fi totul, dar problema este că o Psihologie a Separării produce o Sociologie a Separării – adică un mod de a socializa unul cu celălalt care îi încurajează pe toți indivizii din societatea umană să acționeze ca entități separate, urmărindu-și interesele lor separate.

Acum, am intrat pe un teritoriu cu adevărat periculos, deoarece o Sociologie a Separării produce în mod inevitabil o Patologie a Separării – comportamente patologice de autodistrugere, manifestate individual și colectiv, ce produc suferință, conflict, violență și moarte de propria mână, evidentă oriunde pe planeta noastră de-a lungul istoriei umane.

Mie mi se pare că numai atunci când Teologia Separării va fi înlocuită de Teologia Unității patologia noastră va fi vindecată. O Teologie a Unității ar recunoaște că am fost diferențiați de Dumnezeu, dar nu separați de Dumnezeu, așa cum degetele mâinii noastre sunt diferențiate, dar nu separate unul de celălalt, ci legate prin mâna însăși și, prin mână, de întregul corp – așa cum noi suntem diferențiați, dar nu separați, legați între noi, ca părți ale Trupului Lui Dumnezeu.

Ai formulat totul perfect. Ai explicat totul foarte clar.

Ei bine, totul a venit de la Tine, desigur. Și acum suntem încurajați încă o dată – așa cum am fost în fiecare dintre dialogurile anterioare din *Conversații cu Dumnezeu* – să înțelegem că întreaga Viață este Un Singur Lucru.

Da. Entitățile Foarte Evoluate din alte dimensiuni nu numai că înțeleg asta, dar o și trăiesc.

Ele știu nu numai că viața e veșnică, ci și că nu există nicio separare în Univers – *totul* e interconectat. Această conștientizare este un pilon al modului lor de viață, este temelia civilizației lor.

Pentru noi, așadar, acesta este primul pas pe care-l vom face atunci când vom deveni o specie trezită. Și nu am făcut nici măcar acest prim pas după toți acești ani – toate aceste milenii – pe planeta noastră.

Este cel mai important pas pe care îl puteți face acum. Nu vă descurajați din cauza a ceea ce nu ați făcut, încurajați-vă cu ceea ce veți face.

Sper că o vom face – deoarece văd că adoptarea acestei idei ca realitate funcțională ar fi începutul sfârșitului pentru modul în care sunt lucrurile pe planeta noastră acum. Ar fi începutul unei noi creații, al unui viitor nou. Ar deveni Noua Poveste Culturală a Omenirii.

Vreau să fug și să le spun tuturor: Unimea nu este o caracteristică a vieții. Viața este o caracteristică a Unității.

Acesta ar fi un mesaj foarte puternic de împărtășit. Și bine exprimat.

Da. Acesta este lucrul pe care nu l-am înțeles despre existența noastră pe Pământ și a cărui înțelegere ar schimba totul.

Viața este însăși expresia Unității. Dumnezeu este însăși expresia Vieții. Dumnezeu și Viața sunt Una. Noi suntem o parte a Vieții. Nu putem exista în afara ei. Prin urmare, suntem parte din Dumnezeu. Este un cerc. Nu poate fi întrerupt.

Înțelegerea ta este identică cu cea a Entităților Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune. Și nu ești singurul de pe Pământ care știe asta cât se poate de clar.

Tot ce e nevoie acum este ca toţi cei care ştiu asta în mod clar să se identifice, apoi să se unească într-un angajament global de a trezi specia.

Dar să nu o facă într-un mod grandios care să anuleze scopul în sine, întrucât nimeni nu-i va asculta.

Este bine că revii la acest lucru. V-aţi anula, într-adevăr, scopul dacă v-aţi da drept „Cei care ştiu" şi aţi hotărî că sarcina voastră e să le spuneţi celorlalţi ceea ce nu ştiu.

Misiunea voastră ar fi să le spuneţi celorlalţi că *ştiu* – şi că pur şi simplu este posibil să nu ştie că ştiu.

Aceasta este o transmitere de informaţii şi o trezire blândă, nu o surpriză neaşteptată care să-i facă pe toţi să vrea să meargă înapoi la culcare.

Bine, deci văd că această singură schimbare este o altă exprimare a Deciziei Unice despre care am vorbit mai devreme. Ea ar putea aduce rapid un nou mod de a trăi pe Pământ. Asta mă entuziasmează. Posibilitățile care decurg din acest lucru mă încântă.

Mă străduiesc în continuare, însă, să înțeleg mai mult decât una sau două căi prin care experiența noastră de zi cu zi de aici s-ar schimba sub aspect practic dacă ne-am deplasa în viața cotidiană așa cum ne-au încurajat să facem aceste Entități Foarte Evoluate.

Îţi pot da o listă cu ele.

Te rog să o faci!

13

Poate ar fi bine să o memorezi. Sau, cel puțin, să o pui într-un loc în care să o vezi adesea.

1. O specie trezită percepe Unitatea Întregii Vieți și trăiește ținând seama de asta. Oamenii, care nu s-au trezit încă, o neagă sau o ignoră adesea.

2. O specie trezită spune adevărul mereu. Oamenii, care nu s-au trezit încă, se mint foarte des atât pe ei înșiși, cât și pe ceilalți.

3. O specie trezită spune un lucru și va face ce spune. Oamenii, care nu s-au trezit încă, spun de multe ori un lucru și fac altceva.

4. O specie trezită, după ce a văzut și a recunoscut ceea ce este, va face întotdeauna ceea ce funcționează. Oamenii, care nu s-au trezit încă, fac adesea opusul.

5. O specie trezită nu acceptă în civilizația sa un principiu care are legătură cu concepte pe care oamenii le numesc „dreptate" și „pedeapsă".

6. O specie trezită nu acceptă în civilizația sa un principiu care are legătură cu conceptul pe care oamenii îl numesc „insuficiență".

7. O specie trezită nu acceptă în civilizația sa un principiu care are legătură cu conceptul pe care oamenii îl numesc „proprietate".

8. O specie trezită împărtășește totul cu toată lumea, tot timpul. Oamenii, care nu s-au trezit încă, de cele mai multe ori nu fac asta, împărtășind cu ceilalți doar în împrejurări limitate.

9. O specie trezită creează un echilibru între tehnologie și cosmologie, între mașini și natură. Oamenii, care nu sunt încă treziți, de multe ori nu reușesc asta.

10. O specie trezită nu ar pune capăt niciodată, în niciun fel de situație, expresiei fizice a unei alte ființe conștiente decât dacă i se cere direct de către acea ființă să facă acest lucru. Oamenii, care nu s-au trezit încă, își ucid adesea semenii fără să li se ceară.

11. O specie trezită nu ar face nimic care ar dăuna sau i-ar face rău mediului fizic, care îi susține pe membrii speciei atunci când sunt în formă fizică. Oamenii, care nu s-au trezit încă, fac de multe ori acest lucru.

12. O specie trezită nu se otrăvește niciodată. Oamenii, care nu s-au trezit încă, fac adesea acest lucru.

13. O specie trezită nu concurează niciodată. Oamenii, care nu s-au trezit încă, sunt adesea în competiție unul cu altul.

14. O specie trezită știe clar că nu are nevoie de nimic. Oamenii, care nu s-au trezit încă, creează adesea o experiență bazată pe necesități.

15. O specie trezită trăiește și exprimă iubire necondiționată pentru toată lumea. Oamenii, care nu s-au trezit încă, adesea nu-și pot imagina nici măcar o Divinitate care face asta, cu atât mai mult să o facă ei înșiși.

16. O specie trezită stăpânește puterea metafizicii. Oamenii, care nu s-au trezit încă, o ignoră de cele mai multe ori.

Există mai multe diferențe, desigur, dar acestea sunt câteva dintre principalele caracteristici ale unei specii trezite și diferențele majore dintre o astfel de specie și omenire, care nu este trezită în prezent.

Uau, o parte din mine simte că această listă este un rechizitoriu al întregii noastre specii, al întregii noastre vieți.

Poți să acuzi un copil de trei ani pentru faptul că adulții înțeleg lucrurile pe care el nu le înțelege?

Bucurați-vă că știți ceea ce știți! Bucurați-vă că vedeți clar diferența dintre comportamentele voastre și comportamentele pe care le-ați putea alege ca fiind mai benefice.

Bucurați-vă că deveniți din ce în ce mai conștienți de asta, așa cum vă bucurați de primii pași ai fiecărui copil.

Mulțumesc că mi-ai amintit! Continui să subliniezi această idee. Chiar suntem o specie foarte tânără. Poate că ar trebui să exprimăm această idee în termeni specifici, ca să poată deveni reală în mintea oamenilor.

Multora le place să creadă că oamenii sunt foarte evoluați. De fapt, omenirea tocmai a ieșit din copilărie pe această planetă. În cartea lor *New World New Mind* [*Lume nouă, gândire nouă*], Robert Ornstein și Paul Ehrlich au explicat din punct de vedere obiectiv acest lucru într-un singur paragraf surprinzător:

„Să presupunem că istoria Pământului ar fi trasată de-a lungul unui singur an calendaristic, cu miezul nopții din data de 1 ianuarie reprezentând originea Pământului și miezul nopții de 31 decembrie reprezentând prezentul. Atunci, fiecare zi a „anului" Pământului ar reprezenta 12 milioane de ani de istorie reală. Pe această scară, prima formă de viață, o simplă bacterie, ar apărea cândva în februarie. Formele mai complexe de viață vin, însă, mult mai târziu; primii pești apar în jurul datei de 20 noiembrie. Dinozaurii apar în jur de 10 decembrie și dispar în ziua de Crăciun. Primul nostru strămoș, ce poate fi recunoscut ca om, nu ar apărea până în după-amiaza zilei de

31 decembrie. *Homo sapiens* – specia noastră – ar apărea în jurul orei 11.45... iar tot ceea ce s-a întâmplat în istoria consemnată ar apărea în ultimul minut al anului."

Acest fragment pune lucrurile într-o perspectivă minunată. Şi creează un context în care se poate înţelege de ce acum, în societăţile umane, majoritatea oamenilor neagă o mare parte din ceea ce văd. Ei îşi neagă până şi sentimentele personale şi, în cele din urmă, propriul adevăr.

Dar ceea ce s-a spus aici, acum, în mod repetat, despre faptul că suntem la începutul dezvoltării noastre ca specie îmi dă o mare speranță, așa cum am mai spus. Văd zile minunate în față – atât pentru noi la nivel individual, cât și pentru omenire la nivel colectiv – pe măsură ce ne maturizăm și ne dezvoltăm potențialul.

Aceasta este o mare oportunitate care vă aşteaptă. Este chiar deasupra orizontului.

Da, acesta este Momentul Perfect pentru Progres! Dar oare va trebui să așteptăm – cred că deja știu răspunsul, dar o să Te întreb oricum – până când întreaga rasă umană sau majoritatea reprezentanților speciei noastre să se trezească înainte ca oricare dintre noi să experimenteze viața ca Entitate Foarte Evoluată? Pentru că s-ar putea să fie o așteptare lungă, lungă, până când majoritatea oamenilor vor ajunge în acest loc.

Ai dreptate, ştii deja răspunsul. Nu numai că nu trebuie să aşteptaţi, nici nu se *presupune* că ar trebui să aşteptaţi.

Istoria urmăreşte acum cine de pe Pământ alege să se identifice ca fiind angajat în modelarea acestor comportamente şi, prin cuvintele şi acţiunile sale, să se alăture unei mişcări globale pentru a-şi trezi specia.

Cine de pe Pământ îşi va celebra pe deplin Adevărata Natură şi cine va co-crea cu bucurie minunatele zile ce îi vor sta în faţă atunci când va face asta?

14

M-ai convins. Acum văd cât de multe dintre aceste informații despre Entitățile Foarte Evoluate ne sunt utile și ne ajută, pe măsură ce lucrăm ca să ne trezim – sau, cum ai spus, ne permit să ne dăm seama că suntem deja treziți – și să ajutăm la trezirea speciei.

Simt că vreau să împărtășesc multe dintre aceste principii – care, așa cum ai subliniat, nu sunt din „altă lume", ci pur și simplu sunt noțiuni mărețe despre cum să iubești. În primul rând, vreau să le pun în practică în viața mea, apoi vreau să le împărtășesc cu alții.

Și mi-ar plăcea dacă mi-ai oferi mai întâi un scurt comentariu care să analizeze câteva dintre punctele de pe listă, astfel încât să știu cum pot „arăta" toate acestea în termeni reali pe măsură ce încerc să le trăiesc și să le împărtășesc în viața reală.

O voi face cu multă plăcere. Să începem cu partea de sus a listei.

Punctul 1: O specie trezită vede Unitatea Întregii Vieți și trăiește ținând seama de asta. Oamenii, care nu s-au trezit încă, o neagă sau o ignoră adesea.

Entitățile Foarte Evoluate nu pun niciodată la îndoială faptul că toate lucrurile sunt Un Singur Lucru; ele cunosc din experiență că există doar Un Singur Lucru și că toate lucrurile fac parte din Unicul Lucru care există.

Pentru că există într-o altă dimensiune, ele pot observa acest lucru vizual, nu doar conceptual. Ele sunt capabile să vizualizeze structura submoleculară a tuturor lucrurilor.

Observă că există o singură energie în Univers – o singură Sursă sau Forță – și că această Sursă sau Forță combină pur și simplu elementele fundamentale din care este alcătuită, adăugându-le pe unele și scăzându-le pe altele, apoi modifică frecvența vibrațională a acestor elemente diferite combinate pentru a genera diferite expresii ale Esenței Esențiale.

Am numit aceste expresii Singularizări ale Singularității.

O denumire potrivită pentru ele, întrucât asta este exact ceea ce sunt. Toate lucrurile care există sunt create prin această alchimie ce produce „rețeta" pentru „supa universală".

Elementele sunt atrase unul de celălalt prin alegerea conștientă a fiecărui element, afectate fiind de energia combinată a Esenței Esențiale care cuprinde ceea ce vom numi „sufletul".

Stai o clipă. „Conștiența" există la nivel elementar???

Desigur. Ceea ce numești nivel elementar *este* conștiența. Este Conștiența în Acțiune.

Fiecare celulă din corpul tău acționează cu inteligență. Nu poți nici măcar să te tai la degetul mic fără să creezi un aflux celular la locul rănii pentru a repara locul afectat. *Tu crezi că celulele corpului tău nu știu ce fac și de ce?*

Și, îți spun, fiecare element al Universului este impregnat de această inteligență fundamentală.

O, Doamne!

Exact.

Pot vorbi unul cu altul? Bine, „a vorbi“ este un cuvânt amuzant de folosit aici. De fapt, mă întreb dacă celulele organismului pot să comunice element-la-element?

Bineînțeles că pot. Ce crezi că înseamnă „gândire“?

„Gândurile“ sunt celule care comunică între ele?

Exact asta sunt.
Știi cum funcționează celulele creierului?

Da, dar atunci când vorbești despre creier, vorbești despre neuroni, peptide, nuclee, dendrite și toate chestiile astea. Celulele din organismul nostru nu sunt la fel ca celulele creierului.

Nu sunt? Cine ți-a spus asta?
Permite-mi să repet: fiecare gram de viață este impregnat de inteligența fundamentală. Citește asta: fiecare celulă, fiecare particulă, fiecare element submolecular din Univers.

Atunci, trebuie să existe o metodă prin care să determin celulele din organismul meu să facă tot ceea ce le comunic că doresc să facă! Cum ar fi să mă vindece de o boală.

Ai dreptate dacă sugerezi că energia gândurilor tale are o influență asupra celulelor din organism.

Îmi amintesc că am învățat despre Émile Coué, psiholog și farmacist francez, care a introdus la începutul secolului XX un proces de psihoterapie bazat pe autosugestia optimistă și conștientă. Ca experiment, i-a invitat pe cei care erau bolnavi să repete de cel puțin douăzeci de ori pe zi – și mai ales dimineața și seara înainte de culcare – o mantră simplă: „Tous les jours à tous points de vue je vais de mieux en

mieux." Ceea ce înseamnă: „În fiecare zi mă simt din ce în ce mai bine în toate privințele."

Și rezultatele lui?

Un procent remarcabil dintre pacienții săi și-au îmbunătățit starea de sănătate!

Bineînțeles.

Atunci, oare este posibil să determin majoritatea celulelor din organism să aleagă același lucru de cele mai multe ori?

Ah! Este aceeași întrebare pe care v-o puneți acum în ceea ce-i privește pe ceilalți oameni de pe planetă.

Da! Este exact aceeași întrebare.

Și răspunsul este „Da": este posibil, prin *aliniere*.

Alegerea de a acționa împreună, la unison și în armonie unul cu celălalt se face prin elementele vieții, atunci când există o aliniere cu scopul, în sectorul sau zona în care există aceste elemente.

Celulele organismului tău vor acționa la unison și în armonie una cu cealaltă atunci când va exista aliniere cu sufletul pe direcția în care se îndreaptă fiecare moment din viața ta, de la nivel celular, pe baza planului sufletului din acea femtosecundă.

Bine, a trebuit să văd ce înseamnă asta. O „femtosecundă" este a mia bilioana parte dintr-o secundă.

Exact. Iar sufletul tău este Sursa energiei Esenței Esențiale care locuiește în tine.

Sufletul este „Dumnezeul din noi".

Este, într-adevăr. Nu doar în gând, nu doar în cuvânt, ci și în faptă. Sufletul este expresia, acum individualizată, a „ființei" care este Dumnezeu. Este Dumnezeu „ființă" la lucru.

În cazul nostru, pe Pământ, sufletul este Dumnezeu care este om, iar omul este sufletul care este Dumnezeu!

Exact! Exact! Absolut! Bineînțeles! Evident!
Ai spus-o perfect.

Uau, asta ne duce mai adânc în metafizică decât credeam vreodată că vom ajunge, dar trebuie să întreb: îmi spui că fiecare particulă submoleculară din fiecare expresie a vieții din Univers trebuie să fie convinsă să facă un lucru? Spui că cea mai mică particulă de energie are conștiința de a lua decizii prin evaluarea alegerilor rezultate din alternativele plasate în fața ei?

Omule, asta e prea mult! Uită de restul oamenilor de pe planetă, cum reușesc eu să determin toate părțile din mine să fie de acord să facă același lucru!?

Asta e întrebarea, nu-i așa?...
Asta e cea mai importantă întrebare a tuturor timpurilor.
Dar, de fapt, este mai ușor decât crezi.

Monsieur Coué spune că este, de fapt, la fel de ușor pe cât cred!

Și acesta este cel mai mare secret al vieții. Când vei înțelege acest lucru, vei ajunge într-o poziție de măiestrie.

Bine, spune-mi cum funcționează acest lucru la nivel metafizic. Mi s-a spus de o mie de ori despre puterea gândurilor noastre, dar cum funcționează acest lucru, ce face ca acest lucru să funcționeze la nivel metafizic?

Mi-ai spus și știu că ai o minte avidă, însă chiar vrei să intri în alchimia Universului?

15

Chiar nu am planificat această conversație; eu doar observ încotro se îndreaptă. Nu vreau să amân prea mult restul analizei noastre mai detaliate a listei pe care ne-ai dat-o, dar e prea fascinant ca să renunț. Putem să explorăm acest lucru pe scurt?

Bine, atunci. Evident, acest subiect ar putea umple o carte întreagă, dar îți prezint Metafizica 101: Curs scurt despre Realitatea Supremă.

Așa cum am observat cu ceva vreme în urmă în această conversație, toate elementele vieții sunt impregnate cu ceea ce ați numi în limba voastră „inteligență" – sau Conștientizarea Funcției Sale Inerente.

Această Conștientizare umple fiecare element la capacitate maximă, adică fiecare element este impregnat în totalitate de Inteligența Divină, pe deplin, de la un capăt la celălalt. Într-adevăr, nu ar fi incorect să spunem că elementul însuși ESTE această inteligență sub formă de particulă.

Așadar, fiecare element al vieții, până la cea mai mică particulă submoleculară, este o parte a Minții lui Dumnezeu.

Cu exprimarea ta poetică, așa ai spune... și nu am niciun motiv să te contrazic.

Elementele Esenței Esențiale sunt atrase unul de celălalt printr-un aspect sau caracteristică pe care ați numi-o, în termeni umani, „funcție comună".

Adică, *toate încearcă să facă ceva*. Și *este același lucru*. Toate sunt în acțiune, mereu în mișcare, vibrând în continuu – dar nu fără scop.

Scopul lor este pur și simplu de A FI. Ele își dau seama că viața este mișcare. Dacă mișcarea se oprește vreodată, ceea ce numiți viață nu ar exista.

Viață = Mișcare = Viață.

Da.

Acum, referitor la ceea ce vrea să fie fiecare *element*, *asta nu contează*. Elementul individual nu are o preferință în această privință. Pur și simplu, dorește să existe. Dorința lui este să „fie". Ceea ce se numește „aliniere" – și următoarea acțiune comună sau unificată la care te referi – este apoi creată de influența vibrațională a oricărei forțe mai mari decât un element individual.

Așa se întâmplă în întreaga natură. Cu cât forța este mai mare, cu atât are o putere de „atracție" mai mare asupra fiecăruia dintre elementele mai mici din Zona ei de Impact. Așadar, fiecare element din orice Zonă de Impact se va alinia cu forța mai mare care îl atrage.

Nimeni nu mi-a spus niciodată acest lucru în acest fel. De ce nu i se poate explica acest lucru, în acest mod simplu, fiecărui copil?

Se poate. Iar în civilizațiile Entităților Foarte Evoluate este explicat. Această conștientizare le este împărtășită tuturor entităților nou manifestate, fiecare dintre ele fiind informate despre Unitatea Vieții și Cercul vieții.

Deci, dacă voi ca ființe creative doriți ca toate elementele vieții, până la cea mai mică particulă, să se deplaseze

într-o anumită direcție, trebuie să creați alinierea folosind forța energiei combinate, concentrată într-un anumit mod.

Gândul este acea forță.

Atunci, ce creează acea concentrare? Cum facem ca energia, adică gândul, să se concentreze într-un anumit mod?

Dorința. Dorința există în suflet. Este sufletul definit într-un cuvânt. Sufletul este expresia locală a dorinței lui Dumnezeu – aceea de a se experimenta pe sine.

Dorința este creatorul intenției. Intenția este creatorul gândirii. Gândul este creatorul acțiunii. Acțiunea este creatorul rezultatului. Însă nu toate gândurile sunt create de intenția care decurge din dorința sufletului. Gândirea poate, de asemenea, într-un fel, să aibă o „minte proprie". Adică impulsul energetic care produce un gând poate apărea din dorințele corpului.

Acest lucru produce o altfel de acțiune, care poate genera un rezultat cu totul diferit de cel pe care l-a intenționat sufletul. Sufletul a *introdus* rezultatul dorit în mintea ta, dar trupul te-a făcut să ieși *din mintea ta* pentru un moment.

Asta se întâmplă când credeți că sunteți un trup, spre deosebire de atunci când știți că sunteți un suflet.

Cei mai mulți dintre noi speră că au un suflet sau cred că au un suflet, dar nu știu sigur. Dar sunt siguri că au un corp – așa cred cei mai mulți dintre noi.

Încă o dată, îmbini toate acestea într-un mod minunat. Este modul potrivit pentru a pune piesele de puzzle la locul lor. Acum, fiecare element al Esenței Esențiale – de la sufletul individual la energia individuală a fiecărei unități din corp (și din Univers) – este impregnată de Dorință, care este o formă sau o expresie specială de energie, direct proporțională cu dimensiunea sa.

Cele mai mici elemente au cea mai mică Dorință. Elementele mai mari, care sunt create din cele mai mici elemente pe care le atrag, reunindu-le și astfel producându-le.

au o Dorință mai mare. Cantitatea de Dorință existentă în orice element al vieții va fi găsită în proporție directă cu mărimea acestui element. Gândește-te la Dorință ca la bujia din motorul Vieții.

Deci, dacă ceea ce numim „Dumnezeu" este tot ceea ce există, asta ar însemna că Dorința lui Dumnezeu este cea mai mare Dorință dintre toate.

Corect. Din nou, foarte pătrunzătoare observația ta! Iar Dorința lui Dumnezeu este ca fiecare ființă conștientă – adică fiecare element al Vieții suficient de mare și de complex sau sofisticat pentru a reflecta conștiința de sine – să aibă capacitatea de a-și crea propria realitate folosind Liberul Arbitru și Alegerea Conștientă.

Acesta este un mod alchimic de a spune că Elementele Fundamentale ale Vieții – particulele individuale foarte mici de Esență Esențială – nu au nicio preferință în ceea ce privește modul în care se aliniază *combinația* de elemente.

Sufletul tău, care este o acumulare de astfel de particule, are o intenție. Sufletul tău este prezența locală a Intenției Divine, aceea de a exprima Divinitatea în fiecare moment *așa cum o definește fiecare ființă conștientă*.

Această ființă are libertatea de a crea orice dorește, iar aceasta este cea mai măreață demonstrație a Divinității. Sau, cu alte cuvinte: voi toți aveți Liber Arbitru.

Vei observa că ți-am spus încă de la prima conversație pe care am avut-o că Dumnezeu nu are nicio preferință în ceea ce privește modul în care îți trăiești viața. Singura Mea Dorință este ca preferința *ta* să se poată manifesta. Prin urmare, ceea ce „contează" – adică ceea ce determini să se transforme din energie pură în materie solidă – depinde de tine, în mod individual și colectiv. În această alegere poți să asculți fie de minte, fie de sufletul tău. Acesta este Metafizica 101: Curs scurt despre Realitatea Supremă.

16

Of, există atâtea implicații în ce spui și aș putea vorbi cu tine despre asta la nesfârșit, dar vreau să examinezi câteva dintre celelalte elemente de pe lista aceea, astfel încât să știm despre ce vorbim pe măsură ce încercăm să ne trezim din somnul nostru lung...

... și din experiența ta mai recentă de a fi treaz, dar fără să știi sau să acționezi ca atare...

... da, și în timp ce sperăm cu smerenie să-i trezim pe ceilalți. Hai să trecem acum la Punctul 2, se poate?

Da. Punctul 2: O specie trezită spune mereu adevărul. Oamenii, care nu s-au trezit încă, se mint foarte des atât pe ei înșiși, cât și pe ceilalți.

De exemplu, ai avea dificultăți în a convinge o Entitate Foarte Evoluată că acel flux constant de sunete și imagini pe care îl puneți în fața copiilor voștri în primii ani ai vieții lor nu are absolut niciun efect asupra ideilor lor despre viață și, prin urmare, nicio legătură cu modul în care generația voastră următoare își creează experiența cotidiană.

Voi, pe de altă parte, *nu puteți* să recunoașteți că nivelul crescut de violență din societatea voastră e generat, cel

puțin parțial, de atacul continuu al unor astfel de imagini, pentru că, dacă ați face-o, ar trebui să luați măsuri în această privință. Şi credeți că nu se poate face nimic în acest sens, astfel încât e mai bine să o ignorați.

Da, am vorbit de mai multe ori despre programele de televiziune, filmele, jocurile video și site-urile de internet și chiar despre jucăriile pentru copii care descriu – și chiar îi încurajează pe copiii noștri să folosească drept forme de „joacă" – acte de violență, violență, violență la fiecare pas.

Şi, totuşi, vă imaginați că nu aveți – sau, mai rău, vă permiteți să credeți că nu aveți – puterea de a face ceva în vreuna dintre aceste privințe.

Unii dintre noi fac același lucru cu tutunul. Sau cu o dietă constantă cu alimente nesănătoase. Sau cu lipsa de activitate fizică. Sau cu valorile sociale care ne conduc experiența către un conflict constant.

Această atitudine de a privi direct comportamentele dăunătoare și de a nu face nimic în privința lor este marca ființelor conștiente cărora nu le pasă suficient de ele însele sau nu înțeleg suficient despre sine astfel încât să *facă* suficient *pentru* sine ca să oprească răul pe care și-l fac singure.

Te-ai aștepta ca un copil de 4 ani să se comporte așa, nu și părinții lui de 40 de ani. Așa că trebuie să mai creștem puțin și să vedem adevărul, apoi să spunem adevărul despre ceea ce vedem.

Ar fi un început bun, da.

Și Entitățile Foarte Evoluate nu se ascund niciodată, văd și spun întotdeauna adevărul.

Da. O specie trezită este incapabilă să mintă, având în vedere intenția ei combinată. Membrii săi au învățat că a te minți pe tine și pe ceilalți e un lucru absolut neproductiv,

îndepărtându-i mai degrabă decât să-i apropie de dorințele și intențiile lor comune. Ar fi efectiv imposibil ca o Entitate Foarte Evoluată să transmită vreodată un neadevăr, deoarece vibrația sa individuală s-ar modifica astfel încât să scoată în evidență faptul că ceea ce a comunicat entitatea nu a fost în acord cu ceea ce știe și înțelege.

Ca atunci când roșim – unii dintre noi, cel puțin – dacă încercăm să mințim.

Foarte *asemănător*, da, numai că la un nivel mai înalt. Întreaga entitate va tremura și va vibra la o viteză atât de diferită, încât adevărul ar fi efectiv scos din ea. Așa că nu ar avea niciun rost să încerce să mintă. Observă că, atunci când oamenii au dorințe și intenții comune, nu se mint unul pe celălalt. Minciuna este anunțul că vrei altceva decât persoana pe care o minți. Poate ți se pare un lucru evident, dar ceea ce nu poate fi la fel de evident este modul de a-l elimina.

Sfârșitul înșelăciunii va veni odată cu sfârșitul separării. Când cultura și civilizația voastră va decide că, într-adevăr, toți sunteți Una într-o multitudine de forme și, prin urmare, că există o singură dorință, atunci nu va mai exista decât o singură intenție.

Iar această intenție va fi ...

De a exprima pe deplin ceea ce își dorește fiecare entitate vie, în fiecare moment.

Adică?

Repet: experiența sinelui ca singurul lucru care există cu adevărat. Divinitatea. Sau, pentru a folosi cuvântul din limbajul vostru care a fost menționat anterior, Iubire. Energia pe care o numiți „iubire".

Unitatea Universului este exprimarea Iubirii Divine a lui Dumnezeu pentru toată viața în toate formele ei.

17

Mi-ar plăcea să aud comentariul tău despre Punctul 3.

Punctul 3: O specie trezită spune un lucru și va face ce spune. Oamenii, care nu s-au trezit încă, spun de multe ori un lucru și fac altceva.

De asemenea, ființele umane nu spun întotdeauna ce gândesc. Pentru Entitățile Foarte Evoluate, a nu comunica ce gândesc – ceea ce este diferit de a minți – ar fi considerat un comportament fără beneficii.

Ce rost are să ai un gând dacă nu este exprimat? Pentru Entitățile Foarte Evoluate, a nu respecta ce își promit sieși sau altora ar fi considerat la fel de inutil.

Ce se întâmplă dacă gândul pe care îl am nu este foarte frumos?

De ce ai avea un gând care nu e prea frumos? Oprește-te. Uneori, ai un gând care îți trece prin minte, dar nu trebuie să-l lași acolo.

Și dacă nu pot?

Poftim? Crezi că *nu poți să renunți*? Nu-i de mirare că specia ta are astfel de probleme!

Da, știu. Și mi-am schimbat foarte mult modul în care gândesc. Dar, cu toate acestea, nu merită să-i spun altcuiva orice gând care-mi trece prin cap.

Atunci, nu-l spune. Împărtășește doar gândurile care rămân cu tine.

Apropo, știi că fiecare gând pe care-l păstrezi e o rugăciune?

Fără presiuni.

De fapt, nu *există* presiuni pentru Entitățile Foarte Evoluate. Tot ceea ce fac este să-și modifice imediat gândirea dacă le trece prin minte un gând pe care nu doresc să-l manifeste.

Dacă au o idee negativă pasageră, nu insistă asupra ei.

După ce fac acest lucru pentru un timp, au mintea pregătită să nu ia niciodată în considerare mai mult de o nanosecundă gândurile pe care nu doresc să le vadă materializate. Pur și simplu, le elimină. Le lasă să plece imediat și trec la un gând nou și pozitiv.

Ai putea-o numi Mișcarea Noii Gândiri și te poți alătura unor grupuri care aleg să se angajeze în această practică.

Da, mi-ai mai spus asta.

Și o voi face din nou, fără îndoială, dacă îți va fi util în acel moment.

Așa că păstrează gândurile noi care-ți trec prin minte doar dacă sunt pozitive. Atunci când gândul tău este pozitiv, da, nu ezita să-l împărtășești oricui este implicat sau ar putea avea un motiv să fie interesat.

În ceea ce privește a spune un lucru și a face ceea ce spui, cuvântul tău să fie ca o promisiune. Iar dacă tu crezi

că este puțin probabil sau că nu vei fi capabil să faci lucrul pe care îți vine să-l spui... *nu-l spune.*

Dacă, pe de altă parte, ai dorit să faci ceva atunci când ai spus ce vei face, dar descoperi mai târziu că nu poți pentru că a intervenit ceva, mergi la toți cei cărora le-ai promis și lămurește situația. Spune-le adevărul. Explică-le cu smerenie și blândețe de ce nu vei putea face ceea ce ai promis.

Spune-le adevărul tuturor despre tot. Așa trăiesc Entitățile Foarte Evoluate.

Văd că aceste prime puncte sunt asociate la un anumit nivel. De exemplu, Punctul 4 are o legătură directă cu ele.

Da. Punctul 4 spune: O specie trezită, după ce a văzut și a recunoscut ceea ce este, va face întotdeauna ceea ce funcționează. Oamenii, care nu s-au trezit încă, fac adesea opusul.

Seamănă mult cu punctele 1, 2 și 3, numai că sunt privite dintr-un unghi diferit.

Îmi poți da exemple despre modul în care Punctul 4 se raportează la viața de zi cu zi de pe Pământ, ca să-i înțeleg mai bine impactul asupra noastră?

Cu siguranță. Iar pentru că aceste prime puncte sunt legate între ele, tu ai făcut deja câteva asocieri, dar hai să le reunim.

Dacă obiectivul tău este să trăiești o viață de pace, bucurie și iubire, *violența nu funcționează.* Acest lucru *a fost deja demonstrat.*

Dacă obiectivul tău este să trăiești o viață sănătoasă și lungă, dar consumi carne moartă zilnic, fumezi continuu agenți cancerigeni cunoscuți, bei regulat litri de lichide care distrug nervii și prăjesc neuronii, cum ar fi alcoolul, *nu funcționează.* Acest lucru *a fost deja demonstrat.*

Dacă obiectivul tău este să crești copii care să nu fie afectați de violență și furie, dar îi pui direct în fața unor reprezentări vii ale violenței și furiei în perioada în care pot fi cel mai ușor influențați, *nu funcționează.* Acest lucru *a fost deja demonstrat.*

Dacă obiectivul tău este să ai grijă de Pământ și să-i administrezi cu înțelepciune resursele, dar acționezi ca și cum aceste resurse ar fi nelimitate, *nu funcționează.* Acest lucru *a fost deja demonstrat.*

Dacă obiectivul tău este să descoperi și să cultivi o relație cu o Zeitate iubitoare, astfel încât religia să aibă o contribuție benefică în treburile oamenilor, atunci a vorbi despre un zeu al dreptății, pedepsei și al răzbunării teribile *nu funcționează.* Acest lucru *a fost deja demonstrat.*

Mai ai nevoie de alte exemple?

Nu, înțeleg ideea.

Îmi place cum se leagă toate acestea. Adică un lucru conduce în mod natural la altul. Ar fi mult mai ușor ca oamenii să înceteze să spună una și să facă alta dacă și-ar modifica tendințele inițiale. Cu alte cuvinte, tendința lor de a vedea tot și toate ca fiind separate, nu unificate. Apoi, tendința lor de a nu vedea ceea ce este, ci mai degrabă de a ignora. Și, în final, tendința lor de a nu le spune adevărul tuturor despre totul.

Atunci. și-ar abandona tendința descrisă la Punctul 3, de a spune una și de a face alta, și ar putea continua prin a implementa „ce funcționează", după ce au văzut și au spus întregul adevăr despre „ceea ce este".

Minunat spus! Minunat rezumat! Ai îmbinat magistral toate aceste noțiuni.

Datorită clarității cu care se vorbește aici, da. Deci, chiar nu am nevoie ca Punctul 4 să fie explicat în continuare. Înțeleg că EFE din Altă Dimensiune văd și spun ce este

„adevărat" și, pentru că nu ascund nimic și nu se ascund de nimic, fac doar ceea ce funcționează pentru a avansa în planul lor unificat și identic.

Oamenii vor face același lucru atunci când specia va fi complet trezită. De asemenea, poate fi una dintre rampele lor de lansare pentru a ajunge acolo.

Mă bucur să aud asta. Asta îmi dă speranță – presupunând că această trezire se va întâmpla cu adevărat.

Te poți număra printre cei care contribuie la asta. Este scopul celei de-a Treia Invitații. Acum, omenirea are instrumentele cu care să creeze această trezire.

Și Voința.

Acum, aveți o comunicare aproape instantanee la nivel mondial și o parte din ce în ce mai mare din populația totală alege să se angajeze în proces.

Așa cum ai spus mai devreme, sunteți la doar O Decizie Distanță.

18

Bine, atunci să continuăm cu punctele 5, 6 și 7.

Toate acestea se referă la părți ale istoriei culturale umane care sunt destul de adânc înrădăcinate în societățile noastre, pretutindeni pe Pământ.

Bine. Să le recapitulăm.

Punctul nr. 5: O specie trezită nu acceptă în civilizația sa un principiu care are legătură cu concepte pe care oamenii le numesc „dreptate“ și „pedeapsă.“

Punctul nr. 6: O specie trezită nu acceptă în civilizația sa un principiu care are legătură cu conceptul pe care oamenii îl numesc „insuficiență“.

Punctul nr. 7: O specie trezită nu acceptă în civilizația sa un principiu care are legătură cu conceptul pe care oamenii îl numesc „proprietate“.

Acestea sunt afirmații complexe. Cum trăiește un colectiv – chiar dacă este o adunare sau o grupare de Entități Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune – fără un cod de conduită care să îi reglementeze comportamentul? Și cum trăiesc membrii unui astfel de colectiv fără să experimenteze vreodată că

nu există „suficient", mai ales dacă aceștia nu au niciodată ceva pe care să-l poată socoti al lor?

Să analizăm mai întâi cea de-a doua parte a întrebării.

Există mereu „suficient" din orice crezi că îți trebuie să supraviețuiești când știi că este imposibil să *nu* supraviețuiești. Cu alte cuvinte, atunci când supraviețuirea nu este o problemă, ideea de suficiență sau de insuficiență încetează să aibă vreun sens. Atunci, cea mai importantă întrebare din experiența cuiva nu este dacă supraviețuiește, ci *cum*.

Existența veșnică garantată are drept rezultat împărtășirea completă și deplină a tot ceea ce există cu toți cei *care* există și conservarea oricărui element care ar putea să se epuizeze, în orice situație sau circumstanță specifică de pe Tărâmul Fizic.

Rezultatul este că insuficiența dispare întrucât orice s-ar putea epuiza în mediul fizic fie nu este neapărat necesar, fie se găsește un înlocuitor la fel de util și benefic.

E frumos că există locuri în Univers unde nimic din ceea ce este important nu se epuizează, dar aici pe Pământ nu suntem la fel de norocoși.

Da, sunteți. Nu există niciun element important de care să aveți nevoie și care să se epuizeze pe planeta voastră.

Chiar așa? Ce zici despre ceva simplu, cum ar fi apa? Așa cum am spus mai devreme, un procent uriaș de oameni nu au în prezent acces la apă potabilă.

Asta nu este o problemă legată de lipsa apei, ci de lipsa de interes. Nu există suficienți oameni din specia voastră care să aibă grijă ca apa potabilă să ajungă la cei care nu au acces imediat la ea. Dacă ar exista, aceasta nu ar fi o problemă.

Ai dreptate, bineînțeles. Institutul de Resurse Mondiale raportează pe site-ul său că, „înarmate cu informațiile corecte,

țările care se confruntă cu această vulnerabilitate pot implementa strategii de management și conservare pentru a-și asigura aprovizionarea cu apă".

Din păcate, o țară cu o economie mai săracă nu are această capacitate. Așadar, depinde de națiunile mai bogate ale lumii pentru a ajuta ca acest lucru să se întâmple.

Da, este pur și simplu o chestiune de schimb de civilizație. Te asigur, nu există niciun loc pe Pământ unde oamenii să nu poată avea acces la apă potabilă – și la orice altceva este necesar pentru a „face ca viața să funcționeze" – dacă oamenii de pe Pământ ar avea pur și simplu suficientă grijă unul de celălalt. Dar trebuie să ne amintim că, așa cum ai subliniat mai devreme, vorbim despre o specie care permite ca peste 650 dintre copiii ei să moară de foame în fiecare oră.

Da, suntem o specie primitivă, sigur. Acțiunile noastre – sau lipsa lor – demonstrează acest lucru.

Primitivi sau nu, oamenii de pe Pământ nu ar trebui să moară din cauza hranei *insuficiente*, pentru Numele Lui Dumnezeu! Înainte de toate, pe o planetă unde poți să strângi într-o seară suficientă mâncare de pe farfuriile din restaurantele din Paris, Los Angeles sau Tokyo cât să hrănești sate întregi din anumite zone ale lumii voastre timp de o săptămână, niciun copil nu trebuie să moară de foame.

Știu. Departamentul de Agricultură al SUA estimează că aproximativ 30-40% din cantitatea totală de alimente ajunge la gunoi numai în Statele Unite. Aproximativ 60 328 000 tone de alimente din magazine, restaurante și case au fost aruncate în 2010, potrivit statisticilor oficiale guvernamentale.

Vorbim aici despre situații care nu s-ar întâmpla niciodată în civilizația Entităților Foarte Evoluate.

Iar acesta este răspunsul la întrebarea ta despre cum este posibil ca ființele din alte dimensiuni să nu trăiască

niciodată senzația de „insuficiență". Există întotdeauna „suficient" pentru o specie care împarte.

În ceea ce privește întrebarea despre modul în care EFE pot coexista fără un „cod de conduită care să le reglementeze comportamentul", este clar că gradul de conștiență la care trăiește o specie este reflectat de gradul la care această specie se autoguvernează.

„Codul de conduită" al Entităților Foarte Evoluate din Altă Dimensiune este elegant de simplu: să nu ai niciun gând despre nimeni, să nu spui niciun cuvânt despre cineva și să nu-i faci cuiva ce nu ai vrea să se gândească sau să se spună despre tine ori să ți se facă ție.

Hmm... iar începem. Seamănă cu ceva ce a zis cineva de pe Pământ acum foarte mult timp.

De fapt, fiecare religie de pe planeta ta conține o versiune a ceea ce ai numit Regula de Aur. Diferența dintre culturile umane și civilizațiile Entităților Foarte Evoluate este că, de fapt, EFE aplică legea reciprocității în viața lor, nu doar vorbesc despre ea.

Da, dar ce se întâmplă în aceste civilizații dacă și când cineva îi face altuia ce nu i-ar plăcea să i se facă lui însuși? Ce se întâmplă atunci când cineva comite – sunt sigur că îmi vei spune că nu există un astfel de cuvânt în limba lor, dar îl voi spune – o „infracțiune"?

Ai dreptate, nu există „infracțiune" și „pedeapsă" în cultura Entităților Foarte Evoluate din Altă Dimensiune.

Nimeni nu comite o „infracțiune", pentru că toată lumea înțelege că ei sunt Toți Unul și că o ofensă împotriva unei alte entități este o ofensă împotriva Sinelui.

Deci, nu este nevoie de ceea ce numiți „dreptate". Conceptul de „justiție" este mai bine înțeles drept ceea ce voi ați numi Acțiunea Corectă.

În societatea umană există, desigur, infracțiuni. Și nu se face de fiecare dată dreptate când se comite o infracțiune. Dar cei mai mulți oameni din societatea noastră își spun că cel puțin sunt împăcați că se va face dreptate în Viața de Apoi. Judecată și pedeapsă veșnică!

Va trebui să te hotărăşti aici. Doreşti un Dumnezeu necondiționat şi iubitor sau unul care judecă, apoi condamnă şi pedepseşte?

Știu, știu. Totul este foarte confuz. Suntem toți foarte... complecși. Nu vrem să ne judeci, dar vrem. Nu vrem pedepsele Tale, dar ne simțim pierduți fără ele. Iar când spui, așa cum ai făcut-o în mod consecvent în fiecare conversație pe care am avut-o, „Nu te voi pedepsi niciodată“, nu putem să credem asta – și unii dintre noi aproape se înfurie. Pentru că, dacă Tu nu ne judeci și nu ne pedepsești, atunci ce ne va face să ne comportăm cinstit și moral? Iar dacă nu există „dreptate“ în Ceruri, cine va anula toată nedreptatea de pe Pământ?

De ce te bazezi pe Ceruri pentru a corecta ceea ce numiți „nedreptate“? Oare ploaia ce reîmprospătează şi curăță nu cade din cer?

Da.

Şi Eu îți spun: ploaia cade şi pe cei drepți, şi pe cei nedrepți.

Ce zici despre „«Răzbunarea este a mea», zice Domnul“?

N-am spus niciodată asta. Unul dintre voi a inventat asta, iar voi, ceilalți, l-ați crezut. „Dreptatea“ nu este ceva ce experimentați *după* ce acționați într-un anumit mod, ci *pentru că* acționați într-un anumit mod. Dreptatea este un *act*, nu pedeapsa *pentru* un act.

O specie trezită înțelege acest lucru.

Înțeleg că problema cu societatea noastră este că noi căutăm mai degrabă „dreptate" după ce a avut loc o „nedreptate" în loc să „facem dreptate" în absolut toate cazurile, prin alegerile și acțiunile fiecărei ființe umane, în primul rând.

Ai pus punctul pe i! Dreptatea este o acțiune, nu o *reacție*.

Atunci când toți cei din societatea noastră vor acționa corect, așa cum face fiecare entitate dintr-o specie trezită, nu vom avea nevoie de judecată și pedeapsă ca parte a structurilor civilizației noastre.

Așa e.

Dar oare va fi vreodată posibil așa ceva? Va exista vreodată un moment în care toți să acționeze corect?

Va exista când toată lumea se va trezi.

Oare se va trezi toată lumea?

Acum luați decizia asta.

Au existat părți din dialogul nostru de acum în una dintre conversațiile noastre anterioare, cu exact aceleași cuvinte. Unele fragmente din ceea ce tocmai a fost spus aici sunt o transcriere literală a unui dialog anterior. Mă bucur că le-am repetat aici, ca pe un pasaj memorat dintr-o piesă de teatru minunată sau o poezie preferată.

Mă alătur bucuriei tale.

Această discuție îmi oferă șansa de a sintetiza o mare parte din ceea ce mi-ai spus anterior, combinând totul într-un întreg coerent.

Așa am intenționat. O parte din a Treia Invitație este despre integrarea completă.

19

Ei bine, am vorbit despre insuficiență, dreptate și pedeapsă, menționate la punctele 5 și 6. Acum ce zici despre Punctul 7... „proprietate“? N-ar trebui să deținem nimic?

Puteți face orice doriți, dar în civilizațiile Entităților Foarte Evoluate nu există proprietate.

Ce este atât de rău în a avea ceva al tău? Of, oare chiar tot ce facem pe planeta asta e greșit?

Nu există Corect și Greșit. Există numai Ce Funcționează și Ce Nu Funcționează...

... știu, știu... „în funcție de ceea ce încerci să faci“.

Da. Îți tot repet asta pentru că tu continui să repeți. Te tot întorci la concepte umane care nu au niciun sens pentru o specie trezită – cum ar fi „corect“ și „greșit“.

Dar ce este atât de „nefuncțional“ în a avea ceva care să ne aparțină? Pare că funcționează foarte bine pentru majoritatea oamenilor.

Vrei să spui „pentru majoritatea oamenilor care dețin majoritatea lucrurilor".

Chiar și cei mai mulți oameni care nu dețin majoritatea lucrurilor doresc să aibă mai mult.

Bineînțeles că își doresc, pentru că mulți dintre cei care dețin majoritatea lucrurilor le păstrează în mare măsură pentru ei înșiși. Sistemul economic pe care l-ați creat practic garantează asta. Există și excepții, desigur, însă chiar asta sunt: *excepții*, nu regula.

Sigur ți-ai dat și tu seama de asta.

Tu însuți ai spus la începutul conversației noastre că 85 dintre bogații lumii dețin o avere mai mare decât cea a 3,5 miliarde de oameni – *jumătate* din populația planetei.

Da, bineînțeles că înțeleg asta. Dar uneori, în acest dialog, doresc să exprim părerile omului obișnuit din caricaturile lui James Thurber. Cei mai mulți oameni – dincolo de toate aceste inegalități – n-ar fi dispuși să renunțe la ideea de a deține cândva ceva, de a spune vreodată despre ceva că este doar al lor.

Cum reușesc să facă asta membrii unei specii trezite?

Ei înțeleg că, din moment ce toți sunt Unu, orice *lucru* care există îi aparține fiecărei *entități* care există.

Dar cum ar funcționa asta la nivel practic? Nu toată lumea știe să are și să cultive pământul și să culeagă recolta și să adune veniturile de la toate fermele de pe planetă.

Nu toți oamenii pot intra în locuința altei persoane ca și cum ar fi a lor și să stea acolo. În primul rând, nu ar fi destul loc. Și, chiar dacă ar fi, ce s-ar alege de intimitate? Oare totul trebuie să fie împărțit, inclusiv soți, soții, copii și toate posesiunile de orice fel?

Cum ar putea asta să funcționeze vreodată?

În civilizația unei specii trezite ideea de „proprietate“ este înlocuită de conceptul de „administrare“.

Entitățile ajung la un acord cu privire la cine va avea dreptul să administreze ceva, cine va coopera cu cine, cine îi va crește pe urmași și cine va realiza ceea ce funcționează în lumea fizică.

Nimeni nu-și „însușește“ nimic și pe nimeni de care se are grijă prin administrare sau acord de parteneriat.

Cei care creează descendenți nu-și imaginează că îi „dețin“, cei care intră în parteneriate cu ceilalți nu-și imaginează că partenerii le „aparțin“, iar cei care acceptă să administreze ceva – fie că este vorba despre teren sau despre un anumit element fizic – nu-și închipuie că „dețin“ elementul respectiv.

Ei pur și simplu iubesc și îngrijesc aceste alte entități și alte elemente.

Nimeni nu-și imaginează, de exemplu, că, doar pentru că sunt administratori ai unei anumite parcele de pe planeta pe care s-au întrupat, „dețin“ mineralele și apa și orice altceva se află sub acea parcelă, până în centrul planetei.

Nimeni nu-și imaginează că cineva „deține“ aerul sau cerul de *deasupra* unei parcele, până în cel mai înalt punct posibil.

Deci, nu există discuții despre „cât de sus înseamnă sus“ și „cât de jos înseamnă jos“ și despre cine deține „drepturile“ pentru orice este sus sau jos.

Astfel de discuții sunt inutile și complet nepotrivite între ființele care înțeleg că toți sunt Unu și că nicio entitate sau grup de entități nu poate „deține“ o bucată de planetă – cu atât mai puțin ceea ce se află deasupra și sub pământ.

Pe planeta noastră există permanent discuții între guverne și indivizi despre „drepturile aeriene“ și „drepturile maritime“ și „drepturile asupra resurselor minerale“.

Așa e.

Și, atunci, unde începe și se termină „proprietatea"?

Dar dacă oamenii nu ar deține nimic, cum ar mai putea obține un profit? Și, dacă nu fac profit, cum și-ar mai câștiga existența?

Entitățile Foarte Evoluate au redefinit conceptul pe care îl asociezi cuvântului „profit". Ele nu consideră un lucru ca fiind „profitabil" dacă beneficiază de avantaje pe seama altcuiva. Nu consideră acceptabil ca cineva să câștige în timp ce altul pierde. Și, mai ales, nu consideră onorabil câștigul care pentru altcineva înseamnă o pierdere. În civilizația lor, nimeni nu beneficiază decât dacă au toți un avantaj.

Pare foarte dificil pentru majoritatea oamenilor să accepte o astfel de noțiune. Ceea ce ne aduce la Punctul nr. 8 din listă.

Punctul nr. 8: O specie trezită împărtășește totul cu toată lumea, tot timpul. Oamenii, care nu s-au trezit încă, nu fac asta de prea multe ori, împărtășind cu ceilalți doar în împrejurări limitate.

Pentru mulți oameni de pe această planetă pare să fie pur și simplu nepractic, nefuncțional.

Prostii! Îl aplicați tot timpul. Experimentați aceasta chiar și în acest moment în modul vostru limitat. În familie, de exemplu.

N-ai merge niciodată pe stradă în timpul unei furtuni și, ținând o umbrelă deasupra capului, să-i spui partenerului sau copilului: „Păcat că n-ai și tu umbrelă, dar asta e."

N-ai mânca niciodată toată plăcinta de mere de unul singur, fără să împarți cu partenerul sau cu copiii tăi,

spunând: „Îmi pare rău că nu este aici suficientă pentru toți, dar eu cu siguranță o să mă bucur de porția mea."

Am folosit exemple simple, dar înțelegi perfect ideea de a refuza să profiți sau să beneficiezi, dacă ești singurul care profită sau beneficiază, atunci când propria ta familie sau cei dragi suferă pentru că nu împarți cu ei.

Singura diferență dintre voi și Entitățile Foarte Evoluate este că acestea consideră că *toți* fac parte din familie sau sunt persoane dragi lor.

Soluția pentru toate problemele Pământului este evidentă.

Atunci de ce nu acceptăm această soluție? Ce ne oprește ca societate să vedem „evidența" acestui lucru și să împărțim totul cu toată lumea?

Motivul pentru care nu vă comportați așa pe Pământ este că nu credeți că *există suficient pentru toată lumea*, așa că vreți să vă asigurați că *vă primiți partea*. Ideea de insuficiență este cea care înăbușă ideea de împărțire totală și completă.

Dar există mai mult decât suficient pentru toată lumea! Avem hrană, apă, energie și aproape tot ce este necesar pentru a rămâne în viață; problema este de distribuție, nu de insuficiență.

Ai perfectă dreptate. Puteți să împărțiți în mod liber și generos toate darurile, talentele, abilitățile, cunoștințele și abundența pe care viața vi le-a oferit și să urmăriți cum viața vă aduce înapoi tot ce aveți nevoie pentru a rămâne în viață.

Veți rămâne surprinși văzând – și chiar vi s-ar schimba sistemul de valori știind asta – că aveți nevoie de mult mai puțin decât credeți pentru a rămâne intacți într-o formă particulară de corp și că nu aveți nevoie de nimic

pentru a rămâne în viață ca suflet, dat fiind faptul că a rămâne în viață este ceva ce veți face întotdeauna și nici nu ați avea cum altfel. Ține doar de forma pe care o va lua existența voastră.

Aceasta este, desigur, întrebarea la care răspunzi cu fiecare alegere, decizie și acțiune de pe parcursul vieții. Ce formă trebuie să ia viața mea?

Ar fi util pentru planeta voastră acum să existe mai mulți oameni dispuși să demonstreze și să manifeste o nouă formă pe care omenirea ar putea să o ia, pe baza credinței lor în Suficiență și Împărțire, și astfel să ajute la trezirea speciei. Aceste modele vor trebui, însă, să se autoselecteze, pentru că nimeni nu le va stabili sau numi.

De aici, cea de-a Treia Invitație.

Dar, așa cum spuneam mai devreme, cum ne-am câștiga existența dacă am împărți totul între noi și fiecare definiție a „profitului" ar trebui să includă beneficii pentru toată lumea?

Experiența vieții nu este ceva ce ar trebui să fie „câștigat". Viața este un dar care ți-a fost dat și nu e nevoie să simți că trebuie să-l *meriți* în fiecare zi a existenței tale.

Orice civilizație ar putea concepe cu ușurință un sistem care să-i permită societății să satisfacă nevoile individuale și de grup fără ca membrii ei să fie nevoiți să-și vândă sufletul și să-și abandoneze visurile pentru a supraviețui.

Înțeleg. Trebuie să existe o modalitate de a crea un sistem social în care fiecare să contribuie cu energie mai mult sau mai puțin egal și toată lumea să beneficieze mai mult sau mai puțin egal, fără ca cineva să fie nevoit să trăiască în sărăcie și nimeni să nu fie nevoit să renunțe la orice speranță de a face ce îi place cu adevărat pentru a rămâne în viață. Până când întreaga noastră societate nu se va schimba, nu va fi ușor să creăm acest lucru, cred.

De fapt, întreaga voastră societate *se va schimba* atunci când majoritatea vor vedea cât de ușor vă este vouă, celor care alegeți să deschideți calea. Spuneam și mai devreme că scopul autoselecției pentru a ajuta la trezirea speciei nu este acela de a te declara lider, ci mai degrabă de a acționa ca o persoană care a fost călăuzită, printr-o cunoaștere interioară profundă, către un alt mod de a fi om.

Amintește-ți mereu că „lider“ nu este cel care spune „Urmați-mă“. Lider este cel care spune „Eu voi merge primul“.

Nu poți schimba peste noapte felul în care funcționează societățile tale de pe Pământ, dar poți demonstra și manifesta imediat, în mod individual, calitățile fundamentale ale unui specii trezite – mergând primul.

20

Mi-a fost foarte util acest dialog. Și știi ce? Analizând punctele de la 9 la 16 de pe lista noastră, cred că le înțeleg destul de bine pe celelalte.

Atunci, fă-Mi repede un rezumat.

Să vedem. Iată-le din nou:

Punctul 9: O specie trezită creează un echilibru între tehnologie și cosmologie, între mașini și natură. Oamenii, care nu sunt încă treziți, de multe ori nu reușesc asta.

Punctul 10: O specie trezită nu ar pune capăt niciodată, în niciun fel de situație, expresiei fizice a unei alte ființe conștiente, decât dacă i se cere direct de către acea ființă să facă acest lucru. Oamenii, care nu s-au trezit încă, își ucid adesea semenii fără ca aceia să le ceară.

Punctul 11: O specie trezită nu ar face nimic care i-ar dăuna sau i-ar face rău mediului fizic care îi susține pe membrii speciei atunci când sunt în formă fizică. Oamenii, care nu s-au trezit încă, fac de multe ori acest lucru.

Punctul 12: O specie trezită nu se otrăvește niciodată. Oamenii, care nu s-au trezit încă, fac adesea acest lucru.

Punctul 13: O specie trezită nu intră niciodată în competiție. Oamenii, care nu s-au trezit încă, sunt adesea în competiție unul cu altul.

Punctul 14: O specie trezită știe clar că nu are nevoie de nimic. Oamenii, care nu s-au trezit încă, creează adesea o experiență bazată pe necesități.

Punctul 15: O specie trezită trăiește și exprimă iubire necondiționată pentru toată lumea. Oamenii, care nu s-au trezit încă, adesea nu-și pot imagina nici măcar o Divinitate care face asta, cu atât mai mult să o facă ei înșiși.

Punctul 16: O specie trezită stăpânește puterea spiritualității. Oamenii, care nu s-au trezit încă, de cele mai multe ori o ignoră.

Mi se pare evident că, dacă este să adoptăm comportamentele unui specii trezite, va trebui să ne aducem cosmologia (filosofiile, credințele și înțelegerile despre lume și deciziile despre cine suntem) la nivelul tehnologiei: armament, modificarea genetică a culturilor, clonarea mamiferelor – și, curând, a oamenilor –, medicina noastră care extinde durata de viață și toate celelalte domenii. Dacă nu, ne vom confrunta cu dilemele etice, morale și spirituale pe care credințele noastre vechi nu le-au rezolvat.

Mi se pare evident că, dacă am fi treziți, am înceta să ne distrugem mediul la fiecare pas – am înceta să ne otrăvim cu lucrurile pe care le mâncăm, le bem, le fumăm, le respirăm și ni le injectăm și le ascultăm și le urmărim – și am pune capăt competițiilor nesfârșite și adesea nemiloase pentru orice: bani, putere, faimă, dragoste, atenție, sex, totul.

Mi se pare evident că, atunci când vom trăi ca o specie trezită, vom transforma în preferințe ceea ce am crezut că sunt nevoi și vom iubi cu adevărat (și în cele din urmă) pe toată lumea în mod necondiționat, chiar în timp ce îmbrățișăm și acceptăm un Dumnezeu care face același lucru cu noi.

Înțelegi perfect. Atunci, nu este nevoie să mai insist asupra acestor puncte.

Singurele două puncte pe care simt nevoia să le analizăm mai îndeaproape sunt 10 și 16.

Punctul 10 spune că membrii unei specii trezite nu ar pune capăt niciodată, în niciun fel de situație, expresiei fizice a unei alte ființe conștiente, decât dacă i se cere direct de către acea ființă să facă acest lucru. Oamenii, care nu s-au trezit încă, își ucid adesea semenii, fără ca aceia să le ceară. Undeva pe pământ, oamenii omoară alți oameni minut de minut.

Această ultimă parte nu poate fi negată, dar, pentru a fi corecți, omorurile pe Pământ au fost făcute pentru autoapărare.

Toate atacurile se numesc „apărare“ în culturile primitive. Cu toate acestea, chiar și prin ceea ce numiți „apărare“, o EFE nu ar pune capăt niciodată expresiei fizice a altei entități, fără ca ea să-i fi cerut acest lucru.

Nu avem dreptul să ne apăram? Uau! Aceasta este o cerință atât de mare, încât nimeni de pe această planetă nu o va accepta. Până și religiile și legile ne spun că autoapărarea poate justifica uciderea. Spui că nu avem dreptul să ne protejăm dacă pentru asta trebuie să ucidem?

Aveți „dreptul“ să faceți tot ce doriți. Ceea ce sunteți invitați să vă amintiți este că fiecare act e un act de definire de sine. Dacă doriți să vă definiți ca o specie care își ucide propriii reprezentanți pentru ca alții să supraviețuiască, puteți face acest lucru și nimeni nu vă va opri.

Dar va veni ziua în care veți alege să vă opriți, fie și numai pentru că veți observa că, în frenezia voastră de a vă proteja specia, aproape că ați distrus-o.

Dar asta înseamnă că, atunci când vom fi treziți, îi vom permite oricui să ne facă ce vrea, fără să ne apărăm?

Când specia ta se va trezi, nu va crea scenarii în care membrii săi vor trebui să se apere unul de celălalt.

Când vă veți trezi, veți renunța la arme – toți deodată – și veți evita pentru totdeauna căile și mijloacele de distrugere reciprocă. Competițiile voastre vor lua sfârșit și veți găsi modalități de a împărtăși tot ceea ce există, inclusiv toate resursele lumii și toate miracolele uimitoare ale științei, tehnologiei și medicinei pe care le-ați dezvoltat.

Pentru o specie trezită, acest lucru va părea evident și absolut adecvat.

Nu veți avea niciun motiv să vă apărați, pentru că nimeni nu va mai avea vreodată vreun motiv să vă atace – fizic, emoțional, financiar sau în orice alt mod.

Dar dacă sunt atacat de un individ renegat care nu s-a trezit încă? Știi, acea persoană, una dintr-o mie sau dintr-un milion, care este instabilă psihic?

Pur și simplu, ți-ai întinde trupul la orizontală și ai ieși liniștit de pe Tărâmul Fizic, știind că „moartea" ta nu este un sfârșit – decât poate pentru violență.

Exact cum a făcut Obi-Wan Kenobi atunci când a fost amenințat de Darth Vader, într-unul dintre filmele din seria *Războiul Stelelor*.

Da, exact așa. Imaginile din filmele științifico-fantastice i-au prezentat de mai multe ori omenirii idei iluminate minunate. Personajul din film a făcut asta, bineînțeles, pentru că știa că nu poate să moară; că „ticălosul" nu-i poate face nimic pentru a-i pune capăt existenței.

Dar dacă am fi cu toții atacați de alte entități decât specia noastră? Tu însuți ai spus mai devreme că există ființe avansate pe alte planete de pe Tărâmul Fizic care sunt violente.

N-ar trebui să ne facem griji că vor veni pe Pământ într-o zi și ne vor distruge?

Nu. Ființelor din alte galaxii cunoscute drept violente nu li se va permite să vă distrugă civilizația. Entitățile Foarte Evoluate existente în Altă Dimensiune n-ar permite acest lucru.

De ce? De ce ar interveni și ar face asta?

Pentru că a face acest lucru servește scopului lor de a-și exprima și experimenta identitatea adevărată. Ele au înțelegeri și obiective diferite față de ființele care se percep în primul rând ca entități fizice trăitoare într-o dimensiune fizică.

Cu toate acestea, ele permit ca o întreagă civilizație să distrugă viața așa cum este ea cunoscută, pe propria planetă. Ne lasă să facem asta chiar acum.

Acesta este o alegere conștientă a unei civilizații, a Voinței ei Colective, nu este un act care încalcă Voința Conștientă Colectivă a unei alte civilizații de pe o altă planetă.

Chiar și pe Pământ faceți această diferență. Este diferența dintre cineva care alege să-și pună capăt vieții pe baza propriului liber arbitru sau cineva care alege să pună capăt vieții altcuiva împotriva voinței aceluia.

La scară galactică, prima variantă ar fi permisă de EFE cu compasiune, în timp ce a doua ar fi oprită.

Mi-ai spus odată că nimeni nu moare într-un moment sau într-un mod care să nu fi fost ales de el.

Corect.

Am spus asta în ultima noastră conversație – un dialog pe care l-ai transformat într-o carte cu titlul *Acasă cu Dumnezeu într-o viață care nu se termină niciodată.*

Înțeleg că aceasta este una dintre cele mai dificile și mai provocatoare dezvăluiri pe care le-ai făcut, dar acest lucru nu o face mai puțin adevărată.

Misterele vieții nu pot fi rezolvate în cadrul limitelor minții umane și pe baza datelor incomplete deținute de orice specie care este la început de drum.

Pot doar să te asigur că, la nivelul sufletului, evenimentele la care te referi sunt experimentate ca fiind în acord cu planul spiritual al sufletului însuși.

Cu toate acestea, oameni sunt uciși, împotriva voinței lor, tot timpul pe Pământ și, din ceea ce spui, asta se întâmplă și pe alte planete unde entitățile sunt la fel de violente.

Voința Individuală Superconștientă nu poate și nu va fi niciodată încălcată în această privință. Astfel, când tu alegi ceea ce numești „moarte" – lucru pe care-l faci la nivel de Supraconștiință (adică nivelul sufletului), nu la nivel Conștient (adică nivelul Minții) –, treci în mod voluntar de la fizic la metafizic. Când nu alegi să faci asta, nu vei muri.

21

Cred că această idee merită și necesită mai multe explicații, o explorare mai aprofundată. Dar Te rog să trecem acum la Punctul 16 și să revenim la această discuție mai târziu, pentru că mi se pare că există ceva foarte important de înțeles din acest element final din listă și că între cele două există o anumită relație. Punctul 16 ne spune că o specie trezită stăpânește puterea spiritualității. Oamenii care nu s-au trezit adesea o ignoră.

La ce ne referim aici?

La acest punct se spune că posibilitățile și extinderea înțelepciunii universale și puterea creatoare sunt în mare parte nefolosite de către omenire.

Te mai rog o dată, ca și mai devreme, să-mi dai un exemplu.

Bine. Ai spus cu puțin timp în urmă că un om pe nume Émile Coué a dovedit eficiența autosugestiei la începutul secolului XX.

Ei bine, el era mulțumit de rezultat.

Nu ai încredere în rezultatele lui?

Ba da, cred că da. Însă n-ar fi toată lumea de-acord.

Problema aici este că, de vreme ce tu însuți spui că ai încredere în această acțiune, o și folosești? Ai folosit-o ca pe un instrument în tratarea propriilor tale afecțiuni fizice?

Nu în mod regulat, nu.
Stai. Trebuie să fiu sincer.

Ar fi bine.

Nu am folosit-o niciodată. Cred că puterea energetică a minții poate afecta semnătura energetică a celulelor din corp – am vorbit despre această posibilitate –, dar nu, nu am folosit metoda Coué cu niciuna dintre afecțiunile sau stările mele fizice.

Ceea ce era de demonstrat.

Cred că societatea noastră umană nu este pregătită, la scară largă, să înfrunte provocările spiritualității, să se ocupe de ceea ce unii au numit „alchimie" și să aplice riguros ceea ce atât de mulți au numit „puterea gândirii pozitive".
Unii oameni și unele grupuri spirituale – relativ puține în întreaga lume – au făcut-o, dar înțeleg ce spui. Ca civilizație, suntem departe de a valorifica puterea spiritualității.

Nu, rasa umană nu a făcut-o. Devine, totuși, din ce în ce mai conștientă de ea și se deplasează, pas cu pas, în această direcție.

Da. În urmă cu vreo câțiva ani, au apărut un film și o carte numite *Secretul*, care spuneau totul despre puterea de a ne crea realitatea ce se află în noi. Și, ca un exemplu în acest sens, filmul ne arăta un om care a găsit mașina visurilor sale pe aleea casei, o femeie care a observat brusc un colier de diamante împodobindu-i corsajul și chiar și un băiat de 9 ani care se bucura de bicicleta nouă și strălucitoare găsită lângă

ușa din spatele casei. Dar înțeleg că aceștia sunt doar primii pași pe care-i facem. Nu pot să nu mă întreb: dacă „secretul" era atât de puternic, de ce nu a fost folosit pentru a crea, de exemplu, pacea mondială?

Ideea nici măcar nu a fost menționată în film ca fiind posibilă – iar asta ne spune, în general, pe ce loc plasează membrii speciei noastre pe scara importanței pacea lumii față de mașinile noi, colierele cu diamante și biciclete strălucitoare. Sau, cel puțin, unde au presupus producătorii filmului că o situăm.

Puteați, bineînțeles, să creați pacea lumii folosind noțiunile fundamentale ale spiritualității.

Da, minunatul meu prieten John Hagelin a călătorit pe tot Globul vorbind despre asta. Fizician renumit, expert în știință și politică, formator și autor, dr. Hagelin ne oferă următoarele fragmente din scrierile sale online:

> Majoritatea oamenilor nu știu cât de profund este legată conștiența lor de soarta colectivă a planetei – sau cum pot folosi o tehnologie a conștienței puternică și testată științific pentru a ajuta la crearea păcii universale, practic peste noapte.
>
> Peste 50 de proiecte demonstrative și 23 de studii publicate în reviste renumite au arătat că această nouă abordare bazată pe conștiență asupra păcii mondiale neutralizează tensiunile etnice, politice și religioase din societate, care generează infracțiuni, violență, terorism și război.
>
> Abordarea a fost testată pe plan local, statal, național și internațional și a funcționat de fiecare dată, ducând la scăderi semnificative ale tendințelor sociale negative și la îmbunătățiri ale tendințelor pozitive.
>
> Grupuri mari de experți în crearea păcii, practicând aceste tehnologii ale conștienței împreună, se cufundă adânc în interiorul lor, la cel mai fundamental

nivel al minții și al materiei, pe care fizica îl numește câmp unificat.

De la acest nivel al vieții, ei creează un val de armonie și coerență care poate modifica permanent societatea în mai bine, așa cum confirmă cercetările. Iar această abordare bazată pe conștiență este holistică, ușor de implementat, noninvazivă și eficientă din punctul de vedere al costurilor.

(Pentru mai multe informații, vezi www.PermanentPeace.org.)

Deci, întrebarea este: de ce anume ar fi nevoie pentru ca noi să folosim această... o pot numi „tehnologie spirituală“?

Tu ce crezi?

Nimic mai mult decât de o trezire. Chiar și o minimă conștientizare a acestor lucruri ar pune în mișcare situația la o scară mai mare. Am fost uimit de unul dintre programele video pe care John Hagelin le-a făcut despre toate astea, care se încheie cu aceste cuvinte: „Există mult mai multe dovezi care confirmă faptul că meditația în grup poate opri un război – exact cum un comutator întrerupe lumina – decât cele care demonstrează că aspirina reduce durerea de cap.“

Poftim. Spune-le tuturor celor pe care îi cunoști. Și transmite-le să le spună mai departe tuturor celor pe care-i cunosc. Metafizica funcționează. Este pârghia Universului. Și Entitățile Foarte Evoluate cunosc acest lucru.

22

Bine, mulțumesc! Asta completează analiza asupra acestui aspect din listă și consider că este foarte instructiv. Cred, așa cum am spus, că examinarea Punctului 10 și unele dintre observațiile despre moarte de acolo merită dezvoltate.

Punctul 10: O specie trezită nu ar pune niciodată capăt, în niciun fel de situație, expresiei fizice a unei alte ființe conștiente, decât dacă i se cere direct de către acea ființă să facă acest lucru. Oamenii, care nu s-au trezit încă, își ucid adesea semenii fără ca ei să le ceară asta.

Iată un subiect peste care cred că nu putem să trecem cu ușurință. Înțeleg că, dacă folosim mai bine puterea metafizicii pentru a trata bolile și alte evenimente, asta ar putea avea o legătură cu moartea mea. Dar mi-ai spus că, dacă sunt ucis sau omorât într-un accident de un șofer neglijent sau orice altceva, am murit pentru că eu am ales asta?

De ce ar alege vreun suflet să moară?

Răspunsul este la fel de variat ca și sufletele din Univers. Dar poți fi sigur că fiecare moarte servește scopului fiecărui suflet din acel moment, altfel nu s-ar întâmpla.

Dar cum rămâne cu noi, cei rămași în urmă, jelindu-ne pierderea? Au ținut cont de asta?

Sigur că da. Au ţinut cont de *totul*. Iar sufletele fac tot ce pot pentru a vă uşura durerea provocată de pierdere, ajutându-vă să înţelegeţi şi să *experimentaţi* că, de fapt, ele nu au murit, ci pur şi simplu şi-au sărbătorit Ziua Reînnoirii.

Ce vrei să spui prin a „experimenta"? Putem experimenta că sunt încă în viață?

Mulţi oameni ştiu deja ce vreau să spun dacă cineva apropiat lor şi-a sărbătorit Ziua Reînnoirii. Numeroase dovezi arată că cei care au „trecut în nefiinţă" au găsit modalităţi de a le transmite clar persoanelor dragi rămase în urmă că sunt „încă în viaţă".

Doamne, acest dialog depășește din ce în ce mai mult planul experienței mele!

De fapt, ajunge din ce în ce mai mult în interiorul lui. Se deplasează tot mai mult către ceea ce ştii deja, adânc în interiorul tău, dar poate că nu ai fost în stare să accepţi pe deplin sau deschis, având în vedere Povestea Culturală actuală a speciei tale foarte tinere.

Punând totul laolaltă, cred că nu ar conta dacă am fi atacați de extratereștri. Dacă nu am fi ales să „murim", nu am muri și nu ar fi posibil să murim.

Nu. Ai crea o modalitate şi un mijloc prin care acest lucru nu ar fi posibil. Cum ar fi intervenţia a ceva sau a cuiva.

Ah, înțeleg. Intervenția EFE, de exemplu.

Este un exemplu. Iar semnătura energetică a ceea ce alege sufletul sau ceea ce aţi numit Voinţa Superconştientă lucrează şi la nivel individual.

Dacă nu ai ales la nivel Superconștient să-ți părăsești forma fizică, nu vei muri nici măcar în cele mai nesigure și mai periculoase circumstanțe de viață. S-ar putea să treci, cum ar zice alții, „pe lângă moarte“ sau să te „însănătoșești în mod miraculos“ ori „să scapi într-un mod incredibil“, dar nu vei muri.

Voința Superconștientă Colectivă – adică voința tuturor celor din Colectiv – este singura influență care afectează întruparea sau destruparea Colectivului, iar Voința Superconștientă individuală este singura influență care afectează întruparea sau destruparea Indivizilor. Așa funcționează energia Vieții.

Voința Superconștientă Colectivă nu alege ca acest Colectiv să fie anihilat în masă sau distrus ca civilizație.

Nu-mi place să te contrazic, dar grupuri întregi de oameni au murit pe această planetă – și s-a întâmplat de mai multe ori. Spui că e perfect în regulă să se întâmple acest lucru pentru că toată lumea a vrut să moară?

Nu spun că este „bine că s-a întâmplat“ în modul sau la momentul în care s-a întâmplat. Alegerea de a experimenta orice eveniment ca „bun“ sau „rău“ este alegerea pe care o face fiecare persoană afectată în orice fel de orice eveniment. Nu îi voi spune niciodată vreunei persoane că alegerea ei este „corectă“ sau „greșită“. Alegerea ei este alegerea ei, iar Eu nu trebuie să judec.

Nu judeci nimic, de fapt, nu-i așa?

Nu. Știu că, în termeni umani, multe lucruri ar putea fi definite de către oameni ca fiind „în neregulă“ – iar a le numi altfel ar putea fi considerat chiar nesănătos și crud în contextul unui comportament uman normal și adecvat. Prin

asta stabiliți valorile fundamentale ale civilizației voastre, chiar dacă nu le respectați cu toții.

Dar nu fac asemenea aprecieri sau evaluări, pentru că a face asta ar însemna să te privez de libertatea de a-ți crea propria realitate.

Ceea ce vreau să spun este că nicio ființă umană nu trăiește experiența a ceea ce numiți „moarte“ prin încălcarea Voinței Superconștiente Individuale a acelei persoane. Și nicio civilizație nu trăiește experiența a ceea ce specia ta numește „distrugere totală“ prin încălcarea Voinței Superconștiente Colective a acelei civilizații.

Ai repetat de nenumărate ori această idee. Dar, repet, nu vreau să comentez, însă asta nu înseamnă că, într-un sens, atunci când o spui, le permiți celor care îi omoară pe alții – individual sau, Doamne ferește, în masă – să-și îndeplinească scopul nebunesc?

Nu, le aduce alinare celor care îi văd pe ceilalți ca fiind victime într-o astfel de situație. Le permite celor care au rămas în urmă să găsească pacea vindecării, știind că cei dragi sărbătoresc Ziua Reînnoirii – și fac asta pe deplin conștienți de alegerea adoptată și chiar cu înțelegere și compasiune deplină pentru cei care au colaborat la plecarea lor.

De asemenea, poate chiar să oprească pe cineva care s-ar putea să nu aibă niciun sentiment de vinovăție pentru planificarea unui astfel de gest nebunesc și care devine apoi conștient de informațiile de aici, deoarece s-ar putea să-l priveze pe potențialul făptuitor de satisfacția de a face ceea ce consideră că îi este dăunător altuia, dizolvând o mare parte din ceea ce ar costitui motivația lui.

Nu m-aș fi gândit niciodată la asta.

Și mai este următorul lucru: persoanele care ar merge mai departe și i-ar ucide oricum pe alții, individual sau în

grup, nu caută și nici nu au nevoie de permisiunea cuiva din afară pentru a face acest lucru. Ele își vor fi justificat acţiunile pe o bază complet diferită de orice s-a spus aici.

Da, dar ceea ce citesc aici le-ar putea ajuta să simtă că e bine ce au făcut.

Deja nu au niciun proces de conştiinţă în privinţa asta, altminteri nu ar fi făcut ce au făcut.

Știi, văd cum ceea ce s-a zis aici s-ar putea să nu se încadreze în înțelegerea generală a multora. Vreau să spun că majoritatea oamenilor nu vor accepta, probabil, ce s-a discutat aici.

Atât timp cât cineva experimentează realitatea potrivit scenariului victimă/răufăcător, nu va accepta. Dar nu există victime şi răufăcători în lume. Sau oriunde în Univers. Există numai fiinţe conştiente ce evoluează fizic şi metafizic şi se ajută una pe cealaltă să evolueze.

Aşa cum ţi-am spus anterior, nu v-am trimis decât îngeri.

Dacă ai simţi că ai scurta în mod semnificativ procesul evolutiv al unei întregi specii – adică a *miliarde* de entităţi – permiţându-i Sinelui să iasă din corpul fizic la un anumit moment, într-un anumit mod, ai face-o?

Nu te gândi la răspuns cu mintea. Gândeşte-te cu sufletul.

Când mă gândesc la nivel de suflet, îmi dau seama că existența mea nu poate fi amenințată și viața mea nu poate să se termine și nici nu se va termina. Așadar, ca să-mi schimb pur și simplu forma de existență de la fizic la metafizic – în special dacă știu că o pot schimba din nou oricând doresc –, știind că miliarde vor avansa în procesul lor evolutiv datorită acestui lucru, este o decizie foarte ușoară.

Aș considera acest lucru, așa cum l-am numit mai devreme, un „Moment al clădirii în flăcări", când te grăbești să intri și să-l salvezi pe copil și nici măcar nu te gândești la supraviețuirea ta fizică; nu face parte din ecuație. Aș face orice alegere ce le aduce cel mai mare beneficiu celui mai mare număr de ființe conștiente asemenea mie.

Sigur că ai face-o, pentru că asta e Cine Ești.

Vreau să-ți spun din nou că voi toți sunteți numai Iubire.

Din acest motiv, ai ierta persoana sau grupul care pare să fie cauza morții tale, pentru că ți-ai da seama că, la nivel conștient, nici măcar nu au știut ce fac.

Apoi, când treci la conștiența totală de pe Tărâmul Ființei Pure (dacă nu se întâmplă mai devreme), renunți la orice nevoie de a-i ierta, pentru că iertarea e înlocuită de înțelegere. Ai înțelege în totalitate cum ar putea sau cum ar face o ființă conștientă un astfel de lucru.

Mi-ai spus în trecut că înțelegerea înlocuiește iertarea în mintea maestrului.

Și așa este.

Toate aceste lucruri ar fi experimentate de voi tocmai *pentru că* sunteți alcătuiți din energia pe care o numiți Iubire, personificată și amplificată de alegerile bazate pe liberul arbitru și de deciziile pe care le luați, de înțelegerile pe care le acceptați și de expresiile Sinelui pe care le plasați în creația continuă și simultană din Realitatea Supremă.

Nu trebuie să aștepți până ajungi pe Tărâmul Ființei Pure. Această conștientizare poate fi îmbrățișată de tine în orice moment. Evoluția înseamnă expansiunea continuă a conștienței tale.

23

În cartea *Când totul se schimbă, schimbă totul* s-a menționat „Tărâmul Ființei Pure". La așa ceva te referi aici?

Da, într-adevăr.

Da, îmi amintesc acum. Se spunea că Tărâmul Ființei Pure este unul dintre cele trei aspecte ale Împărăției lui Dumnezeu. Celelalte două erau Tărâmul Spiritual și Tărâmul Fizic.

Nu ți-am spus că în Împărăția Mea există multe planuri?

Mi-ai spus. Mi-ai zis asta în mod explicit. Iar Tu spui acum că până și Pământul face parte din Împărăția Cerurilor?

Nu „până și" Pământul, ci întregul Tărâm Fizic face parte din Împărăție.

Așa cum am observat mai devreme, Entitățile Foarte Evoluate sunt capabile să se deplaseze ușor și fără efort între a fi întrupate sau destrupate în dimensiunea lor – și ele își petrec timpul pe Tărâmul Fizic, care este în dimensiunea ta, atunci când asta le este util scopului lor.

Așa cum am remarcat și mai devreme, și voi faceți același lucru deplasându-vă fără efort între tărâmuri. Dar

când vă petreceți mai mult decât o perioadă scurtă de timp într-o stare metafizică, numiți aceste deplasări „vieți".

Pot oamenii să treacă într-o stare metafizică când nu sunt între vieți?

Puteți și chiar faceți asta. O faceți în anumite moduri prin ceea ce numiți „vise". O faceți prin ceea ce ai numit „experiențe în afara corpului". O faceți prin ceea ce am descris deja aici ca „experiențe în preajma morții". Sunt unii despre care se știe că au făcut-o prin meditație. Iar unii dintre voi pe care i-ați numit Maeștri – atât din prezent, cât și din veacurile trecute – s-au întrupat, s-au destrupat și s-au întrupat din nou pe parcursul a ceea ce definiți ca fiind o singură viață.

Deci, în timpul unei călătorii printr-o anumită „viață", puteți și chiar trăiți în plan metafizic. Dar acest lucru nu este o experiență obișnuită sau de zi cu zi pentru voi.

De aceea continui să folosești această combinație specifică de cuvinte – „ființe care trăiesc în primul rând pe Tărâmul Fizic" – pentru a-i descrie pe oameni.

Și alte entități pe care le-ați numit „Ființe din spațiul cosmic", care există pe alte planete de pe Tărâmul Fizic.

Mulțumesc! Acum înțeleg clar folosirea termenului. Un ultim lucru, atunci, în acest întreg flux de gândire. Ai folosit un alt termen interesant, „Voință Superconștientă", de mai multe ori în acest dialog. Îmi poți explica utilizarea lui?

Da. Așa cum ți-am explicat în detaliu în conversația care a devenit cartea ta *Prietenie cu Dumnezeu*, toate ființele conștiente experimentează conștiența la patru niveluri: Subconștient, Conștient, Superconștient și Supraconștient.

Energiile creației sunt emise de fiecare entitate de la unul dintre aceste patru niveluri.

Dat fiind faptul că specia voastră e foarte tânără, multe ființe umane acționează fără a fi pe deplin conștiente de cum fac și de ce fac. Ele își produc creațiile (și, prin urmare, experiența pe care o trăiesc) de la un anumit nivel al conștienței de la care percep viața și iau decizii, dar nu fac asta pe deplin conștiente sau nu au o intenție clară privind nivelul de la care funcționează.

M-ar ajuta, cu siguranță, să primesc o explicație în acest sens, pentru că nu înțeleg ultimele rânduri.

Ei bine, iată câteva exemple clasice.

Cel pe care ți l-am oferit mai devreme este cu o persoană care se vindecă de o rană. Acea persoană creează de la nivelul Subconștient – trimițând, de exemplu, celule albe la locul unei tăieturi mici – și acționează cel mai adesea de la acest nivel de conștiență fără ca măcar să se gândească la asta. Este posibil să fie sau să nu fie pe deplin conștientă de ceea ce face și de modul în care creează.

O persoană care se grăbește spre aeroport creează de la nivel Conștient și, cel mai adesea, acționează de la acest nivel al conștienței *pentru că* se gândește la asta. Este, de obicei, pe deplin conștientă de ceea ce face și de modul în care creează.

O persoană împinge pe cineva din calea unui autobuz ce se apropie și, riscându-și viața în a face acest lucru, creează de la nivelul Superconștient; a acționat de la acest nivel de conștiență *după* ce s-a gândit la asta, dar punând toate informațiile laolaltă atât de rapid, încât ai *impresia* că *nu* s-a gândit la asta. Ea are întotdeauna conștiența deplină a ceea ce face și a modului în care creează.

O persoană care alege să se trezească pe sine și specia sa devenind o demonstrație și un model al Identității ei Adevărate creează de la nivelul Supraconștient și acționează

de la acest nivel al conştienţei în mod intenţionat, cu conştienţa deplină a ceea ce face şi a modului în care creează.

Fiinţele conştiente demonstrează o Conştientizare absolută, completă şi deplină a Cine Sunt şi a Modului în care Funcţionează Viaţa atunci când aleg în mod deliberat şi intenţionat, *înainte de vreme*, o anumită Stare de Conştienţă din care să exprime şi să experimenteze orice gând, cuvânt sau acţiune.

Fiinţele conştiente demonstrează un nivel inferior de Conştientizare atunci când exprimă şi experimentează un gând, un cuvânt sau o acţiune de la o Stare de Conştienţă pe care nu au ales-o în mod deliberat şi intenţionat.

Multe fiinţe conştiente oscilează între nivelurile de conştientizare, modificând astfel semnificativ calitatea şi eficacitatea gândurilor, a cuvintelor şi acţiunilor pe parcursul vieţii.

Maeştrii sunt fiinţe care nu oscilează între nivelurile de Conştientizare, ci aleg în mod constant, cu deliberare şi intenţie clară, Starea de Conştienţă din care îşi doresc să emită gânduri şi cuvinte şi să întreprindă acţiuni.

Nu ai fi putut să-mi explici mai bine decât atât! Înțeleg perfect.

Excelent!

Ceea ce nu înțeleg este cum să ating nivelul de maestru; cum să opresc oscilațiile nesfârșite ale conștienței mele.

Acesta este motivul pentru care ai venit la mine.

Îmi poți arăta cum?

Pot să-ţi arăt şi am făcut-o tot timpul. Poate că nu ai fost destul de atent. Acum eşti. Devii conştient de faptul că eşti deja treaz. Nu este un lucru nesemnificativ. Acesta este începutul începutului, ca să spun aşa.

Acum, urmăreşte cum nivelul tău de conştientizare va creşte în zilele ce urmează. Vei simţi această expansiune chiar în timp ce vei continua să experimentezi şi să memorezi acest dialog.

Acum înțeleg de ce Entitățile Foarte Evoluate din Altă Dimensiune nu vor permite să fim distruși de un atac al altor ființe de pe Tărâmul Fizic. Ele acționează întotdeauna în conformitate cu Voința Superconștientă Colectivă a civilizațiilor ale căror membri se experimentează în principal ca ființe fizice.

Este corect. Acum înțelegi.

Și, astfel, suntem protejați pe Pământ de violența unei specii interstelare.

Sunteţi în siguranţă din toate punctele de vedere, în afară de unul.

O, Doamne, care?

Pământenii. Voi sunteţi pericolul.

24

A fost drăguț. A fost foarte drăguț...

Nu am vrut să fiu drăguț. Am fost corect.

Dar în Voința Superconștientă Colectivă nu există ideea ca omenirea să nu fie distrusă?

Este.

Atunci cum poate omenirea să fie o amenințare pentru ea însăși?

Omenirea nu poate și nu va fi amenințată la nivel colectiv. Ea va exista întotdeauna, pentru că aceasta este Voința Superconștientă Colectivă a omenirii. Problema nu este *dacă* acest colectiv numit „omenire" va exista, ci *cum* va exista. Care va fi calitatea vieții ființelor umane?

Voi decideți acum – chiar acum – pe planeta voastră. Va depinde în mare parte dacă vă veți trezi în număr cât mai mare.

Aceia dintre voi care consideră că au acceptat a Treia Invitație pot să joace și vor juca un rol major în rezultatul produs pe planeta ta.

Tot ceea ce tocmai mi-ai spus deschide atât de multe teme pentru discuții suplimentare! Nu știu exact cum să continuăm – și chiar nu vreau să ajung prea departe cu acest dialog. Vreau să fie relevant.

Nu poate fi „prea departe" sau „irelevant", indiferent de ceea ce întrebi. Toate subiectele sunt unul și același, privit din unghiuri diferite.

Subiectul este...

VIAȚA

Ce este adevărat în privința ei
și cum puteți trăi acest adevăr

Bine, atunci o să continui. Pentru că are legătură cu mine, pe măsură ce îmi trăiesc viața de om, și cu toți cei care au urmărit această conversație și care pot alege să se selecteze pentru a face tot ce se poate ca să ajute la trezirea speciei.

Bine.

Ai descris cum Entitățile Foarte Evoluate din Altă Dimensiune se deplasează de la fizic la metafizic și înapoi la dorință. Apoi, ai spus că și noi facem la fel.

Este corect.

Ei bine, nu mulți oameni consideră că se întâmplă la fel și în cazul nostru. Ne naștem – sau, cum ai spus, „ne întrupăm" – atunci când o facem. Nu avem control asupra acestui lucru. Și, apoi, murim când murim. Nu avem nici aici vreun control.

Asta ar fi *incorect*.

Bine, e adevărat că unii mor de mâna lor, așa că își exercită controlul asupra momentului morții, dar cu siguranță nu au avut niciun control asupra momentului în care s-au născut.

Veți continua să vă imaginați că toate acestea sunt adevărate, atât despre ceea ce numiți „nașterea" voastră, cât

și despre „moartea“ voastră, atât timp cât vă veți considera un simplu corp.

Mi-ai spus mai devreme că, de fapt, nu sunt un corp. Ai spus că am un trup, dar că Cine Sunt nu este un corp.

Sunt fericit că ți-ai amintit asta. E cea mai importantă informație pe care ai putea să o primești vreodată despre Sinele tău și pe care să o împărtășești cu cineva.

Fiecare entitate din Cealaltă Dimensiune crede că este o emanație a Esenței Esențiale. Sau, folosind cuvântul pe care l-am folosit până acum în acest dialog și unul la care te raportezi mai bine, un suflet.

Prin urmare, vezi că nu te-ai dus „prea departe“ în analizarea acestui lucru. De fapt, acest lucru este esențial pentru o discuție mai amplă despre cum ar fi dacă oamenii și-ar modela viața imitând viața Entităților Foarte Evoluate.

Deci, folosește ceea ce discutăm acum ca să creezi un context mai larg pentru ceea ce s-a spus deja aici despre posibilitățile de mâine ale omenirii.

Perfect. În regulă. Văd legătura. Vrei să înțeleg că, știind că sunt „suflete“, aceste Entități Foarte Evoluate din Altă Dimensiune trăiesc experiența întrupării după dorință, nu mor niciodată, scopul lor și unica dorință este de a exprima și de a experimenta Divinitatea, nu au nevoie de nimic sau să dețină ceva, nu există nimic asupra căruia să aibă drept de administrare pe care să nu-l împartă cu ceilalți, nu se vor abate de la nimic pentru a face totul pentru cei pe care îi iubesc și nu există cineva pe care să nu-l iubească.

Ce rezumat minunat! Ai reușit să pui totul laolaltă. Bravo!

Și este bine ca toți cei care se vor selecta să contribuie cu tot ce pot la a se ajuta pe ei înșiși și pe ceilalți în procesul de trezire.

Da.

Cu cât înțeleg mai mult despre a fi un suflet cu trup, și nu un trup cu suflet, cu atât mai mult pot trăi viața pe care toate ființele conștiente sunt invitate să o trăiască, prin simpla cunoaștere și acceptare a identității lor adevărate.

Este foarte bine să explorăm o listă de diferențe între o specie trezită care își acceptă pe deplin adevărata identitate și oameni, dar s-ar putea ca oamenilor să le fie greu să accepte ceea ce analizăm aici (iar acest lucru este important, apropo, dacă eu și alții trebuie să trezim specia) dacă nu se mai oferă informații suplimentare despre aceste EFE, așa cum le-am numit, cine sunt ele și cum ne ajută.

Ai spus că uneori iau formă fizică în afara dimensiunii lor pentru a ajuta specii de pe întregul Tărâm Fizic.

Este corect.

Deci, dacă și când Entitățile Foarte Evoluate iau o formă fizică în afara dimensiunii lor, cum evită să fie observate?

Uneori, sunt observate – și vor să fie. Ele pot lua o formă normală pentru ele în propria dimensiune, dar nu foarte normală în mediul pe care îl vizitează, *permițând* astfel să fie observate. Fac asta dacă intenția lor este să le transmită celor care trăiesc în afara dimensiunii lor că (a) ele există, (b) sunt prezente și (c) nu au intenția să le facă rău și au venit doar să ajute.

Dacă o Entitate Foarte Evoluată simte că a fi văzută în propria sa formă fizică ar șoca, ar dezamăgi și ar provoca ridicarea unor ziduri de apărare inutile, acționând astfel chiar împotriva motivului pentru care a trecut de la metafizic la fizic, într-un loc aflat în afara dimensiunii sale (care este acela de a ajuta, nu de a speria), aceasta va lua forma ființelor pe care încearcă să le ajute și o va face într-un mod care să îi permită să se integreze într-o altă civilizație fără

ca prezența ei să devină distructivă, înspăimântătoare, deranjantă, surprinzătoare sau alarmantă în vreun fel.

Cum va realiza asta?

Se va întrupa cât mai curând posibil în ciclul de viață al ființelor pe care încearcă să le ajute, trecând prin același ciclu de dezvoltare al fiecărei entități din acea civilizație.

Ah, înțeleg! În acest fel, o EFE nu „apare" brusc undeva, fiind nevoită să le dea explicații la fiecare pas tuturor nativilor civilizației locale.

Exact. Prin preluarea formei unui nou-născut nativ al planetei gazdă, se creează un trecut și o evidență completă a prezenței EFE în populația locală. Prin urmare, nu se generează nicio perturbare prin sosirea sa în mediul unei civilizații.

Și există un al doilea motiv, la fel de important, pentru a apărea într-o civilizație la începutul ciclului de viață al tuturor entităților native din acea civilizație. EFE se asigură astfel că înțelege istoria, obiceiurile, convingerile și comportamentele locale prin *experiență* directă.

Prin urmare, pentru oricine din mediul gazdă, EFE este doar „unul de-al lor". Nu „iese în evidență" din cauza vreunei diferențe fizice; nu-i „sperie pe localnici".

Corect.

Bine, și acum Întrebarea cea Mare: vrei să spui că un membru al acestei specii trezite, dacă încearcă să ne ajute, poate lua formă umană?

Poate, într-adevăr. Entitățile Foarte Evoluate au capacitatea de a face acest lucru.

Au mai făcut asta? Spune-mi-o direct. Da?

Da. Rareori, dar da.

Așadar, este adevărat că – și acum o să folosesc o sintagmă populară – „extratereștrii sunt printre noi". Nu doar extratereștrii din Univers, ci și cei dintre noi.

Nu în acest sens, nu.

Nu ar trebui să aveți impresia că mii, sute sau chiar zeci de ființe conștiente dintr-o altă dimensiune merg pe străzi și stau alături de voi în restaurante sau la coadă la casieriile de la magazin. În acest sens, nu sunt și nu au fost extratereștri „printre voi".

Ei bine, atunci ce vrei să spui?

Spun că în rare ocazii din istoria umană a existat un moment în care o Entitate Foarte Evoluată a luat formă umană ca mijloc de a transmite fizic – și, mai important, de a exprima – un anumit mesaj care ar fi putut fi omis în vârtejul vieții umane dacă nu i-ar fi fost prezentat speciei voastre pentru a fi examinat în modul cel mai direct.

Acest lucru se poate întâmpla, la scara voastră temporală, o dată la mii de ani sau mai mult. O apariție rară și izolată.

Metoda mult mai obișnuită de a ajuta civilizația de pe Pământ (sau de pe orice altă planetă) este prin trimiterea delicată de energie de vindecare și susținere, sub formă de sprijin, cunoaștere, concepte și idei în funcție de care omenirea să-și conducă viața. Acest lucru se face printr-un proces pe care l-ați putea numi „inspirație".

Nicio ființă sau entitate nu intră la nivel energetic în mintea nimănui într-un mod intruziv – asta ar încălca codul sau regula nescrisă care însoțește procesul, ce nu îi permite niciunei entități să încalce spațiul privat al gândurilor oricărei ființe conștiente. EFE plasează pur și simplu idei în spațiul vieții, iar aceste idei rezonează cu ființele din planul fizic care emit o semnătură energetică similară. Este o rezonanță energetică ce atrage aceste idei către ei. Atunci,

oamenii vor spune adesea „Tocmai mi-a venit o idee". Și i-a *venit*. Exact asta s-a întâmplat și este un mod perfect de a descrie ceea ce s-a petrecut.

Deci, dacă nu intră niciodată energetic în mintea unei ființe umane, cum reușesc EFE să-și facă simțite ideile și sugestiile și, mai mult decât atât, să fie ascultate sau acceptate?

Eliberându-le pur și simplu în fluxul a ceea ce Carl Jung a numit Inconștient colectiv. Oamenii care rezonează cu aceste idei sunt atrași apoi prin potrivirea dintre vibrații.

Totul, desigur, este energie care vibrează la o anumită frecvență. Toate ființele conștiente din Univers sunt atrase de vibrații energetice asemănătoare. Acesta este modul prin care ființele conștiente primesc inspirație.

De departe, cel mai mare număr de idei le vin oamenilor prin propriile observații și inventivitate, astfel încât conceptele și perspectivele EFE reprezintă doar un mic procent din acestea. Însă aceste concepte și intuiții se află în fluxul de energie și ajung la conștiența persoanelor care le atrag. Adesea, ele sunt oamenii care și-au ales anumite ocupații orientate spre idei.

Rezultatul: idei complexe, înălțătoare și „revoluționare" apar în cărți, filme, programe de televiziune, videoclipuri, reviste, ziare, *social media* și alte căi ce se extind către mase.

Văd că asta se întâmplă în mod regulat. Nu știu exact ce idei vin și de unde, dar am văzut cu siguranță o mulțime de filme, cărți, articole online și alte mesaje care vorbesc despre un mod mai bun pentru oameni de a interacționa, oferind elemente ale unei povești culturale minunat modificate pentru specia noastră și prezentând scenarii noi și îndrăznețe pentru îmbunătățirea viitorului nostru colectiv.

M-ai pus pe gânduri. Oare această experiență pe care o trăiesc chiar acum face parte din acest proces? Oare toate

conversațiile mele cu Dumnezeu sunt, de fapt, conversații cu Entități Foarte Evoluate?

Nu. Sursa acestei conversații nu sunt Entitățile Foarte Evoluate la care m-am referit, dacă asta mă întrebi. Ci face parte din procesul mai larg prin care Divinitatea se exprimă în întregul cosmos.

Fiecare ființă conștientă din Univers are abilitatea de a comunica direct cu Divinitatea. Nu este și nu a fost vreodată necesar să treci printr-un intermediar, o Entitate Foarte Evoluată sau oricine altcineva.

Toate ființele umane au conversații cu mine tot timpul. Ele pur și simplu nu vorbesc despre ele sau le numesc altfel, de obicei de teama de a nu fi ridiculizate sau marginalizate.

Entitățile Foarte Evoluate care sunt pur și simplu mai *conștiente* de legătura lor eternă cu Sursa Originară nu ar nega niciodată că sunt expresii ale Ei; ele se află într-o comunicare constantă cu Esența Esențială pe care o numiți Dumnezeu și găsesc atât bucurie, cât și împlinire în transmiterea a ceea ce au ajuns să înțeleagă și să experimenteze ca rezultat al legăturii lor eterne și a unității continue cu mine.

Și, prin urmare, Entitățile Foarte Evoluate au venit pe Pământ ocazional de-a lungul mileniilor.

Da. Atunci când fac acest lucru, oferă cea mai bună șansă pentru ca un mesaj care ar fi de mare folos pentru progresul speciei voastre să ajungă la voi și să fie exemplificat astfel încât să nu poată fi ratat.

Ține cont de faptul că mesajul nu trebuie acceptat. Nimic nu i se cere niciodată cuiva și nici nu este forțat de către o Entitate Foarte Evoluată. Dar transmiterea și exemplificarea mesajului într-un mod ce nu poate fi ratat este, în toate cazurile, obiectivul EFE.

25

Vreau foarte mult să înțeleg toate acestea mai bine. Poate crezi că am o sete de nestăpânit pentru detalii, dar mi se pare greu să accept ceea ce nu pot înțelege cu mintea, cât mai cuprinzător posibil.

Nu-ți face griji. Te-am invitat, în conversațiile anterioare, să renunți la orice sentiment că ar trebui să te explici sau să-ți ceri scuze.

Da, așa e, mulțumesc!

Doar să te asiguri că, din cauza fascinației față de subiect, nu te vei concentra atât de mult pe detalii tehnice despre Entitățile Foarte Evoluate în acest dialog, astfel încât să pierzi din vedere cel mai important aspect al tuturor lucrurilor pe care ești invitat să le trăiești și să le împărtășești: modul în care vă puteți eleva experiența de pe Pământ la cea a unei specii trezite numite Omenire.

Asigură-te că vorbim despre cum puteți integra pe deplin ideile minunate și înălțătoare în viața de zi cu zi, schimbându-vă comportamentul în acest proces.

Și vrem să vorbim mai mult despre iubire. Iubirea adevărată. Iubirea reală. Energia fundamentală a Universului. Și cum puteți să experimentați și să exprimați acest aspect în cea mai pură formă a ei.

Mulțumesc, nu voi pierde acest lucru din vedere. Vreau să aduc în discuție subiecte de mare importanță și relevanță pentru propria experiență personală. Și, de fapt, întrucât știu că are relevanță personală, am acceptat fără șovăială cea de-a Treia Invitație. Îmi dau seama că asta îmi va face mai mult bine mie decât oricui altcuiva.

Dar sunt, desigur, fascinat de ceea ce mi-ai spus din momentul în care ai zis că aceia dintre noi care aleg să procedeze astfel nu trebuie să-și facă griji că sunt singuri în misiunea de a trezi specia – că avem ajutor.

Aveți.

Și că acest ajutor vine de la Entitățile Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune.

Așa este.

Deci nu am cum să nu-mi doresc să știu tot ce se poate despre asta. Presupun că încearcă să ne ajute împărtășindu-ne unele acțiuni, alegeri și decizii pe care oamenii ar putea să le folosească pe măsură ce se trezesc mai mult, așa că sunt foarte recunoscător că am analizat acea listă și i-am explorat câteva dintre implicații pentru omenire.

Dar mintea îmi semnalează că, înainte să pot chiar începe să integrez pe deplin aceste informații, are nevoie să depășească un scepticism cât se poate de justificat legat de întrebarea dacă vreuna dintre așa-numitele Entități Foarte Evoluate ne-a vizitat de fapt... Și, dacă da, cum ar fi putut „să scape nevăzută“ fără a deruta întreaga lume.

Dacă aş înțelege asta, cred că aş renunța la gândirea mea logică suficient cât să explorez modul în care societatea s-ar putea schimba dacă am trăi ca o specie trezită.

Ce vrei să ştii, atunci, despre toate astea?

Mai întâi, vreau să văd dacă înțeleg clar ce mi-ai spus până acum.

Pune orice întrebare doreşti.

Mulțumesc!

În acele ocazii când o Entitate Foarte Evoluată s-a întrupat fizic pe Pământ – și ai spus că s-a întâmplat foarte rar, dar că s-a întâmplat –, ai explicat că nu „apare“ brusc ca ființă umană, plimbându-se ca o persoană complet dezvoltată, ci s-ar întrupa la începutul ciclului vieții umane, este corect?

Da.

Așa că trebuie să întreb... mama și tatăl copilului cunosc acest lucru, au acest drept? Dacă este, într-adevăr, vorba despre o Entitate Foarte Evoluată, nu-mi pot imagina că s-ar întrupa într-un mod invaziv sau inoportun.

Ai dreptate. Ambilor oameni care îl creează pe acest copil li s-ar insufla cu blândețe și iubire o profundă cunoaștere interioară că au ocazia de a crea un copil cu un scop foarte special și este alegerea lor dacă să facă acest lucru sau nu.

Dar știi, chiar și așa, că ideea de cuplu care îi dă naștere unei ființe „din afară“ este greu de acceptat. Este o provocare pentru mine.

Entitatea Foarte Evoluată care a devenit copilul oamenilor nu a fost „din afară“ în niciun fel, aşa cum nici tu nu eşti „din afară“ atunci când îţi părăseşti corpul fizic prin procesul pe care îl numiţi „moarte“ şi apoi te întorci

din planul metafizic pentru o altă viață în planul fizic, prin procesul numit „naştere".

O Entitate Foarte Evoluată este pur şi simplu o entitate complet trezită care a trecut prin acelaşi ciclu şi face acelaşi lucru, cu diferența că o astfel de ființă a trecut interdimensional din planul metafizic în cel fizic. În rare ocazii, o astfel de ființă a preluat forma fizică numită „om".

Înțeleg.

Nici tu nu ai fi „din afară" în nicio altă formă din universul fizic pe care ai alege să ți-o asumi. Ai fi „unul dintre ei" în orice civilizație din Planul Fizic în care decizi să te întrupezi.

Poftim? Iar m-ai pierdut.

Poți alege să preiei orice formă fizică alegi, oriunde în Univers. Ştiai asta?

Nu, nu știam asta. Probabil că am întâlnit ideea asta undeva, într-o carte pe care am citit-o sau într-o poveste pe care am auzit-o, dar nu știam că este adevărată.

Este.

Vrei să spui că pot alege să mă reîntrupez într-o altă parte decât pe Pământ?

Ai această opțiune, da.

Pentru ce aș face asta?

Ca parte a călătoriei sufletului tău, ca parte a misiunii lui de a experimenta toate aspectele pe care ştie că le are.

Din acelaşi motiv, este posibil ca sufletul tău să fi părăsit alte civilizații pentru a se întrupa pe Pământ.

Îmi spui că eu aș putea fi un extraterestru aici?

Nu. Nu ai mai fi „extraterestru" dacă te naşti aici, la fel cum s-ar întâmpla şi cu o Entitate Foarte Evoluată care ar veni pe Pământ. Asta e ideea. Pur şi simplu, ai veni aici ca să trăieşti toate aspectele vieţii pe care ţi le poate oferi Pământul, în timp ce o Entitate Foarte Evoluată ar veni aici pentru a vă ajuta.

Eu am făcut vreodată așa ceva? Știu, spui că este posibil ca un suflet să facă acest lucru, dar sufletul meu s-a întrupat vreodată în altă parte a cosmosului?

Permite-mi să-ţi pun o întrebare: ai privit vreodată cerul noaptea şi ai simţit că te uiţi spre casă?

Da, mi s-a întâmplat asta. Mi-ai adresat o întrebare interesantă și trebuie să recunosc că, de fapt, mi-a fost dor de casă uneori, atenția fiindu-mi atrasă ca un magnet de o anumită zonă.

Crezi că ai simţi asta faţă de un loc unde nu ai fost niciodată?

O, Doamne, această conversație mă conduce către o întreagă serie de locuri neașteptate.

Dacă îţi doreşti să auzi lucruri la care te aştepţi, atunci probabil că nu ar trebui să ai o conversaţie cu Dumnezeu.

Nu, probabil că nu.

Așadar, spui că sufletele pot să aleagă, între vieți, unde să preia forma fizică.

Întreaga experienţă a tuturor sufletelor ţine de alegere. Întotdeauna şi pentru totdeauna, alegere, alegere, alegere.

Liber arbitru. Alegerea Fiinţelor Divine, fiind Divine.

O... este așa... nu știu... „incredibil" este cuvântul care îmi vine în minte. Mă lupt să nu spun „imposibil de crezut".

De ce ești atât de uimit? Nu e scris „Sunteți Dumnezei“?

Da, da, dar cine crede asta? Cine o ia *ad litteram*?

Ce rost mai avea mesajul dacă oricum te gândeai să-l desconsideri?

Înțeleg ce spui. Dar sunt atât de multe mesaje în atât de multe scrieri sfinte și nu fiecare cuvânt din ele este adevărat. Să fim cinstiți. Au existat unele interpretări greșite, unele neînțelegeri din original... să spun... „revelații“. Așa că trebuie să alegem și nu este ușor să ne dăm seama ce să alegem și să credem în adâncul sufletului.

Da, de aceea, din când în când, o Entitate Foarte Evoluată dintr-o Altă Dimensiune se întrupează în formă umană pentru a aduce și a *exprima*, în formă de om, cele mai mari adevăruri, ajutând specia voastră tânără să facă ordine în lucruri.

Când o Entitate Foarte Evoluată devine umană ca formă, ea absoarbe, acceptă și întruchipează toate aspectele omenirii, până la cel mai mic detaliu și caracteristică celulară. Prin urmare, nu este extraterestră, ci în întregime umană, însă cu caracteristicile de gândire și temperament, conștientizare și înțelegere pe care cunoașterea și experiența ei le aduc.

Și, astfel, acest suflet ar putea fi cu adevărat numit „un om foarte evoluat“.

Așa este. EFE, asemenea vouă, sunt suflete manifestând Divinitatea în formă fizică. Sunt suflete care au ales să treacă din planul metafizic în cel fizic din dimensiunea ta ca să-și experimenteze Divinitatea ajutând alte suflete să-și amintească de a lor.

Aceasta este o clarificare minunată, o exegeză perfectă!

26

Așadar, o Entitate Foarte Evoluată trece prin anii de dezvoltare ca orice alt membru al speciei noastre, apoi începe să facă lucrarea de a ajuta specia să se trezească atunci când ajunge la maturitate.

Uneori, chiar înainte de asta.

Începe să ajute când este copil?

Câteodată, da.

Cum de nu se remarcă?

De fapt, se remarcă. Este aproape întotdeauna numită „remarcabilă“. Și poate că i-a surprins pe ceilalți cu ceea ce părea să cunoască și cu ceea ce a spus. Dar singurul obiectiv al EFE a fost să lase aici informații într-un mod care exprima clar idealuri superioare pentru a fi luate în considerare de cultura în curs de dezvoltare.

Cum a făcut asta o Entitate Foarte Evoluată? Cum „lăsa“ aceste informații? Spune-mi, cum ne ajuta venirea unei EFE pe Pământ.

EFE le vorbeau oamenilor – uneori persoanelor în vârstă, mai târziu celor de aceeași vârstă – și le ofereau lucruri care îi făceau să-și ciulească urechile și care au fost ținute minte, în unele cazuri, secole la rând.

De asemenea, ele exprimau prin comportamentul lor modul în care ar putea să trăiască o specie trezită. Aceasta a fost cea mai semnificativă contribuție la cultură, principalele mijloace de transmitere a mesajului.

Unele Entități Foarte Evoluate au lăsat scrieri, adăugându-i culturii idei în multe forme, de la romane la poezie și piese de teatru, în care au plasat adevăruri colosale.

Cum ar fi? Sunt pregătit să aud cum gândește o specie trezită. Sper ca acum să primesc exemple.

Iată câteva: eliminați ideea de a fi vreodată ofensat – cu atât mai mult pe cea de a căuta răzbunare. Oferiți-i doar binecuvântări celui care vă rănește. Renunțați la apărarea de orice fel.

Ei bine, acestea sunt... cum să mă exprim... idei destul de „avansate". Orice ființă umană care ar spune astfel de lucruri ar fi considerată, probabil, extrem de neconvențională și nu prea ar fi luată în serios.

Nu fii atât de sigur. Astfel de idei au fost plasate în cultura voastră și *nu* au fost ignorate, ci chiar onorate.

Omul numit Buddha le-a spus călugărilor lui cum să procedeze dacă bandiții i-ar ataca și i-ar jefui pe un drum: „Dacă oricare dintre voi va simți răutate în inimă, el nu respectă învățătura Mea. Călugărilor, chiar și într-o astfel de situație, ar trebui să vă pregătiți singuri astfel: «Nici mintea noastră nu va fi afectată de acest lucru, nici nu vom rosti cuvinte rele, ci vom rămâne plini de îngrijorare și de milă, cu o minte plină cu iubire și nu vom ceda în fața urii. Dimpotrivă, vom trăi proiectând gânduri de iubire

universală față de acele persoane, făcându-le atât pe ele, cât și întreaga lume obiectul gândurilor noastre de iubire universală, gânduri care s-au înălțat mărețe și fără măsură. Vom trăi radiind aceste gânduri care sunt lipsite de ostilitate și dorințe rele.» În felul acesta trebuie să vă antrenați, călugărilor."

Și nu a existat un om pe nume Iisus care a spus „Iubiți-i pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți-i-le bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc"? Și nu a spus El „Dacă cineva îți dă o palmă peste obrazul drept, întoarce-i-l și pe celălalt"?

Vrei să spui că Buddha și Iisus erau Entități Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune?

Spun că aceste idei nu erau acceptate pe scară largă sau practicate în cultura omenirii din acel moment.

Nici măcar astăzi.

Nici măcar astăzi. Cei care le spuneau erau inspirați.

Deci erau EFE sau nu erau?

Nu va servi aici niciunui scop util identificarea singulară a fiecărui individ din istoria omenirii ca fiind inspirat de o entitate, ca Entitate Foarte Evoluată pe planeta voastră sau ca fiind, de fapt, o astfel de ființă.

Întreb pentru că, având în vedere informațiile din acest dialog, unii ar crede că sugerezi despre marii profesori, filosofi și mesageri din trecutul nostru – de la Lao Tzu la Socrate, de la Buddha la Iisus, de la Hildegard von Bingen la Julian von Norwich, două sute de ani mai târziu, și alte modele și învățători care au trăit atât înainte, cât și după acești bărbați și femei – că au fost Entități Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune. Asta sugerezi?

Vezi cum atenția ți-a fost distrasă deja de la mesajul lor? Este ca și cum măreția exemplului lor, perspectiva superioară și înțelepciunea mesajului lor ar trebui să fie, într-un fel, considerate în mod diferit pentru că, poate, au fost inspirați de o Entitate Foarte Evoluată sau ei înșiși au fost o astfel de ființă venită dintr-o altă dimensiune și născută ca om pentru a ajuta specia.

Cu toate acestea, de ce ar trebui ca *originea* oricărui mesaj sau a unei manifestări exemplare să aibă o importanță mai mare decât *conținutul*?

EFE au oferit un ajutor inspirat în procesul vostru evoluționist nu ca să vă determine să vă puneți întrebări despre trecut, ci să vă inspire să creați un viitor glorios.

Adevărul este adevăr, indiferent de sursă.

Lăsând deoparte întrebarea despre trecutul nostru îndepărtat, permite-mi să Te întreb: există astfel de ființe întrupate acum pe planeta noastră?

Repet: nu ți-e de niciun folos să urmezi această pistă.

Dacă aș spune „Da", vei vrea să știi imediat identitatea entității respective. Dacă aș spune „Nu, nu în acest moment din istoria ta", atunci mi-ai cere să identific cine a fost cea mai *recentă* din trecutul vostru.

În toate cazurile, faptul de a identifica pe cineva dintre voi, din trecut sau din prezent, ca membru al unei specii trezite dintr-o Altă Dimensiune ar putea, în mintea unor persoane, să anuleze unele mesaje foarte importante pe care oamenii le-au acceptat cel puțin parțial sau, invers, ar amplifica exagerat importanța fiecărui cuvânt pe care l-au rostit sau l-au scris, transformându-i în următorul lucru în care alegeți să credeți, în loc de voi *înșivă*.

Ai pus punctul pe i.

Trebuia. Nu ar avea niciun rost ca Entitățile Foarte Evoluate să încerce să ajute omenirea dacă unicul rezultat al eforturilor lor ar fi ca omenirea să înceapă să *le* ceară ajutorul.

Ideea este ca ființele umane să devină conștiente de Cine Sunt, nu să conștientizeze cine este *altcineva*.

Da, religiile noastre au făcut deja asta. Nu avem nevoie să repetăm procesul.

Nu.

Scopul întregii misiuni în care EFE încearcă să ajute omenirea nu este acela de a înlocui măreția omenirii cu a lor, ci de a spori măreția omenirii printr-un cuvânt sau o idee bine aleasă, plasată ici sau colo, oferită speciei voastre pentru a fi luată în considerare.

Prin urmare, s-a spus (și ofer o versiune mai blândă): „Dacă îl vezi pe Buddha mergând pe stradă, fugi de el."

Nu am înțeles niciodată această expresie.

Dacă arată ca Buddha, merge ca Buddha, vorbește ca Buddha și se comportă ca Buddha, probabil nu este Buddha, ci unul fals care caută pur și simplu atenție și adulare din partea ta. Pentru că un adevărat Buddha nu ar dori nimic de la tine, cu atât mai puțin recunoașterea măreției *sale*, iar singura lui dorință ar fi propria ta realizare.

Uau, înțeleg. Și acesta este un al doilea răspuns minunat la întrebarea pe care ți-am adresat-o nu cu mult timp în urmă despre mine și alții care pot alege să ajute la trezirea speciei și sunt tentați să se prezinte sub o formă grandioasă.

Chiar dacă egoul ar tenta pe cineva să facă asta, o conștiență mai profundă ar clarifica faptul că acest lucru ar anula întregul scop al acceptării celei de-a Treia Invitații.

Aşa e, într-adevăr. Şi, din acelaşi motiv, identificarea oricărei EFE care vizitează Pământul în trecut sau în prezent ar anula întregul scop al acestei vizite rare.

Înțeleg. Atunci, nu voi insista pentru mai multe informații în acest sens – deși, trebuie să spun, mi-ai stârnit cu siguranță curiozitatea.

Ți-ar fi mai de folos să-ți satisfaci curiozitatea în privința momentului în care întreaga populație de pe Pământ va decide să trăiască precum o specie cu adevărat trează. EFE ar fi încântate să fii curios în această privință.

27

Oare este posibil să înțeleg, în termeni „laici", aspectele metafizice ale subiectelor discutate aici?

Da, este. Întrebarea e dacă ai răbdarea și interesul necesare pentru acest lucru.

Te-ar ajuta să-ți extinzi înțelegerea despre tine însuți, despre universul tău multidimensional și chiar despre Dumnezeu, dar s-ar putea să te simți ca la un curs postuniversitar, pentru un moment.

Spune. Sunt ochi și urechi.

Pur și simplu, gândește-te la acest lucru: viața de pretutindeni e compusă mai mult din spațiu decât din materie.

(Acest lucru este ușor de observat cu ajutorul fie al unui microscop, fie al unui telescop. Deloc surprinzător, Universul și o particulă de nisip arată exact la fel, în funcție de gradul de mărire a nisipului. Macrocosmosul și microcosmosul sunt în esență identice.)

Acum, atunci când energia pură – expresia primară a Vieții pe care o vom numi Esență Esențială – se coagulează, ea se transformă în ceea ce se va numi, în termeni umani,

„materie". Deoarece aceste coagulări vibrează sau oscilează la o viteză suficientă, particulele se află în mod constant în mişcare. Ele nu doar vibrează sau se rotesc pe loc, ci se şi deplasează prin spaţiu, propulsate de energia impulsului propriu de rotaţie – la fel cum se deplasează un titirez pe o masă pe măsură ce se roteşte.

Aceste nenumărate particule se pot mişca atât de repede (în termeni relativi), încât par să nu fie nici aici, nici acolo, ci peste tot în acelaşi timp, creând astfel iluzia de soliditate – sau ceea ce aţi numi un lucru „fizic".

Puteţi urmări lamele unui ventilator sau spiţele unei roţi de bicicletă care produc exact aceeaşi iluzie. Iluzia solidităţii.

Am înțeles. Deci, spui că doar prin reducerea frecvenței vibrațiilor sau a vitezei Esenței lor Esențiale EFE dintr-o Altă Dimensiune se de-solidifică sau „destrupează".

Corect. Tot ce au făcut este să încetinească dramatic impulsul de rotație al particulelor lor de energie, extinzând astfel timpul de care este nevoie pentru ca aceste particule să ajungă dintr-un punct în altul în tiparul lor vibrator.

Vezi brusc spaţiul dintre particule, exact cum ai vedea spaţiul dintre spiţele unei roţi de bicicletă dacă viteza de rotaţie scade.

(Apropo, aruncă o privire la Univers sau la oricare dintre galaxiile sale de la o distanţă destul de mare şi tot ce vei vedea este o roată mare.)

Acum, dacă spațiul dintre spițele unei roți de bicicletă este suficient de mare (așa cum ai simți dacă ai fi de dimensiunea unui microb şi perspectiva ta ar fi astfel mioapă), tot ce ai vedea pentru mult timp – până când ar apărea următoarea spiță – este spaţiu gol. De fapt, în timp ce aştepţi şi urmăreşti apariția următoarei spițe, soliditatea pare să fi

dispărut. Ceea ce nu știi este că *nu a fost niciodată acolo*. Pur și simplu, viteza spițelor care se mișcau în raza ta vizuală a creat *iluzia* solidității.

Atunci când o Entitate Foarte Evoluată se decorporalizează, timpul dintre ciclurile energetice ale EFE este atât de lung (în termeni relativi), încât spațiul dintre oscilațiile ei este (tot în termeni relativi) enorm, iar ceea ce odată a apărut pentru alții ca o formă fizică solidă nu mai are acel aspect. Entitatea pare să fi „dispărut", întrucât nu poate fi văzută în ansamblul său dacă nu este văzută de la o distanță uriașă (pentru tine, imposibil de parcurs).

Formula este simplă:

Timp + Spațiu = Aspect exterior

Dacă ai putea să fii la o distanță suficientă de întregul univers – și de *universul* universurilor –, ai vedea Trupul lui Dumnezeu.

Deci, ceea ce fizicienii presupun acum despre asta este adevărat? Există mai multe universuri?

Da. Cosmosul este un multivers, nu un univers.

Deci, pentru a folosi o expresie cunoscută, nu știm nici măcar pe jumătate cum stau lucrurile.

Ca să fiu mai exact – și poate să inventăm o expresie nouă –, nu cunoașteți nici măcar a suta parte. Dar Entitățile Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune înțeleg perfect metafizica existenței și, prin urmare, știu în mod clar că nici nu există și nici nu încetează să existe doar din cauza frecvenței vibrației lor energetice. Ele doar par să fie sau nu „fizice".

„A fi sau a nu fi, aceasta este întrebarea."

Exact.

EFE știu că există întotdeauna și pentru totdeauna ca individuații vibratorii ale Esenței Esențiale și că tot ceea ce fac este să-și adapteze fluctuațiile energiei, modificându-și oscilațiile pentru a fi văzute sau nevăzute, vizibile sau invizibile, ceea ce ați numi „fizice" sau „non-fizice", în funcție de scopul lor.

Cât de simplu! Ele nu se „întrupează" sau „destrupează" niciodată, ele pur și simplu există mereu. Sunt întotdeauna ambele stări. Și ele umplu mai mult sau mai puțin spațiu – într-un sens, extinzându-se sau contractându-se – prin simpla modificare a vitezei vibrațiilor energetice.

Iar Dumnezeu este atât de mare, încât, din cauza vibrațiilor noastre energetice, nu poate fi văzut deloc! Asta nu înseamnă că nu ești acolo, înseamnă că ești atât de extins, încât spațiul dintre particulele Tale energetice Te face invizibil.

Sclipitor! Te-ai prins! O explicație metafizică pentru cine este „Dumnezeu"! Tu și *totul* sunteți particulele de energie ale lui Dumnezeu. Iar spațiul uriaș dintre particulele gigantice ale cosmosului care se rotesc sunt reflectate în spațiul imens, în termeni relativi, între particulele din care ești alcătuit *tu*.

Înțelegi – da? – că, dacă te uiți la propriul tău corp sub o lupă enormă, vei vedea exact ceea ce vezi când te uiți la cer noaptea? Ai vedea că atât tu, cât și cosmosul sunteți 99% spațiu.

Crezi că această asemănare este o coincidență?

Dacă ai scoate aerul din fiecare persoană de pe Pământ și ai lăsa doar particulele sale de energie, întreaga rasă umană ar intra într-o mărgică.

E uluitor!

Și foarte util de înțeles.

Majoritatea oamenilor cred că sunt ceea ce văd și ceea ce experimentează atunci când particulele lor de energie se deplasează la viteză maximă.

Tu crezi mai degrabă că ești un corp decât un suflet care *creează* un corp printr-o manipulare metafizică simplă.

Atunci când particulele energetice ale unei persoane se deplasează cu o viteză superioară, spui că acea persoană „trăiește". Iar când energia ei se deplasează cu o viteză foarte mică, spui că a „murit".

Cu toate acestea, moartea nu există. Nu vei înceta niciodată să existi, pur și simplu îți schimbi forma. De fapt, când „mori", ești mai *extins*.

Deci nu mă „destrupez" *niciodată*. Sunt *mereu* un conglomerat de particule de energie și nu încetez niciodată să fiu așa. Asta vrei să zici atunci când spui că moartea nu există! Sunt „fizic" sau „metafizic" în funcție de cât de extins este timpul necesar pentru ca particulele din care sunt alcătuit să se rotească, de cât de îndepărtate în Continuumul Spațiu-Timp sunt particulele mele! Și asta este pur și simplu o funcție a vitezei la care se rotesc și, astfel, se deplasează unele în jurul celorlalte.

Vezi? Te-ai întrebat dacă poți înțelege, în termeni simpli, toate acestea și ți-am spus că „Da" – și ai înțeles.

Dar corpul meu continuă să existe în planul fizic atunci când sufletul pleacă. Este fie îngropat sau incinerat, fie înlăturat într-un alt fel, dar nu dispare pur și simplu.

Nu, pur și simplu încetează să existe în forma lui fizică prezentă. În cele din urmă, se dispersează.

Dar mi se pare că este mai „integrat" cu planeta. Corpul meu „mort" se descompune în cele din urmă și devine parte din structura pământului în care este îngropat. Sau, dacă a fost

incinerat, își schimbă instantaneu forma în pulberea din care este alcătuit Pământul și Cosmosul. Dar nu se dezintegrează.

Este corect. Corpul pe care îl ai nu se dezintegrează, se re-integrează. În cele din urmă, devine atât de complet integrat cu planul fizic din jurul lui, încât, în mod ironic, pare să dispară. De fapt, nu a dispărut deloc, ci doar a luat o formă nouă. Acum pare că e contopit sau una cu substanța din care toate sunt făcute.

Doar praf și cenușă.

Exact. Iar particulele sunt apoi adunate de sufletul care a locuit în acel trup și reunite cu Mintea și Spiritul pentru a deveni din nou Sinele format din trei părți. Aceasta este Învierea Trupului despre care s-au scris multe.

Dar asta nu se întâmplă instantaneu, așa cum fac Entitățile Foarte Evoluate. Asta vreau să subliniez. Un astfel de proces are nevoie de timp.

Dacă îl privești în cadrul acelei iluzii, da. Însă privit dintr-un alt punct de vedere, din perspectiva sufletului aflat în formă metafizică, totul se întâmplă în același timp.

Expresiile energetice pe care le numiți trup și minte călătoresc cu sufletul – într-adevăr, sunt părți ale sufletului – prin toată veșnicia. Ceea ce mintea voastră, în înțelegerea ei limitată, numește corp și minte sunt doar aspecte ale energiei sufletului, care vibrează la frecvențe ce le determină să fie experimentate și exprimate în moduri deosebite.

Ești o ființă alcătuită din trei părți – corp, minte și spirit – și niciodată nu ești nimic mai puțin sau altceva. Pe măsură ce treci din planul metafizic la cel fizic și înapoi, pur și simplu dezintegrezi și reintegrezi aceste aspecte ale lui Cine Ești Tu.

Pentru a te ajuta să înțelegi cum este posibil un astfel de lucru, gândește-te la ceea ce numiți „lumină albă". Aceasta este, de fapt, o combinație de lumini de diferite lungimi de undă din spectrul electromagnetic. Dacă trimiți lumina albă printr-o prismă, vei vedea culorile ei spectrale, care sunt componentele sale.

Acum, gândește-te la planul fizic ca la „prisma" Realității Supreme. Când sufletul trece prin prismă în planul fizic, se divide în părțile sale componente: corp, minte și spirit. Când trece înapoi prin prismă în cealaltă direcție – sau, așa cum spun oamenii, când „treci în neființă" –, sufletul devine din nou un singur element.

Acest element ești Tu.

28

Simt că ar trebui să insist asupra faptului că toate aceste lucruri – tot acest proces pe care tocmai mi l-ai explicat atât de bine – necesită timp și spațiu pentru a avea loc. Iar Tu continui să spui că nu există lucruri precum Timp și Spațiu. Încerc să împac aceste aspecte.

Văd că tu *chiar* îți dorești să intri în cosmologia vieții la un nivel profund.

Scuze! Așa cum am spus mai devreme, cred că nu înțeleg – sau nu accept – nicio parte din toate acestea decât dacă înțeleg și accept totul.

Este în regulă. Asta e bine. *Continuă să fii sceptic.* O faci în numele multora dintre frații și surorile tale. Este vorba despre trezirea speciei.

Deși ți-am explicat mai multe despre asta înainte, unii poate aud pentru prima dată. Și alții, ca tine, poate au stocat informațiile în cotloanele adânci ale minții lor și au uitat ce ți-am spus anterior.

Aşadar, hai să examinăm măcar pe scurt şi, dacă doreşti mai multe detalii, te poţi întoarce la dialogurile noastre precedente, pentru a le reciti.

Bine, pentru că ceea ce înțeleg acum este că procesul prin care evoluează atât oamenii, cât și Entitățile Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune, experimentându-se la niveluri din ce în ce mai înalte, pare să necesite timp. Deci, da, am nevoie să-mi împrospătezi memoria. Și cred că mă va ajuta din punct de vedere practic în viața mea.

Poate să te ajute și, da, te va ajuta.

Deci, spui că până și Entitățile Foarte Evoluate trăiesc în ceea ce descrii ca fiind „iluzia" timpului?

Așa e, într-adevăr. Diferența este că ele *știu* că e o iluzie și, astfel, se concentrează intermitent asupra iluziei, așa cum am descris mai devreme, ceea ce le permite să o folosească pentru scopul în cauză.

Mă simt puțin depășit aici; încep să nu mai înțeleg. Vreau să spun că m-ai pierdut.

Hai să folosim un exemplu care te poate lămuri.

Gândește-te la un DVD cu filmul tău preferat. Întreaga poveste este acolo pe disc, nu-i așa?

Da.

Dar nu te uiți la toată odată. Laserul se concentrează pe informații bit după bit. Apoi, următorul și următorul și următorul – oferind senzația că informațiile chiar *există* secvențial, deși știi că nu e așa. Știi că totul este deja acolo. Este acolo integral, tot timpul.

Acum, dacă oamenii, copii în comunitatea cosmică a ființelor conștiente, pot să-și dea seama cum să facă asta, ce

crezi că pot face Entitățile Foarte Evoluate cu informațiile de pe discul gigantic numit Univers?

Mi-ai mai dat acest exemplu și uitasem de el. Mulțumesc că mi-ai adus aminte! Și ce analogie potrivită! Cred că m-am lămurit.

Bine. Așa că începi să înțelegi iluzia. Dar majoritatea oamenilor nu știu că timpul și spațiul sunt iluzorii și, astfel, își imaginează că sunt constrânși de ele și că trebuie să respecte „legile" timpului și spațiului.

Este ca orice altceva din viață, de fapt. Când știi „regulile", le poți încălca. Sau le poți folosi pentru a produce orice efect dorești.

Asta fac *eu* la o scară mare, bineînțeles. Și asta face orice ființă care *acționează* ca Dumnezeu.

Deci sugerezi să ignorăm legile timpului și spațiului? Nu e ca și cum i-ai sugera unei persoane care suferă de megalomanie să sară dintr-un avion fără parașută pentru că poate să ignore legea gravitației și să zboare?

Nu vă sugerez să ignorați vreuna dintre legile Universului, așa cum le înțelegeți. Vă sugerez să le *folosiți*.

Cum să le folosim? Și cum să afle o persoană obișnuită că sunt doar iluzii? Ele par destul de reale pentru noi.

Așa ar trebui să fie. Ăsta e scopul lor. Au fost create pentru a produce un Câmp Contextual în care să vă puteți exprima și experimenta Sinele la cel mai înalt nivel – și apoi următorul nivel superior și următorul și așa mai departe, în toată viața voastră... și în toate *viețile* voastre.

Dar cele două întrebări rămân. Cum folosim aceste iluzii și, scuză-mă, dar cum putem ști că sunt iluzii? Personal, îmi place analogia cu DVD-ul, dar există vreo modalitate prin care acest lucru poate fi dovedit?

Folosești cel mai bine iluziile înțelegând și observând că timpul și spațiul nu sunt ceea ce par și că puteți să reacționați la ele într-o varietate de moduri, pentru a produce o varietate de experiențe.

De exemplu, ai observat vreodată că „timpul zboară când te distrezi"? În schimb, ai observat că trei săptămâni pot părea trei luni atunci când aștepți ceva special sau important?

Da, și am observat că nimic nu mă face mai productiv decât „ultimul minut".

Așa e. Poți realiza mai multe în patru ore decât ai face în mod normal în două zile – dacă sunt ultimele tale patru ore!

Și iată cum înțelegerea acestui lucru poate deveni practică: puteți realiza mai mult prin conservarea resurselor Pământului, protejând mediul înconjurător, îmbunătățind condițiile de viață de pe planetă și experimentând propria transformare în următoarele zece zile decât ați realizat în ultimele o sută de zile – și în următorii zece ani decât ați realizat în secolul trecut – dacă alegeți asta.

Primul pas pentru a face acest lucru posibil ar fi să acceptați că Timpul este o iluzie și să nu vă lăsați limitați sau descurajați de „cât de puțin timp" pare că aveți sau să deveniți apatici din cauza a „cât de *mult* timp" credeți că aveți.

Faceți în așa fel încât evaluarea abilităților și stabilirea obiectivelor voastre să nu aibă nimic de-a face cu timpul. Eliberați-vă de aceste constrângeri artificiale. Chiar puteți, așa cum spune vechea voastră zicală, să începeți acum ce ați amânat până „mâine".

În ceea ce privește dovada în termeni fizici, și nu prin simple analogii cu DVD-uri, că timpul așa cum îl înțelegeți *este* o iluzie: știi, nu-i așa, că, dacă ai zbura cu o navă spațială și ai călători suficient de departe de Pământ

și suficient de rapid și dacă ai putea să te uiți înapoi și să privești Pământul și l-ai privi pe fratele tău, nu ai vedea ce se întâmplă „acum", ci în trecut, nu-i așa?

M-aș putea vedea pe mine decolând!

Este corect. Dacă ai călători suficient de rapid, ai putea să te întorci și să-ți vezi propriul trecut.

Asta ar însemna că aș exista în două locuri deodată!

(Hmm – nu ai vorbit vreodată cu „sinele tău viitor"?)

În mod similar, dacă ai *începe* o călătorie dintr-un loc îndepărtat din cosmos când este un anumit „timp" pe Pământ și dacă ai reuși să faci un instantaneu cu ce se întâmplă pe Pământ în timp ce mergi cu viteză, ceea ce ai vedea în aceeași clipă în care fratele tău trăiește experiența momentului „acum" pe Pământ ar fi *viitorul fratelui tău*.

Nu cred că am înțeles asta. Cum pot să știu că este adevărat?

Studiază lucrările lui Albert Einstein. Întreabă-l pe orice fizician. Îți va spune că există o legătură directă între mișcarea prin spațiu și trecerea timpului.

Este vorba despre așa-zisul Continuum Spațiu-Timp?

Este exact asta. Spațiul și timpul nu sunt două lucruri diferite, ci un element unificat al cosmosului; două aspecte ale unei Realități Unice.

În această Realitate Unică nu există trecut, prezent și viitor. Depinde de modul în care privești Tot Ce Există. Există un singur Moment de Aur, respectiv Acum, experimentat din diferite „locuri" din Continuumul Spațiu-Timp.

Mi-ai spus mai devreme că tot ce s-a întâmplat vreodată se întâmplă acum și tot ce se va întâmpla vreodată se întâmplă chiar acum. Deci asta ai vrut să spui.

Da.

Experienţa timpului este creată de locul nostru în spaţiu, asta îmi spui?

Da.

Atunci cum putem schimba vreodată lucrurile? Dacă totul s-a întâmplat deja, nu ne-am putea schimba viitorul nici dacă am vrea!

Ai putea schimba viitorul pe care tu şi toţi cei care trăiesc acum îl *experimentaţi*. Nu există un singur „viitor", ci orice viitor posibil pe care l-ai putea crea.

Gândeşte-te la asta ca la un joc de şah pe calculator. Fiecare rezultat imaginabil al oricărei mişcări imaginabile este deja pe discul programului. Tu determini modul în care se desfăşoară jocul prin mişcările pe care le faci, dar poţi să pui acelaşi disc în computer mâine şi să joci jocul de la zero făcând mişcări diferite, iar programul va reacţiona într-un mod total diferit – producând un „viitor" complet diferit, cu un rezultat complet diferit.

În jocul de şah pe calculator, toate variantele posibile de viitor există deja, iar tu decizi pe care dintre aceste rezultate le vei experimenta, în funcţie de mişcările pe care le faci.

Ei bine, iată o altă analogie minunată! Până şi mintea mea limitată poate începe acum să conceapă realitatea într-un mod nou.

Tu şi cei care vor trăi după tine pot şi vor „schimba" viitorul (voi *alegeţi* doar viitorul pe care-l doriţi, în funcţie de mişcările pe care le faceţi!), afectându-i pe toţi cei care trăiesc cu voi şi după *voi* – şi tot aşa, pe parcursul veacurilor.

Când am spus că tot ce s-a întâmplat vreodată, ce se întâmplă acum şi ce se va întâmpla vreodată se întâmplă

chiar acum, am vrut să spun „totul“ în sensul cel mai larg al cuvântului. Asta include toate posibilitățile și toate rezultatele și toate variantele de viitor pe care vi le-ați putea imagina – și unele la care nici măcar nu ați început să vă gândiți.

Așa că viitorul este asigurat! Știm că există, într-o formă sau alta, în funcție de ce „mișcări“ facem.

Viitorul *este* asigurat. Dar depinde de voi *ce* „viitor“ experimentați.

Nu vorbim despre „predestinare“ aici. Nu există Un Singur Viitor pe care nu aveți încotro și trebuie să-l trăiți. Există Viitorul pe care îl creați și îl trăiți, pe baza alegerilor pe care le faceți și a acțiunilor pe care le întreprindeți.

Ai spus de multe ori „Există mai multe decât poți cuprinde cu vederea“ și nu glumeai. Ai spus-o la propriu.

Într-adevăr, așa este. Iar acum ți-ai dezvoltat percepția până în punctul în care înțelegi cum *am putut* să o spun la propriu.

Deci, dacă vă interesează cum va fi viitorul *vostru* pe Pământ, atunci veți începe să creați acel anumit „viitor“ influențând și schimbând situațiile „acum“.

Viața nu se va sfârși niciodată, deoarece Viața nu are „început“ *și* nici „sfârșit“. Dar veți experimenta în starea actuală de conștiență numai câte o viață pe rând. Ceea ce vă aduce viața actuală ție și tuturor celor care călătoresc alături de tine prin Continuumul Spațiu-Timp depinde de tine și de ei.

Mă faci să mă gândesc la totul și îmi amintesc acum că o mare parte din ce spui se găsește în cartea *Acasă cu Dumnezeu*. M-am uitat și văd că ne-ai spus clar acolo: „Universul nu e misterios, odată ce îl descoperi și îl privești multidimensional. Nu este ușor pentru voi, deoarece v-ați plasat într-un corp, în

Spațiu și Timp, văzând, percepând și deplasându-vă în direcțiile limitate de care este capabil corpul. Totuși, trupul vostru nu este Cine Sunteți, ci ceva ce aveți."

Da. Și nu tot ce îți împărtășesc acum ți-am oferit și înainte. Dar acum, în această conversație, tu pui laolaltă o mare parte din informații într-un singur loc, subliniind și reenergizând principala direcție a dialogurilor noastre anterioare.

Tu și alții puteți folosi acest rezumat ca referință rapidă, un memento solid și un instrument puternic pentru orice persoană care a ales să se trezească la faptul că *este* deja trează și să se angajeze să ajute cu smerenie în orice fel ar putea contribui la trezirea altora.

29

Permite-mi să mă întorc pentru puțină vreme la celelalte entități avansate, dar nu neapărat evoluate, care trăiesc pe celelalte planete din cosmos. Ai spus că unele au continuat să fie violente, așa cum și tânăra specie de pe Pământ este violentă, chiar dacă au făcut progrese uriașe din punct de vedere tehnologic. Așa că trebuie să te întreb...

De ce li s-a permis unor astfel de ființe conștiente să ajungă atât de departe în privința dezvoltării civilizației lor înainte să fie ajutate? De ce nu au fost abordate de Entitățile Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune atunci când erau la fel de tinere ca pământenii, astfel încât să fi avut posibilitatea să-și vindece sau să-și transforme comportamentul violent imatur?

Au fost, dragul meu, au fost.

Și asta nu le-a ajutat? Nu înțeleg. Dacă ești Dumnezeu și dacă aceste EFE – cum să le spun... acești emisari – sunt una dintre numeroasele forme ale Divinității, care exprimă și experimentează Cine Sunt Ele cu Adevărat ajutând alte forme de viață să evolueze, cum este posibil ca un astfel de efort să nu fi produs o schimbare în conștiența acelor entități altminteri avansate, astfel încât violența să fie pur și simplu abandonată?

Fiecare ființă din Univers – și, prin extensie, fiecare civilizație – are liber arbitru, îți amintești?

Caracteristica fundamentală a tuturor formelor de viață conștiente este libertatea. Libertatea de a crea orice realitate aleg. Multe dintre civilizațiile care sunt acum mai în vârstă nu au ales, când au fost la fel de tinere precum civilizația Pământului, să se trezească la Adevărata lor Identitate.

Dar credeam că Dumnezeu nu poate greși. Adică, niciodată. Ideea că există eșec este una dintre Cele Zece Iluzii ale Oamenilor. Atunci cum se explică faptul că încercarea EFE dintr-o Altă Dimensiune nu le-a inspirat pe ființele avansate, dar incomplet evoluate, care trăiesc pe alte planete de pe Tărâmul Fizic să se trezească la Divinitate cu ajutorul propriului liber arbitru?

Niciunul dintre eforturile lor nu a fost fără beneficii. Ele au inspirat multe entități individuale. Dar civilizația ca întreg a continuat să aleagă o altă cale. Cu toate acestea – pentru a-ți răspunde la întrebarea despre „eșecul" lui Dumnezeu –, știi că toate ființele conștiente din Univers aleg, în cele din urmă, să îmbrățișeze Divinitatea.

Da?

Da. Întrebarea nu este dacă vor face această alegere de bună voie, ci dacă vor face acest lucru înainte sau după ce – sau din cauză că – au provocat atât de mult rău civilizației și planetei pe care au prosperat, încât viața așa cum o cunoscuseră a fost modificată pentru totdeauna.

În multe privințe, întreaga *idee* este de a pune capăt „vieții așa cum au cunoscut-o", dar schimbând-o, desigur, cu un mod de viață nou și mai plin de bucurie, creat de un mod nou și transformat de *a fi*.

Deci, nu se pune problema dacă Entitățile Foarte Evoluate existente în Altă Dimensiune trezesc și alte specii, ci când.

Ai putea să spui şi aşa, da.

Ce înseamnă asta?

Asta înseamnă că, în cadrul înțelegerii voastre actuale despre timp, ai putea să spui şi aşa.

Ah, da, tocmai am vorbit despre acest lucru. Deci, la un anumit nivel, s-a întâmplat deja!

Şi, aşa cum am observat, nimic nu se întâmplă în succesiune. Totul se întâmplă simultan. Experiența ta individuală privind această realitate ți se pare secvențială, totuşi realitatea există simultan în totalitatea sa. Viața este, prin urmare, ceea ce ai putea numi „secvențialo-simultană".

Ei bine, dacă „viitorul" s-a întâmplat deja, atunci Tu, ca Dumnezeu, trebuie să știi deja tot ce s-a întâmplat. Așadar, spune-ne acum care este rezultatul și putem să punem capăt îngrijorării și întrebărilor și neliniștii și încercărilor...

Nu voi face asta.

De ce, pentru că totul e un mare secret și nu trebuie să-l dai în vileag?

Nu, pentru că fiecare rezultat *imaginabil* a avut deja loc şi cel pe care *tu* şi aceia dintre voi din această viață îl veți experimenta este cel pe care îl veți alege – iar Eu nu voi face nimic pentru a împiedica această alegere sau îndeplinirea ei de către voi. Vă voi lăsa întotdeauna să alegeți în această privință.

Aceasta este adevăratul caracter divin. Aceasta este cea mai reală experiență a Divinității. Şi aceasta este experiența pe care o doresc pentru voi.

Bine. O să accept asta și încheiem subiectul. Putem să vorbim acum în contextul unei realități secvențiale, realitatea pe care o trăiesc în viața mea?

Putem. Și chiar asta facem.

Bun. În acest cadru, înțeleg acum că Entitățile Foarte Evoluate au ales să-i ajute pe pământeni să se trezească la realitatea a Cine Suntem cu Adevărat. Înțeleg și faptul că avem posibilitatea de a ne trezi înainte de a le face atât rău civilizației și planetei noastre încât „viața așa cum o știm" să se destrame și să dispară.

Presupun că, dacă nu ne trezim acum, în timpul acestei perioade incipiente a dezvoltării noastre cosmice, vom sfârși prin a trăi pe această direcție, așa cum se întâmplă cu multe specii mai vechi de pe Tărâmul Fizic, devenind din ce în ce mai violenți chiar pe măsură ce devenim din ce în ce mai avansați.

Aceste ultime cuvinte sunt o descriere a modului în care se întâmplă lucrurile pe planeta ta acum.

Da. Devenim din ce în ce mai violenți chiar în timp ce progresăm din ce în ce mai mult. E trist.

Pe măsură ce dezvoltăm și mai mult tehnologiile și armele de distrugere în masă, am putea deveni atât de violenți, încât să ne anihilăm complet.

Nu. Nu complet. Voința Superconștientă a speciei tale nu o va permite. Nicio specie nu se anihilează niciodată total și complet. Este posibil să fiți nevoiți să găsiți o cale de a migra într-un alt spațiu locuibil din cosmos, cu doar o mână de oameni, dar specia nu se va anihila niciodată în totalitate.

Ați ajuns însă foarte aproape. Civilizația umană s-a apropiat deja foarte mult.

Te referi la Lemuria? Și la Atlantida?

Da.

Deci avem o sarcină dificilă. Poate nu vom dispărea complet ca specie, dar putem face mult rău, dacă asta este ceea ce alegem.

Corect. În prezent, nu asta alege cea mai mare parte din omenire. Însă multe ființe conștiente fac lucruri care nu au nicio legătură cu ceea ce aleg.

Îți amintești analogia cu copiii și chibriturile?

Da.

Copiii foarte mici care aprind chibrituri și stârnesc un incendiu ce arde casa până la temelie nu au ales să facă asta. Incendiul e rezultatul a ceea ce au făcut, dar nu este ceea ce au ales. Iar singurul motiv pentru care casa a ars complet ține de faptul că pompierii nu au sosit la timp. În cazul tău – în cazul civilizației tale –, pompierii au sosit.

Aceasta este cea de-a Treia Invitație. Tu ești pompierul, tu și alții ca tine de pe Pământ care vor alege să se angajeze în acțiunea de trezire a speciei.

Dacă așa stau lucrurile, trebuie să redirecționăm acum această conversație pentru a arunca o privire mai personală. Îți amintești când mi-ai spus să fiu atent să nu mă concentrez atât de mult pe aspectele fascinante ale tuturor lucrurilor despre care am discutat, pentru că îmi pierd concentrarea asupra a ceea ce este important să scot la suprafață la nivel personal, care să mă ajute propria trezire?

Da.

Și chiar ai menționat, de fapt, subiectul integrării depline, exact lucrul despre care simt că ar trebui să vorbesc cu Tine acum. Și cred că și ceilalți care s-au autoidentificat ar avea aceeași întrebare de adresat – sau problemă, dacă nu este neplăcut pentru ei să o numesc astfel.

Continuă. Te ascult.

30

Cum fac eu, cum fac ei să integreze toate astea?

Am primit niște informații foarte bune despre modul în care am putea trăi dacă am fi o specie trezită, dar întrebarea care se pune acum este cum integrăm acest lucru în viața de fiecare zi?

Dacă sunt pompier, trebuie să-mi schimb propriile comportamente înainte de a începe să mă gândesc că aș putea produce o schimbare pe planetă. Gandhi a avut dreptate: trebuie să fiu schimbarea pe care doresc să o văd. Dar nu am reușit să fac asta în mod satisfăcător. Am constatat că informația este un lucru, integrarea este altul.

Marea tristețe a vieții mele este că nu am reușit să integrez pe deplin tot ceea ce am ajuns să cunosc și să înțeleg ca rezultat al conversațiilor noastre. Nu am reușit să le fac o parte consistentă a vieții mele. Adică a interacțiunilor mele zilnice, nu doar a gândurilor mele zilnice.

Și iată ce nu vreau să fac. Nu vreau să le împărtășesc celorlalți mesaje care nu pot fi trăite și demonstrate efectiv. Nu sunt interesat de obiective evolutive care pică din cer, nepractice, incomplete sau inaccesibile.

Aceste obiective sunt realizabile, îți promit. De obicei, oamenii normali și-au trăit viața în modurile care au fost descrise aici.

Ar putea să fie așa și sunt foarte bucuros să știu asta, dar pot să-ți spun că, din experiența mea, acest lucru a fost o provocare uriașă. Înțeleg când spui că sunt Iubire, de exemplu, și că toți suntem Iubire; că suntem făcuți din Iubire, că asta e Cine Suntem. Ei bine, știi, cred că sunt o persoană iubitoare, vreau să fiu o persoană iubitoare, încerc să fiu o persoană iubitoare, dar prea adesea spun ceva sau fac ceva sau sunt ceva care pur și simplu nu e prea iubitor.

Ori nu iubesc Pământul, ori nu mă iubesc pe mine sau, cel mai trist pentru mine, mă comport într-un mod nu prea iubitor față de celălalt.

Vreau să trec peste asta. Vreau să depășesc acest nivel. Vreau trec dincolo de el. Intru în prima treime din al șaptelea deceniu pe acest Pământ și vreau să văd mai mult progres. Cât timp, of, cât timp îmi va lua asta?

Ești foarte dur cu tine. Mulți dintre cei pe care-i cunoști ar spune că ești o persoană foarte iubitoare. Și la fel este oricine a fost atras de această conversație sau a urmărit acest dialog „din întâmplare".

Este valabil, într-adevăr, pentru toți cei de pe Pământ. Voi sunteți toți copiii mei minunați, care cresc și devin din ce în ce mai mult Sinele Divin Adevărat, cu fiecare zi ce trece.

Este așa cum ți-am spus în prima noastră conversație...

Sunteți bunătate, milă, compasiune și înțelegere. Sunteți pace, bucurie și lumină. Sunteți iertare și răbdare, putere și curaj, un ajutor în perioade de nevoie, o mângâiere în perioade de durere, vindecători în momente grele, învățători în vremuri de confuzie. Voi sunteți cea mai profundă înțelepciune și cel mai înalt adevăr, cea mai mare pace și cea mai mare iubire. Voi sunteți toate aceste lucruri. Iar în

anumite momente ale vieții tale ai știut că ești aceste lucruri. Alege acum să te cunoști ca fiind aceste lucruri mereu.

Încerc. Încerc cu adevărat. Cu toții încercăm. Dar nu par să fi găsit formula. Nu par să fi găsit o cale prin care să fiu în mod consecvent cine vreau să fiu, cine știu eu că sunt, în noianul evenimentelor de zi cu zi.

Poți să mă ajuți? Simt că mă aflu în încurcătură.

Începe prin a-i permite acestei conversații să aibă un beneficiu de durată. Citește de multe ori transcrierea pe care ai făcut-o. Fii atent la lista cu cele 16 moduri în care se comportă o specie trezită. Acordă-le o atenție deosebită în viața ta personală punctelor 1, 2, 3, 4, 8, 12, 14, 15 și 16.

Mulțumesc! Voi face asta. Voi face exact asta. Dar mai poți să-mi spui și altceva, și alte idei?

Da. În primul rând, privește-ți întreaga viață ca pe un proces, nu doar ca pe o perioadă mică din acest întreg. Așa că nu încerca să finalizezi în anul următor ori peste o lună, o săptămână sau o zi integrarea tuturor acestor lucruri pe care ai ajuns să le înțelegi. Permite-i procesului să se desfășoare în propriul ritm.

Nu e prea motivant pentru o persoană nerăbdătoare...

Nerăbdarea poate să nu fie chiar atât de benefică dacă te împiedică să recunoști cât de departe ai ajuns și cât de repede ai făcut acest lucru – și să folosești *asta* ca inspirație pentru viitorul tău.

Cu alte cuvinte, să fiu blând cu mine.

Cu alte cuvinte, fii blând cu tine. Observă unde ai fost mai devreme în viața ta, unde erai doar acum câțiva ani și unde ești acum. Progresul tău a fost exponențial. Nu ai avansat cu o rată de 1–2–3–4, ci cu una de 2–4–8–16–32.

Acest lucru este valabil pentru toți cei care urmăresc conversația de aici. Este, de fapt, motivul pentru care au ajuns să facă acest lucru. Ei nu urmăresc acest dialog „din întâmplare". Ei au determinat această experiență. Toți pășiți acum în Perioada Perfectă pentru Progres.

Va fi mai ușor pe măsură ce veți înainta. Cea mai mare parte a muntelui, cel mai dificil urcuș v-a rămas în urmă.

Mulțumesc! Mulțumesc că ne-ai spus asta. Dar ai putea să îmi dai niște instrumente practice, orice metodă sau abordare pe care să o folosesc pentru a integra mai bine tot ceea ce știu că e adevărat? Caut congruența. Nu vreau doar să țin discursuri bune; vreau să fiu un exemplu.

Și nu crezi că ești.

Din când în când, poate. Uneori, când mă aflu într-o stare foarte bună. Dar vreau să o fac în fiecare zi. Tânjesc să o fac tot timpul.

O *faci* tot timpul, nu vezi? Lupta ta este parte din proces. Reprezintă o *parte* din ceea ce faci tot timpul. Dacă acțiunile nu ar fi pe măsura cuvintelor tale, nu ai pierde nici măcar zece secunde cu ce se discută aici.

Întreaga lume trece printr-o mutație evolutivă chiar în acest moment și nu ești imun la asta. Faci parte din ea. De fapt, faci parte din ceea ce o creează. Toți cei care sunteți implicați aici și acum v-ați selectat pentru a face parte din asta.

Așa că aveți răbdare cu voi înșivă și aveți răbdare cu acest proces. Vă îndreptați exact spre locul unde încercați să ajungeți și toți veți ajunge acolo, iar voi luați – fiecare dintre voi – cu bucurie și blândețe și pe alții cu voi, pe măsură ce ei văd schimbările din voi și se simt inspirați să creeze schimbări în ei înșiși.

Dacă te-ar vedea *dintr-odată* ca Exemplul Perfect de Om Trezit, s-ar putea să te admire, dar nu s-ar vedea niciodată

în această poziție. Nu vezi, deci, că treci prin luptele tale pentru binele lor? Înțelegi că le este de folos să faci asta?

Nu cereți, prin urmare, ca luptele voastre să se sfârșească. Cereți ca ele să fie și mai evidente și, apoi, și mai vizibile și depășite cu succes, iar în acest fel voi toți veți trezi o specie care se întreabă dacă un astfel de proces este posibil – și se va vedea prin exemplul vostru că este.

Ai un mod de a-i face pe toți să se simtă mai bine.

Dacă nu Eu, atunci cine?

Drăguț. Chiar ești drăguț, știi asta?

Așa mi s-a spus.

Dar nu ne-ai putea da niște instrumente? Niște metode pe care le-am putea folosi pentru a ne asigura cel puțin că acest proces al nostru de evoluție personală avansează?

Știi că nu există nicio „cale corectă" către vârful muntelui.

Da, știu asta. Ai spus-o clar de mai multe ori. Dar cu siguranță ne poți oferi unele opțiuni, unele lucruri pe care le-am putea lua în considerare.

Cu acest avertisment, iată 5 instrumente:

1. Împărtășiți procesul cu ceilalți!

Așa cum ți-am spus mai devreme în dialogul nostru de aici și cum am menționat din nou cu doar o clipă în urmă, împărtășiți în mod deschis și autentic atât luptele, cât și progresele pe care le obțineți pe calea către trezire completă cu cei a căror viață o influențați. Alegerea de a face acest lucru aduce atât putere, cât și emancipare, descătușând într-un mod uimitor Voința Interioară de a-ți exprima Divinitatea,

ceea ce va elibera și în ceilalți dorința și capacitatea de a face același lucru.

2. Creați un Motiv!

Provocările căii pe care ați ales-o par adesea greu de înfruntat dacă nu le acordați un sens mai mare decât simplul triumf asupra lor. Trebuie pusă întrebarea „De ce?“. Apoi, trebuie să dați răspunsul.

Îți spun următoarele: calea voastră nu este fără scop în Ceruri. Deoarece fiecare suflet care evoluează pentru a cunoaște din experiență ceea ce a înțeles întotdeauna în interiorul său nu servește exclusiv propriilor planuri, ci și Voinței Superconștiente a Colectivului, evoluția unei specii avansând odată cu progresul individual pentru că vor rămâne în urmă treptele și etapele prin care cei care îi urmează vor putea face acest lucru mai repede.

3. Exprimați-vă recunoștința!

Acesta este instrumentul cel mai puternic. Recunoștința poate fi o energie care ține de alegere, și nu o simplă reacție automată. Când cineva alege în mod activ să fie recunoscător pentru tot ceea ce viața îi aduce în cale (și spun „totul“), creează o semnătură energetică ce se revarsă și influențează energia a ceea ce se întâmplă acum. Acest lucru poate transmogrifica (definit ca „a transforma, în special într-o manieră surprinzătoare sau magică“) modul în care se prezintă evenimentul – ca să nu mai spun întreaga viață a cuiva.

4. Alegeți o Stare de a Fi!

Faceți acest lucru înainte de orice știți că urmează să gândiți, să ziceți sau să faceți. Viața nu are legătură cu ceea ce faceți, ci mai degrabă cu ce sunteți în timpul unei acțiuni. Surprinzător este că, prin intenție pură, „a fi“ se transformă

dintr-o reacție într-o creație. Nu mai este ceva care apare într-o experiență, ci ceva ce ai introdus într-o experiență.

Și un instrument final pentru integrare...

5. *Ascultați-vă sufletul!*

Cel mai adesea, reacționați la ceea ce se întâmplă în viața voastră – fie că este o boală, o dezamăgire, o bucurie surprinzătoare, orice ar fi – din centrul logic al minții. Analizați datele păstrate în minte referitoare la experiența în cauză, acesta este locul din care se inițiază reacția voastră.

Puteți să cultivați capacitatea de a reacționa din centrul înțelepciunii sufletului vostru. Aici, informațiile referitoare la experiența în cauză sunt nelimitate și vaste și includ considerente și înțelegeri pe care mintea nici măcar nu și le-a imaginat.

Sufletul este locul în care tot ceea ce știi este *deja* integrat și așteaptă pur și simplu să se exprime în exterior. Așa că așteptați o clipă atunci când vă confruntați cu ceva – ceva ce numiți „veste bună“ sau „veste proastă“ – și spuneți-i minții să vă lase să acționați din afara ei. Apoi, observați cum reacția apare fără să vă gândiți, demonstrând spontan înțelepciunea și conștiența sufletului vostru.

31

Îmi place asta, îmi place asta! Așa, da! Acum am ceva echipament cu care să termin cățăratul pe munte! E super! Și știi ce? De fapt, mi-am conceput propria versiune în ceea ce privește ultimul instrument.

Într-adevăr? Singur?

Ei bine, am avut impresia că singur.

Da, ei bine, așa se presupune.
Spune.

Hmm... spui...

... nu, nu, continuă. Spune-mi ce ai conceput „de unul singur".

Cred că am înțeles intuitiv că există o singură cale prin care aș putea aduce în viața mea de zi cu zi experiența a ceea ce știu deja că e adevărat. Așa că am conceput, cu câțiva ani în urmă, ceea ce am numit ulterior Întrebarea Magică. O folosesc pentru a evalua instantaneu dacă ceea ce tocmai am făcut, fac sau sunt pe punctul de a face este... ei bine, iată acel cuvânt din nou... *congruent* cu dorința mea cea mai profundă.

Înainte să vizionez un film, să intru într-o situație socială, să pregătesc o masă, să am o conversație cu o persoană dragă sau să fac orice consider că are importanță aici și acum, mă întreb în tăcere: „Și ce legătură are asta cu Planul sufletului meu?"

E o întrebare foarte bună. Poate deschide pe oricine către o cercetare interioară puternică.

Ei bine, pentru mine răspunsul e aproape întotdeauna clar și imediat, întrucât știu că planul sufletului este să exprime și să experimenteze Divinitatea în mine, prin mine și sub forma mea. Acest lucru stabilește instantaneu un context în care pot apoi să creez și să experimentez evenimentul în cauză sau să aleg să-l elimin din activitatea mea.

Am numit acest proces Întrebarea Magică pentru că este aproape magic, îmi atrage atenția exact asupra a ceea ce se întâmplă în prezent, ca niciun alt instrument pe care-l cunosc.

Sau care ți s-a dat.

Sau care mi s-a dat.

O să-l las să funcționeze în continuare. O să-l las să funcționeze pur și simplu în continuare.

O idee bună. Tocmai ți-a venit o altă idee bună.

Ești din nou amabil. O faci din nou! Îmi place asta! Îmi place asta la tine. Așa că permite-mi să te întreb ce idee bună tocmai mi s-a dat în legătură cu asta...

Cum pot decide dinainte ce voi fi, înainte de a mă gândi la ceva? Mă refer la a patra ta sugestie de aici... de a alege o Stare de a Fi dinainte, inclusiv cum vei „fi" atunci când te gândești la ceva... nu e puțin prea mult? Pot să hotărăsc ce voi fi înainte de a spune ceva... Înțeleg asta. Și pot decide ce voi fi înainte de a face ceva... Înțeleg și asta. Dar știu ce gândesc doar atunci când gândesc.

E logic ce spun?

Da, dacă îți imaginezi că gândurile tale sunt, de cele mai multe ori, originale. Dar adevărul este că majoritatea gândurilor tale sunt gânduri pe care le-ai mai avut. Acest lucru se datorează faptului că majoritatea evenimentelor din viața ta sunt evenimente care s-au mai întâmplat, adică de același tip.

De cele mai multe ori, atunci când apare un eveniment de un anumit tip, gândești imediat ce ai gândit anterior despre un astfel de eveniment. Foarte puține dintre gândurile tale sunt originale, pentru că foarte puține dintre experiențele tale sunt originale. Viața ta este în modul Repetare de cele mai multe ori.

Întrucât știi că acesta e adevărul, poți decide *dinainte* ceea ce vei gândi data viitoare când un va avea loc un eveniment cu orice consecință reală și orice grad de predictibilitate.

Maestru este cel care știe și alege modul în care va fi gândirea lui – dacă va fi calm, înțelegător, iubitor și tolerant, protector și pașnic – data viitoare când un astfel de eveniment va avea loc în viața sa.

Am înțeles. Și cred că, la un anumit nivel, am înțeles întotdeauna acest lucru. Poate că de aceea am creat singur un al doilea instrument. E unul bun. Sunt vreodată „pe cont propriu"?

Nu.

Ei bine, iată al doilea instrument care a venit prin mine. Numesc acest instrument Cele Patru Întrebări Fundamentale ale Vieții:

1. Cine sunt eu?
2. Unde sunt eu?

3. De ce sunt eu unde sunt?

4. Ce intenţionez să fac în legătură cu asta?

Descopăr că, atunci când îmi adresez aceste întrebări despre mine şi răspund la ele într-un mod nou în fiecare moment în care mi le adresez, mă deplasez aproape imediat într-o stare de a fi... nu-mi place să folosesc acest cuvânt pentru că este atât de des întrebuinţat, încât a devenit aproape banal, dar o să-l spun oricum: o stare de a fi „centrat". Mă simt centrat în interiorul Sinelui meu şi nu atât de implicat în minidramele şi microdilemele vieţii.

Eşti „în această lume, dar nu îi aparţii".

Exact.

Acestea sunt două instrumente foarte bune. Ele pot, într-adevăr, să te ajute să examinezi modul în care îţi foloseşti timpul – şi ce eşti în timp ce-l foloseşti.

Iar acum am şi mai multe instrumente! Toţi cei care suntem aici putem să avansăm pe calea noastră dacă vom folosi măcar una sau două dintre aceste idei.

Puteţi, într-adevăr. Şi, bineînţeles, tu eşti deja pe calea ta, dar înţeleg de ce te-ai exprimat astfel.

Vreau să vă reamintesc că voi toţi sunteţi deja treziţi. Trebuie doar să începeţi să vă comportaţi ca atare. Aceste instrumente vă sunt utile.

Întregul dialog este util. Lucrurile pe care ni le-ai amintit în această conversaţie sunt extrem de utile. Poţi găsi o putere enormă în cunoaşterea şi acceptarea unora dintre ideile găsite în acest dialog minunat. Idei cum ar fi „Tu nu eşti corp", „Supravieţuirea nu este instinctul vostru fundamental, ci expresia Divinităţii este", „Priveşte-l pe celălalt ca pe tine însuţi", „Viaţa este eternă şi, pentru că nu vă puteţi pierde niciodată

viața, nu aveți nimic de pierdut dacă oferiți compasiune, grijă și alinare în orice circumstanță" și așa mai departe.

O să presupun, o să concluzionez că, dacă aș fi folosit pur și simplu instrumentele care mi s-au dat în această viață, dacă mi s-ar fi părut posibil să acționez din ce în ce mai mult timp ca și când aș fi deja treaz, aș putea să mă simt liber chiar și în timp ce mă aflu acest trup. Mi-ai spus mai devreme că vom analiza asta împreună. Am ajuns la concluzia corectă aici?

Da. Libertatea nu înseamnă să primești ceea ce îți dorești, ci să dorești ceea ce primești.

Am mai auzit asta.

Ai auzit aproape totul aici. Te vei simți vesel și liber atunci când vei aplica în viață ceea ce cunoști deja. Și... pentru a repeta încă *o dată*... cel mai rapid mod de a le aplica în viața ta este să ajuți pe altcineva să le aplice în a lui.

Văd cercul. Înțeleg circularitatea procesului. Și mă simt auzit și ajutat. Mulțumesc! Mă simt auzit și ajutat... și cred că de aceasta avem nevoie cu toții pentru a fi dispuși să mergem mai departe.

Deci, odată ce am spus asta... mai există un ultim lucru. Și este ceva ce trebuie neapărat să Te întreb deoarece... îmi pare rău, trebuie să spun asta... e ceva asta mă sâcâie după dialogurile pe care le-am avut aici.

Ce anume?

Cum rămâne cu Raiul? Cum rămâne cu a veni acasă la Tine?

Acest dialog pare că a redus „moartea" la nimic mai mult decât un proces de trecere de la o stare de a fi (fizică) la o altă stare de a fi (metafizică). Acest lucru poate fi util și chiar fascinant la un anumit nivel, dar ce s-a întâmplat cu întoarcerea acasă la Dumnezeu?

32

De când a fost publicată cartea *Acasă cu Dumnezeu*, am tânjit după îmbrățișarea Ta, să mă iei înapoi în brațe și să mă ții în inima Ta. Am fost atât de nerăbdător să vin Acasă, să fiu cu Tine și cu toți cei dragi când mi se va întâmpla ceea ce numesc „moarte". Îmi spui acum că „moartea" este pur și simplu continuarea vieții – la nesfârșit –, iar eu voi trece iar și iar de la o formă de existență la alta pentru totdeauna?

Pot să înțeleg că nu ți se pare atrăgător, dar ce s-a spus aici despre entități care se întrupează și se destrupează nu include „capitolul de mijloc" al povestirii.

Hmm... nu crezi că ar trebui?

Da, și nu aveam de gând să te las să pleci fără a discuta despre asta. Dar știu cât de nerăbdător ești și am intrat adânc în cercetări metafizice privind diferența dintre Entitățile Foarte Evoluate și ființele umane, în special pentru că se referă la corporalizarea și decorporalizarea la dorință și pentru că ai vrut să o examinăm în detaliu, asta am făcut!

Acum, că toate acestea au fost explicate, putem reveni la ceea ce se întâmplă în acel moment pe care-l numiți „moarte".

Dacă nu ai fi pus întrebarea, nu aș fi adus-o în discuție.

Aștepți să-Ți adresez o întrebare înainte de a-mi spune ceea ce crezi că mi-ar fi extrem de util să aud? Interesant. Și dacă nu aș adresa întrebările potrivite?!!

Ei bine, de fapt îți inspir întrebările. O fac încă de la început. Iar tu îți asculți cu atenție inspirația și acționezi pe baza ei. Așadar, șansele ca tu să nu pui întrebarea erau destul de mici.

Mă bucur că m-ai inspirat, pentru că o parte din cei care urmăresc acest dialog dintre noi poate nu au citit cartea *Acasă cu Dumnezeu*. Însă chiar și cei care au citit-o se pot întreba – ca mine, acum – unde se încadrează „întâlnirea" noastră minunată și caldă, experiența noastră de a ne întoarce acasă, în toate acestea.

Și îmi dau seama, bineînțeles, că descrierea Ta minunată a ceea ce se întâmplă după ce „murim" a umplut o carte întreagă, așa că nu se poate repeta aici. Bunăoară, mă gândesc la introducerea unei completări la textul prezent și la o listă a tuturor cărților care au cuprins seria noastră de dialoguri, cu descrierea subiectelor abordate în fiecare dintre ele.

Aceasta este o idee foarte bună. Mă întreb de unde ți-a venit...

O primesc, o primesc! Văd cum se desfășoară tot acest dialog aici! Așadar, Te rog să ne oferi acum un rezumat privind modul în care experiența noastră de a fi din nou Acasă cu Tine se încadrează în noile revelații pe care ni le-ai oferit aici.

Ai spus aici că și ființele umane trec de la manifestările fizice la cele metafizice după cum doresc, exact așa cum se întâmplă cu Entitățile Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune,

doar că noi numim asta „naștere" și „moarte". Însă noi etichetăm fiecare dintre aceste „tranziții" ca viață și nu trăim experiența că ne părăsim forma fizică „la dorință". Avem senzația că se întâmplă împotriva voinței noastre.

Știu. De aceea a fost un subiect principal al conversației pe care ai transcris-o în cartea *Acasă cu Dumnezeu*. Repet ceea ce s-a spus acolo și chiar în conversația noastră de mai devreme: nimeni nu moare într-un moment sau într-un mod pe care să nu-l fi ales.

Da, știu că nu este o idee ușor de acceptat, dar să muriți la un moment sau într-un mod care nu este ales de voi ar fi imposibil, având în vedere Cine și Ce sunteți.

Toate revelațiile din materialul pe care l-am numit *Conversații cu Dumnezeu* pleacă de la premisa că suntem cu toții Individualizări ale Divinității. Cu altele cuvinte, Dumnezeu manifestat în oameni.

Și nu numai în „oameni", așa cum știți acum. Toate ființele conștiente din cosmos sunt manifestări ale Singurului Lucru Care Există.

Cu alte cuvinte, Dumnezeu.

Cu alte cuvinte, Eu. Da.

Și, totuși, unele dintre aceste ființe, din ceea ce spui, sunt violente.

Da, pentru că toate ființele conștiente au Liber Arbitru și nu toate îl folosesc într-un mod pașnic.

Pe de altă parte, nu toate ființele conștiente de pe celelalte planete din Tărâmul Fizic sunt violente. Există și civilizații care nu sunt.

Dacă tendința ta cea mai pregnantă este de a găsi și de a crea pacea, blândețea și iubirea în viața ta și de a le

introduce în viața celor din jurul tău, aceste alte ființe conștiente vor rezona cu tine de la distanță.

Îmi pot simți energia de la acea distanță?

Absolut. Energia care emană din nucleul ființei tale ajunge departe în cosmos, extinzându-se la infinit. Propriii voștri cercetători dezvoltă acum instrumente care pot primi semnale interstelare din spațiul îndepărtat. Membrii civilizațiilor avansate din dimensiunea fizică au devenit ei înșiși astfel de „stații de recepție". Iar când identifică o anumită sursă a acelei energii pe care o numiți „pace", rezonează cu modul în care ei o experimentează. Ulterior, aceste civilizații o vor reflecta înapoi la voi, amplificată, pentru a vă anunța că nu sunteți singuri și că sunteți sprijiniți în experiența voastră.

Unii oameni de care sunt foarte apropiat sunt absolut siguri că există astfel de civilizații și le numesc „familia stelară".

E o descriere potrivită. Iar membrii acestei familii sunt foarte fericiți să știe că Entități Foarte Evoluate din Altă Dimensiune vă oferă ajutor, adesea într-un mod mai direct, care elimină decalajul dintre planeta ta și celelalte de pe Tărâmul Fizic, dat fiind faptul că EFE au depășit limitările artificiale ale timpului și spațiului.

Acum, pentru a reveni la subiectul în discuție, atunci când voi, cei de pe Tărâmul Fizic, vă destrupați, pur și simplu vă re-identificați. Ți-am spus anterior că moartea este doar un proces de re-identificare.

Cu alte cuvinte, pe parcursul vieții noastre pe Pământ am trăit, de fapt, „un caz de identitate greșită".

Exact. Iar după ceea ce voi numiți „moarte" vă treziți la Cine Sunteți cu Adevărat și vă întoarceți la ceea ce

aţi numit „acasă" – reunindu-vă în primul rând cu toţi cei dragi, apoi cu Întregul.

Iar când spun că vă reuniţi, vorbesc *la propriu*. Te contopeşti cu mine şi ai experienţa – nu numai cunoaşterea sau conştientizarea, ci *experienţa* – Singularităţii şi Unicităţii noastre.

Am descris exact cum se întâmplă acest lucru într-un dialog anterior, pe care l-ai transformat în cartea *Acasă cu Dumnezeu*.

Da, și această reamintire este foarte utilă aici.

Bun. Îţi aminteşti atunci că, după Momentul de Contopire cu Mine, după deplina experienţă a Unimii noastre, tu „ieşi" din Mine. Atunci eşti, într-un sens foarte concret, „născut din nou" ca suflet individual.

De ce Te-aș părăsi? De ce m-aș separa din această unire perfectă cu Dumnezeu, dacă aceasta este ceea ce mi-am dorit dintotdeauna? Te rog, explică-mi din nou.

Ceea ce sufletul tău doreşte este *expresia* Divinităţii tale. Odată ce o cunoşti din nou pe deplin, odată ce ţi-ai re-amintit – adică ţi-ai experimentat Sinele încă o dată ca membru al Trupului lui Dumnezeu –, vei fi copleşit de dorinţa naturală de a *exprima* acest lucru.

Aceasta este dorinţa fundamentală a lui Dumnezeu: de a Mă *manifesta* pe Mine Însumi. Nu doar de a fi conştient de Mine, ci de a Mă exprima.

Fac asta prin individualizarea Mea, astfel încât să pot manifesta şi exprima fiecare parte a Mea.

Părţii din Mine care Eşti Tu i se va oferi şansa fie de a se întoarce la viaţa fizică pe care tocmai a părăsit-o (ai descrie fenomenul ca pe o „experienţă la limita morţii"),

fie de a trece pe Tărâmul Spiritual, apoi de a se întoarce pe Tărâmul Fizic într-un alt moment.

Toate acestea se întâmplă într-o clipă, bineînțeles, dacă observi din perspectiva iluziei secvențiale. În Realitatea Supremă totul se întâmplă simultan.

Și celelalte forme de viață despre care am discutat aleg să se ducă în „Altă Dimensiune"?

Da. Acesta e cel de-al treilea tărâm în Regatul Cerurilor: Tărâmul Ființei Pure, după cum l-ați conceptualizat.

Noi, oamenii, nu avem opțiunea de a exista pe Tărâmul Ființei Pure atunci când ieșim din Unitatea cu Tine?

Ba da, aveți. Puteți continua să vă experimentați Viața veșnică pe Tărâmul Spiritual, pe Tărâmul Fizic sau pe Tărâmul Ființei Pure.

Atunci, de ce n-aș alege să exist în acea Altă Dimensiune? De ce nu aș alege Tărâmul Ființei Pure? După felul minunat în care ai descris-o, de ce aș mai alege să mă întorc aici?

Pentru că dorești să experimentezi finalizarea acelei părți din Călătoria Sufletului care poate să se desfășoare doar în dimensiunea *voastră* fizică, Tărâmul Fizic.

Din acest motiv, vei considera că este o binecuvântare să fii aici, exact unde ești acum.

Și, bineînțeles, *este* o binecuvântare. Și devine o binecuvântare și mai mare atunci când alegi să-i binecuvântezi pe alții prin faptul că ești aici.

Pe durata acestei următoare perioade pe Pământ, unii dintre voi aleg să facă exact acest lucru în mod intenționat. Toate acestea fac parte din trezirea speciei.

Toate acestea fac parte din a Treia Invitație.

33

Sinteza Ta rapidă despre conversația anterioară foarte detaliată dintre noi despre experiența de după viață scoate în evidență din ce în ce mai mult faptul că un element-cheie, un element de o importanță vitală al procesului de trezire este înțelegerea faptului că viața nu are sfârșit... niciodată. Pentru că, atunci când înțelegem acest lucru și îl trăim, totul se schimbă.

Transcrierea completă a conversației din cartea *Acasă cu Dumnezeu* este un text remarcabil care poate schimba întreaga înțelegere a vieții și care îi poate aduce alinare oricărei persoane sau oricărui membru al familiei unei persoane care se confruntă cu circumstanțele de la sfârșitul vieții, deci sper că toată lumea o va citi.

Și, deși această afirmație despre viața care nu se termină niciodată a fost făcută iar și iar, nu sunt sigur că importanța ei reală a fost subliniată suficient. Acest lucru este mai mult decât un fapt metafizic, aleator și interesant. Este o înțelegere crucială și fundamentală.

Da. Tot ce vedeți în jurul vostru nu este nimic altceva decât energie, exprimându-se în moduri diferite. Energia nu poate fi nici creată, nici distrusă. Întotdeauna a fost, este și va fi.

Ceea ce numiți „viață" și „moarte" este Esența Esențială care se manifestă ca Tu, schimbându-și pur și simplu forma.

Acum, mișcarea vieții – ceea ce numiți activitatea și progresul ei – este pur și simplu un proces de schimb de energie. Diferența dintre dimensiunea în care trăiți, respectiv Tărâmul Fizic, și Cealaltă Dimensiune este că, în dimensiunea ta, schimbul de energie este uneori un proces violent, în timp ce în Cealaltă Dimensiune nu este astfel niciodată. *Niciodată.*

Și aceasta ne aduce din nou la ce ai numit aici, iar și iar, „altă dimensiune" și „entități foarte evoluate", care se presupune că ne ajută acum.

Nu se presupune. Chiar vă ajută.

Bine, chiar ne ajută. Și cum se întâmplă asta? Presupunând că există astfel de ființe...

... aceasta nu este o ipoteză, ci un fapt.

Dacă astfel de EFE există, de unde sunt ele? Ce este această „altă dimensiune" despre care continui să vorbești?

Există o comunitate complet diferită de ființe, care trăiesc într-un mod complet diferit, în ceea ce tu ai considera un univers complet diferit.

Hai să lămurim asta. Vorbești despre o realitate alternativă – sau ceea ce a fost numit „univers paralel"?

Unii din lumea voastră au folosit aceste cuvinte pentru a o descrie, da.

Este acest univers paralel o „imagine în oglindă" a universului nostru, pur și simplu inversat?

Nu. „Paralel" nu înseamnă „identic", ci „unul lângă altul".

Ce numiți aici Univers Paralel există lângă universul pe care îl cunoașteți, dar nu este deloc identic și nici pe departe asemănător. De aceea a fost menționat aici ca Altă Dimensiune.

O dimensiune metafizică.

O dimensiune în care, așa cum am discutat mai devreme, entitățile se exprimă sub formă metafizică sau fizică, în funcție de...

... știu, știu... în funcție de ceea ce le servește scopului lor, care, ne-ai spus mai devreme, este de „a ajuta toate ființele conștiente de pe Tărâmul Fizic în înțelegerea, exprimarea și experiența deplină a lor ca cine sunt cu adevărat".

Spune-mi, de ce ar alege EFE să vină pe Pământ, unde specia este atât de tânără și aparent atât de incapabilă să învețe sau să accepte, chiar și după milenii, formula simplă, de bază, pe care am primit-o aici pentru crearea unei vieți minunate?

De ce nu se duc în altă parte, pentru a ajuta altă specie să se trezească? De ce nu merg pe o planetă unde entitățile sunt mult mai avansate și poate la doar câțiva pași distanță de acceptarea ideilor necesare pentru a se trezi pe deplin?

Unele se duc. Planeta voastră nu este singurul loc pe care Entitățile Foarte Evoluate dintr-o Altă Dimensiune le-au vizitat.

Foarte bine. Cel puțin nu trebuie să se confrunte cu eșec după eșec în cazul uneia dintre cele mai tinere specii din cosmos...

Nu există „eșec" în experiența Entităților Foarte Evoluate. Simplul angajament de a întreprinde ceva și

acțiunile și activitățile implicate în acest scop oferă sentimentul de reușită pe care o EFE și-l dorește. Este cea mai bună și cea mai înaltă expresie a Sinelui pe care o ființă de la acest nivel de conștiință și-o dorește. Nu este necesar ca rezultatul acestei expresii să ia o formă specială pentru ca experiența expresiei să fie validată, justificată sau onorată.

Ce punct de vedere! Ce punct de vedere normal și sănătos!

N-ai făcut niciodată nimic pentru simpla bucurie de a face? Trebuie să existe un anumit rezultat în urma a tot ceea ce faci pentru ca acțiunea să-ți aducă „bucurie"?

Nu, nu, bineînțeles că nu. Dar ceva atât de important cum e să ajuți la trezirea unei specii întregi nu s-ar încadra, probabil, în categoria mea de acțiuni pentru a-mi petrece timpul simplu, dar plăcut. Adică i-aș da o oarecare importanță rezultatului.

Și, apropo, asta nu e o apreciere inutilă din partea mea. Ne-ai adresat aici o a Treia Invitație, iar eu o accept și o tratez cu importanța cuvenită și îmi doresc să aibă măcar un minim succes.

Dacă ai de gând să o transformi într-o activitate orientată spre rezultate, atunci îți vei face sarcina mai dificilă, chiar înainte de a începe.

Îți vei urmări fiecare mișcare, cântărindu-ți fiecare cuvânt, preocupându-te de modul în care poți realiza ceea ce speri să experimentezi în interiorul tău, pregătindu-ți îngrijorat Planul B dacă abordarea inițială nu produce rezultatul dorit și apoi aruncându-te cu hotărâre în proiectul de a te transforma, uitând complet de impactul metafizic al tuturor acestor energii mai puțin marcate de bucurie pe care le-ai proiectat în spațiu.

Nu m-am gândit niciodată în felul acesta.

Știu. Asta e ideea. Am adus-o în discuție aici pentru a te ajuta să-ți schimbi modul de gândire.

Te voi invita să redefinești ceea ce numiți „succes" în trezirea completă.

Ascult, ascult.

Succesul în trezirea completă este cunoașterea faptului că ești deja treaz și, pur și simplu, nu știi sau nu ai acceptat încă acest lucru.

Și astfel ne-am întors la ce ai spus la începutul acestei conversații.

Da, pentru că este unul dintre cele mai importante mesaje cu care aș putea începe și încheia toate interacțiunile semnificative cu tine.

Trezirea nu înseamnă schimbarea ta, ci schimbarea modului în care gândești despre *tine. Înseamnă să știi că ești – așa cum ți-am spus mai devreme – întreg, complet și perfect, exact așa cum ești acum.*

Transformarea ta personală înseamnă să adaugi *la ce ești acum, nu să* scazi *din ce ești acum.*

Succesul în orice aspect al vieții tale nu constă în săvârșirea a ceea ce crezi că trebuie să produci în călătoria ta, el se găsește în dragoste, bucurie, fericire și în senzația de Sine Adevărat pe care o experimentezi – și pe care ceilalți o experimentează în viața lor datorită ție – de-a lungul drumului. Acest lucru e suficient pentru a produce restul din ceea ce consideri că se „presupune" că ar trebui să produci.

Spui că importantă este călătoria, nu destinația. Este o veche maximă. Nimic nou.

Acest întreg discurs nu este altceva decât o reamintire. O Mare Amintire.

Tot ce este aici ai mai auzit, ai mai cunoscut și chiar ai mai trăit. Scopul tuturor conversațiilor noastre este și a fost întotdeauna același: să te transformi într-o persoană care știe că știe deja – și pur și simplu nu a acceptat încă.

De aceea ți s-a părut de multe ori că tot ce ai auzit de la Mine, tot ce ai citit în orice transcriere a oricărei conversații purtate împreună e ceva ce știi deja.

Asta include și informațiile despre Entitățile Foarte Evoluate dintr-un alt loc. Știi și ai înțeles încă de când erai copil că astfel de ființe există. Nimic nu este nou pentru tine.

Ai dreptate. Sunt total de acord cu asta. Și știu că nu sunt aici pentru a ne face rău. Dacă ar fi vrut să ne facă rău, ar fi putut face acest lucru într-o mie de moduri de-a lungul mileniilor.

Corect.

Așadar, îmi spui că nu sunt orientate pe obiective. Pentru ele, „succesul" nu are legătură cu producerea unui anumit rezultat.

Așa e. Nu în sensul acesta. Entitățile Foarte Evoluate sunt „orientate spre expresie". Ele încearcă doar să exprime și să experimenteze Cine Sunt cu Adevărat, iar unul dintre modurile prin care fac acest lucru este să ofere și să asigure iubire și îndrumare, ajutor și companie tuturor ființelor conștiente, pe măsură ce aceste ființe parcurg propriul proces evolutiv.

Voi faceți același lucru pe Pământ.

Da?

Gândește-te la următoarele. Tot ce faceți pe Pământ este să vă ajutați unul pe celălalt ca un mijloc de a exprima

și de a experimenta cine sunteți. Vă ajutați unul pe altul ca să rezolvați o problemă, să creați o viață mai bună, să vă însănătoșiți, să vă simțiți mai bine, să știți mai multe, să cunoașteți bucuria, râsul și plăcerea, vă ajutați reciproc cu *ceva.*

Numiți activitățile Pământești „locuri de muncă" sau „ocupații", dar tot ceea ce faceți este să vă ajutați unul pe celălalt.

Rezultatul în ambele cazuri – activitatea EFE și activitatea oamenilor – este același: schimbul de energie. O formă de energie se schimbă în alta.

Trebuie să ne trezim specia în privința felului în care se întâmplă acest lucru dacă dorim să-și amplifice calitatea vieții.

Exact. Și *de ce* se întâmplă. Când veți înțelege *de ce* se produce schimbul de energie, veți înțelege cum să-l *creați* fără a fi vreodată nevoie să folosiți violența.

Atunci veți deveni o societate transformată și veți începe să creați o lume cerească!

De ce se întâmplă? Ce anume face să apară schimbul de energie?

Iubirea. Acumularea energiei până în punctul în care sentimentul pe care îl definiți ca „iubire" magnetizează particulele de energie între ele, producând un amestec și un schimb.

Am spus mai devreme că omenirea este la O Decizie Distanță de a face ca Aventura Umană să devină una dintre cele mai reușite expresii de succes și bucurie ale vieții în cosmos.

Am spus că trebuie să luăm decizia de a explora imparțial, cu adevărat și fără restricții – apoi de a accepta deschis, cu bucurie și fără rezerve – realitatea a Cine Suntem cu Adevărat.

Acum înțeleg că putem face primii pași către aplicarea deplină a acestei decizii printr-o formulă simplă: *elimină violența și nu uita să iubești.*

Da, iar cheia acestei formule, cea mai rapidă și mai bună metodă de a o face să funcționeze, este să te eliberezi, în sfârșit, din închisoarea gândurilor de Separare. Nu sunteți separați de nimic. Nici unul de celălalt, nici de vreo altă formă de viață și nici de Dumnezeu.

Deci, totul se reduce la următoarele:

Eliminați violența și amintiți-vă să iubiți,
eliberându-vă de toate gândurile de separare.

Despre asta este vorba de fapt, nu-i așa... ?

Despre asta este vorba de fapt.

34

Ajungem la sfârșitul timpului petrecut împreună aici. Simt că această conversație ajunge la o concluzie. Dar, vorbind despre Iubire mai devreme în această conversație, ai spus că eu și toți ceilalți suntem Iubire. Toate ființele umane. Acum, spui că ceea ce trebuie să facem este să „nu uităm să iubim“. Dar dacă toate ființele umane sunt deja Iubire, atunci ce trebuie să ne amintim?

Cum să iubiți. Sunteți invitați să vă amintiți cum să iubiți, amintindu-vă faptul că iubirea este Adevărata voastră Identitate.

Dar nu înțeleg cum, dacă Suntem Iubire, este posibil ca unii oameni să acționeze în moduri lipsite de iubire. Am discutat puțin despre acest lucru când Ți-am spus mai devreme cât de des acționez eu fără iubire, ca să nu mai vorbesc despre oamenii care își fac lucruri oribile unii altora – lucruri pe care nu le-aș putea face și nici nu m-aș gândi să le fac, nici măcar în cele mai dificile momente ale mele.

Nimeni nu face ceva ce consideră că este lipsit de iubire. Toți fac totul din iubire.

Ce?

Reține mereu acest lucru: fiecare act este un act de iubire. Acest lucru este valabil pentru toată lumea, fără excepție.

Criminalul? Violatorul? Hoțul? Fanaticul religios? Fanaticul rasist? Tiranul politic? Escrocul financiar? Profitorul emoțional?

Privește în profunzime acum. Trezirea înseamnă să privești profund.

Este vorba despre iubirea față de ceva care se află în spatele fiecărei decizii și acțiuni a tuturor ființelor conștiente.

Tot ce trebuie să faceți pentru a înțelege de ce o persoană sau un grup a făcut ceva este să întrebi: ce iubește *atât de mult* încât a simțit că trebuie să facă asta?

Problema nu este că oamenii nu iubesc, problema este că oamenii nu știu *cum* să iubească. Acest lucru nu justifică în niciun fel acțiunile lor, dar le explică.

Pe măsură ce o specie se maturizează, ea își amintește cum să exprime Iubirea Pură.

Ce înseamnă „pur"?

„Pur" înseamnă fără să aștepți sau să fie nevoie să primești ceva la schimb.

Iubirea Pură este un act dezinteresat, bazat pe conștiența Sinelui că nu are nevoie, nu cere și nu îi trebuie nimic pentru a fi perfect fericit.

Aceasta este Starea Naturală a Dumnezeirii – care, de altfel, este motivul pentru care Dumnezeu nu cere și nu ordonă nimic nimănui, cu atât mai puțin subjugarea sau degradarea abjectă, devalorizarea, înjosirea, servitutea și venerarea bazată pe frică.

Deci știi că iubești pur atunci când nu aștepți să câștigi nimic. Sau când nu doar că nu este în beneficiul tău, ci chiar opusul.

Un astfel de lucru ar fi imposibil. Fiecare expresie pură a Iubirii îi aduce beneficii iubitorului prin faptul că le aduce tuturor celor care iubesc pur experienţa cea mai înaltă şi mai completă a Cine Sunt Ei cu Adevărat pe care viaţa poate să o ofere. Scopul suprem al Vieţii este experienţa supremă a Divinităţii prin expresia supremă a Iubirii, care este definiţia supremă a lui Dumnezeu.

E minunat! Te-ai exprimat într-un mod minunat. Dar oare este posibil ca o fiinţă umană să se exprime şi să experimenteze acest lucru? Cred că ajungem înapoi la întrebarea mea despre integrare. Oare este posibil să simt vreodată cu adevărat acest tip de iubire?

Nu numai că este posibil, fiecare fiinţă umană a simţit-o deja. Nu există nicio fiinţă umană pe planetă care să nu o fi simţit deja.

Poate că au simţit-o când au ţinut un copil în braţe. Poate că au simţit o astfel de iubire pentru un loc sau pentru un obiect fizic – chiar şi pentru ceva aparent nesemnificativ cum ar fi o pernă preferată sau un animal de pluş. Poate au simţit o astfel de iubire pentru o plantă sau un copac, pentru un răsărit sau pentru cerul nopţii.

Nu ai simţit niciodată iubire pentru cerul nopţii?

Aş zice mai degrabă veneraţie. Veneraţie şi apreciere.

Mă refer la cea mai înaltă formă de iubire, ce nu doreşte, nu are nevoie, nu primeşte şi nu cere nimic în schimb.

Toată lumea a simţit această iubire. Aceasta este iubirea pe care o am Eu pentru voi. Pentru fiecare dintre voi.

Când iubeşti un lucru pentru simpla lui frumuseţe, pentru simplul miracol al existenţei lui, pentru simpla bucurie pe care ţi-o aduce, pentru fericirea care te face să simţi această energie strălucind în tine şi radiind din tine spre exterior, iubeşti pur.

Dacă dorești să obții ceva ca recompensă pentru transmiterea iubirii, atunci nu iubești acel lucru sau acea persoană, te iubești pe tine și pur și simplu folosești acel lucru sau acea persoană ca mijloc de a obține ceea ce îți dorești.

Au! Ce e în neregulă cu a te iubi pe tine însuți? Oare iubirea nu începe cu iubirea de sine?

Ba da. Dar iubirea de sine nu este iubirea primită de la altceva din afara sinelui. Iubirea de sine este iubirea Sinelui Față De Sine – pentru simpla frumusețe, simplul miracol și simpla bucurie deplină a Sinelui de a fi cine și ce este cu adevărat.

Acesta este modul în care Dumnezeu Îl iubește pe Dumnezeu. Așa Mă iubesc pe MINE! Și așa vă invit să vă iubiți pe VOI.

Chiar aș vrea să pot face asta. Adică pe deplin. Complet. Tot timpul. Dar e greu să fac asta cu toate greșelile, slăbiciunile și lipsurile mele.

Iar începem! Îți voi spune încă o dată, așa cum ți-am spus de multe ori până acum: ești perfect.

Exact așa cum ești, ești *perfect*.

Așa cum nu vezi decât frumusețe și perfecțiune la un nou-născut, la un copil de o săptămână, la un copil de o lună și la un copil de un an, nici Eu nu văd nimic altceva decât perfecțiune în tine.

Și aș vedea același lucru, apropo, dacă ai avea o *sută* de ani... Nu: o mie. Pentru că asta ar însemna mai puțin de o bătaie de inimă din viața Universului.

Tu evoluezi, te extinzi și îți completezi experiența despre Sinele tău Adevărat prin expresia ta pe Tărâmul Fizic de aici, de pe această planetă splendidă pe care ați numit-o Pământ.

Ne vom întâlni din nou într-o Uniune Perfectă când te vei întoarce acasă și, așa cum ți-am promis în toate viețile tale, nu vei fi niciodată – nici măcar pentru o clipă – fără Mine în timp ce vei fi plecat.

Te iubesc așa cum te-am iubit mereu, cu o puritate care nu pretinde, nu are nevoie și nu cere nimic în schimb – pentru că Tu și cu Mine suntem Etern Unul, iar experiența aceasta este tot ceea ce Sinele Nostru dorește.

Sunt atât de adânc mișcat de cuvintele Tale! Sunt mișcat și înnoit. Acum, tot ce vreau să fac este să aplic toate acestea în viața mea.

35

Vreau să concretizez asta. Vreau să concretizez asta în experiența mea.

Acest dialog a inclus câteva idei minunate, câteva reamintiri perfect sincronizate și mi-a oferit câteva instrumente puternice. Și este clar că cele 16 puncte din lista cu diferențe dintre Entitățile Foarte Evoluate din Altă Dimensiune și oameni îmi vor fi repere în călătoria mea. Dar ce am nevoie acum este să știu și să simt că această idee a trezirii și a progresului nostru ca specie nu este doar un vis care pare foarte frumos, dar practic imposibil de atins de către omul obișnuit. Nu vreau să mă întorc la „normalitate" la sfârșitul acestui dialog.

Uite, mă bazez doar pe experiența mea, așa că tind să mă descurajez puțin în momentele de genul acesta. Sunt inspirat de posibilități și descurajat de probabilități. Înțelegi ce spun?

Bineînțeles că da. Cu toate acestea, dacă te bazezi doar pe experiența ta, atunci ar trebui să fii încurajat, nu descurajat.

Nu înțeleg. Sunt doar o simplă ființă umană, nu un Buddha, nu un Hristos, nu un Lao Tzu sau Fecioara Maria, un Confucius

sau o Ecaterina din Genova. Nu un – să mă plasez în contemporaneitate – Paramahansa Yogananda sau o Mama Meera.

Știu că la bază, la temelie, suntem cu toții la fel – că eu sunt „din aceeași stofă" ca toți ceilalți oameni minunați –, dar nu manifest în viața mea calitățile care să dovedească acest lucru.

De fapt, manifești. Dar o să ajungem la asta într-un minut. Acum, este perfect că nu crezi că faci asta. Înțelegi? Înțelegi, nu-i așa?

Uneori mi-e greu să accept chiar și această idee aparent corectă din punct de vedere spiritual. Uneori cred că, atunci când îmi spun că e „perfect" că progresul meu este atât de lent în a acționa ca și cum aș fi treaz, găsesc doar o scuză; este o modalitate de a-mi scuza trecutul și de a-mi ierta eșecurile din prezent.

În primul rând, nu este nimic de iertat – la fel cum nu e vorba să „ierți" un copil de 10 ani pentru că nu a învățat bine tabla înmulțirii sau un copil de 4 ani pentru că a vărsat laptele la petrecerea de aniversare. Nu trebuie să „ierți", întrucât înțelegi perfect că un astfel de lucru se poate întâmpla. Înțelegerea înlocuiește iertarea în mintea Maestrului.

Știu, știu. Mi-ai subliniat acest lucru în mod repetat și chiar îi înțeleg și apreciez logica generoasă, pură și minunată. Dar această idee de „perfecțiune" mi se pare uneori ca o „portiță de scăpare" fantastică. Cumva, ideea că „Totul este bine" mă face să nu simt că trebuie să lucrez pentru a mă îmbunătăți.

Bineînțeles, nu „trebuie". Obligația nu are legătură cu asta. Nimeni nu ține scorul. Nimeni nu judecă sau pedepsește. Deci nu este vorba despre obligație. E vorba despre dorință.

Ei bine, pot spune sincer că dorința există. Îmi doresc cu adevărat să fac ceea ce ne-ai invitat pe toți să facem: să dovedim și să afirmăm, să exprimăm și să împlinim, să devenim și să experimentăm următoarea cea mai măreață versiune a celei mai mărețe viziuni pe care am avut-o vreodată despre Cine Suntem. Cred că nu sunt capabil să văd „perfecțiune" în faptul că mi-a luat peste 70 de ani să înțeleg de ce mă aflu aici – cu atât mai mult că nu am integrat asta în viața mea.

Încearcă să te gândești la procesul tău în acest fel: dacă ai fi ajuns cu ani în urmă la nivelul de manifestare al lui Lao Tzu, să zicem, crezi că te-ai fi aflat în poziția de a adresa întrebările care au umplut 3 000 de pagini în 9 cărți?

Probabil că nu.

Probabil că nu?

Cu siguranță, nu.

Prin urmare, te numeri printre cei mai prolifici căutători ai generației tale. Și crezi că întrebările pe care Mi le-ai adresat și răspunsurile pe care le-ai primit ți-au fost de folos?

Da. Categoric.

Și le-au fost de folos și altora?

Poate. Sunt unii care spun că aceste întrebări și răspunsuri le-au fost utile, așa că, dacă e să-i cred, răspunsul este „Da". Nu vreau să mă laud în privința asta. Mă simt smerit de experiență, nu mândru, și vreau să mă simt mereu astfel.

Vei simți exact așa cum alegi să simți, pe baza deciziei tale despre Cine Ești, De Ce Ești Aici și cum vrei să demonstrezi acest lucru.

Atunci, poți alege să simți că totul este perfect, chiar dacă nu crezi că te afli la nivelul Fecioarei Maria, al lui Lao Tzu sau al altora care au fost considerați Maeștri?

Bine. Dar acum vreau mai mult. Cred că ai putea spune că e o intensificare a dorinței mele. Vreau să știu cum ar fi ca eu și alți membri ai speciei noastre să fim conștienți de momentul când ne-am trezit și cum ne-am comporta dacă am începe să acționăm în mod corespunzător.

De fapt, ți-am mai răspuns la această întrebare, în dialogurile anterioare.

Ai vrea să răspunzi din nou aici, ca să nu mai fim nevoiți să căutăm?

Da. Dacă alegi să acționezi ca cineva care este conștient de faptul că e treaz, există mai multe lucruri pe care le-ai face.

În plus față de pașii recomandați în lista de 16 elemente care ne fac diferiți de EFE.

Da, în plus față de acești pași.

În primul rând, nu ai avea gânduri negative. Dacă s-ar întâmpla ca un gând negativ să se strecoare înăuntru, l-ai scoate imediat din minte. Te-ai gândi la altceva, în mod deliberat. Pur și simplu, ți-ai *schimba gândirea.*

De asemenea, te-ai iubi pe deplin, exact așa cum ești. Și i-ai iubi pe toți ceilalți pe deplin, exact așa cum sunt. Atunci, ai iubi viața pe deplin, exact așa cum este, fără să fie nevoie să schimbi nimic și să privești totul ca un proces prin care treci pentru a-l *cunoaște* și a crea un câmp contextual care să-ți ofere șansa de a demonstra Cine Ești.

Nu ai mai ierta niciodată pe nimeni și nimic, cunoscând faptul că iertarea nu este nici necesară, nici naturală pentru oamenii care sunt conștienți de faptul că s-au trezit.

Ai vedea clar că menţinerea ideii că este nevoie de iertare înseamnă menţinerea ideii că a avut loc un prejudiciu, iar ca om treaz vei fi conştient de faptul că vătămarea nu este posibilă în experienţa Divinităţii – ceea ce Eşti Tu. Prin urmare, ai înlocui iertarea cu înțelegerea în interacțiunile tale cu ceilalți, ceea ce ar duce în mod natural la compasiune pentru alţii, pe măsură ce îți dai seama pe deplin de nivelul înalt de durere, furie sau tristețe pe care trebuie să le fi simțit determinându-i să renunțe la adevărata lor natură și să se comporte așa cum au făcut-o.

De asemenea, ca persoană trează, nu ai jeli moartea altei persoane, nici măcar pentru o clipă. Poți să suferi pentru pierderea sa, dar nu și pentru moartea persoanei – de fapt, ar trebui să sărbătorești atât momentele de iubire și bucurie pe care le-ați împărtășit, cât și faptul că ea continuă să trăiască într-o expresie liberă și minunată a procesului ei evolutiv. În mod similar, nici nu te-ai teme și nici nu ți-ai jeli propria moarte, din exact același motiv.

În cele din urmă, ai fi conștient de faptul că totul este energie vibrantă. Totul. Şi, astfel, vei acorda mai multă atenție vibrațiilor a tot ceea ce mănânci, porți, urmărești, citeşti sau asculți și, cel mai important, a tot ceea ce crezi, spui şi faci. Şi vei regla imediat vibrația propriei tale energii şi a energiei vitale pe care o creezi în jurul tău dacă descoperi că nu este în rezonanță cu cea mai înaltă cunoaştere pe care o ai despre Cine Eşti şi experiența pe care alegi să o demonstrezi.

Totul pare dificil de realizat. Vezi? Acesta este momentul în care încep să mă descurajez. Din experiența mea, aceste obiective sunt foarte greu de atins, ele sunt comportamente ale Maeştrilor, care sunt foarte greu de urmat.

În realitate, experiența ta a fost exact opusul.

Nu... nu știu ce vrei să spui.

Ai *trăit* deja toate aceste lucruri.

Ai avut deja momente în care ai eliminat un gând negativ și, pur și simplu, te-ai gândit la altceva.

Ai avut deja momente în care te-ai iubit în totalitate – pe tine, pe alții și însăși viața și nu ai avut nevoie să schimbi nimic, chiar dacă nu era totul pe gustul tău.

Ai avut deja momente în care ai simțit că nu este nevoie să ierți pe cineva pentru ceva ce a făcut, înțelegând, fără a fi de acord sau fără a aproba ce a făcut, de ce și cum a putut să facă acel lucru.

Ai avut deja momente în care ai trecut de la jale la sărbătoare după moartea cuiva și, în mod similar, ai avut momente când nu ți-a fost deloc frică de moarte.

Și, în cele din urmă, ai simțit de multe ori vibrația momentului, a ceva ce proiectai, a ceva ce ai fost invitat să mănânci, să porți sau să faci și ai reacționat la acea vibrație modificându-ți frecvența propriei energii și luând o nouă decizie cu privire la ceea ce ai fost invitat să întâlnești sau să experimentezi.

Cu toții ați făcut *toate* acestea. Nimic nu-ți depășește capacitățile. Niciunul dintre aceste aspecte nu îți depășește orizontul de posibilități. Nimic din ceea ce e descris aici nu-ți depășește nivelul de măiestrie ca ființă conștientă.

Trebuie doar să decizi să fii așa mai des.

O, Dumnezeule! Nu mi-am imaginat niciodată că ar putea fi atât de simplu.

Poate fi atât de simplu.

Crezi că o pot face? Crezi că oricine o poate face? Știu că mi-ai răspuns deja, dar...

... sigur că puteți. Este la fel de simplu ca atunci când observi un comportament care nu îți e folositor și îl înlocuiești cu un răspuns la invitațiile vieții pe care îl alegi acum. Nu ți-ai schimbat niciodată ceea ce ai numit un „obicei prost"?

Ba da, am făcut-o. Cei mai mulți dintre noi se pot bucura de succes în acest sens.

Exact. Și ce te-a făcut să schimbi acel obicei?

Am vrut să o fac. Pur și simplu, am hotărât că asta vreau.

Și ce te-a făcut să iei decizia asta?

Privind înapoi, cred că era o simplă dorință. Nu mi-am dorit să mai manifest sau să experimentez acel comportament. În cazul meu, cel mai mare obicei la care am renunțat vreodată a fost fumatul. Am fumat mai mult de douăzeci de ani și ajunsesem la un pachet și jumătate pe zi. Apoi, într-o zi, m-am hotărât să mă las. Dintr-odată. Într-o zi am fumat, iar a doua zi nu am făcut-o. Asta a fost cu peste treizeci de ani în urmă. Și nu este singurul obicei care nu-mi era de folos și la care am renunțat.

Deci ți-ai dovedit abilitatea de a schimba brusc un comportament vechi de zeci de ani.

Da.

Atunci, trecerea de la o persoană care este trează și nu știe și nu se comportă ca atare la o persoană care este conștientă că este trează și alege să acționeze ca atare este un pas, la o decizie distanță – exact cum ai spus mai devreme în această conversație.

Și poți să faci cu ușurință acest pas, poți să faci cu ușurință această mișcare, pentru că, spre deosebire de renunțarea la un obicei prost, nu este vorba despre adoptarea unui

comportament complet nou. Înseamnă să faci pur și simplu ceea ce ai făcut deja în viața ta și *acum să faci mai des.*

Știi, nu m-am gândit niciodată în acest fel. Nu m-am gândit niciodată la faptul că fiecare dintre aceste comportamente este ceva ce am făcut deja. M-am gândit la ele ca la lucruri pe care trebuie să le realizez, nu ca la lucruri pe care sunt invitat să le repet. M-am gândit la ele ca la abilități pe care trebuie să le dobândesc, nu ca la comportamente pe care sunt invitat să le reproduc.

În sfârșit, înțeleg ceva ce nu am înțeles până acum: că pot ajunge acolo unde vreau mai ușor decât am crezut vreodată, pentru că am fost deja acolo. Știu calea până acolo. E incitant pentru mine. Uau, asta m-a înălțat, m-a încurajat!

Nu trebuie să mă reinventez, trebuie doar să mă reînnoiesc, să mă reînsuflețesc, să revin la momente anterioare din viața mea.

Aceasta este o mare trezire! Acum ești treaz la faptul că deja ești treaz.

Nu mai sunt multe de spus, nu-i așa?

Nu, nu mai sunt.

Asta e tot, atunci?

Asta e tot.

Îți mulțumesc, Doamne! Îți mulțumesc, dragule prieten! Îmi voi aminti mereu această experiență și Îți voi fi recunoscător până la sfârșitul zilelor mele.

Care nu va veni niciodată.

Care nu va veni niciodată. Amin și amin.

Epilog

Dragii mei, dragii mei prieteni în această călătorie...

Nu e ușor, nu-i așa?

Adică nu-i ușor cu această călătorie prin viață.

Pentru majoritatea dintre noi, nu este ușoară. Ea presupune tristețe și tragedie în prea multe momente. Și fericire, da. Și momente de mare bucurie, sigur. Dar povara sufletească și durerea de a ți se frânge inima iar și iar face ravagii – este incontestabil. Până și optimistul le simte în câteva dimineți la trezire și în câteva seri, când povara și amintirile evenimentelor sunt purtate în pat.

Timp de 50 de ani, am continuat să-mi spun: „Trebuie să existe un motiv. Trebuie să existe un scop. Totul trebuie să facă parte dintr-un Proces mai Vast în care suntem cu toții implicați. Viața trebuie să fie mai mult decât o serie de evenimente aleatorii la care suntem cu toții supuși, cu Clopoțelul Final care sună într-un moment sau într-un mod la care ne așteptăm cel mai puțin."

Conversațiile pe care am început să le am cu Dumnezeu după ce am împlinit 49 de ani (cu 24 de ani în urmă) m-au convins că este adevărat. Iar acest ultim dialog – total neașteptat și plin de surprize – mi-a confirmat totul.

Dar, te rog, ascultă-mă cât îmi iau la revedere: s-ar putea să greșesc.

Nu îți imagina nicio secundă că nu mă gândesc la asta. Mă gândesc tot timpul.

Câțiva oameni mi-au adresat aceeași întrebare. Am vreo îndoială cu privire la experiența pe care am avut-o ori la informațiile pe care le-am primit?

Le-am dat același răspuns: „Ziua în care încetez să mă îndoiesc este ziua în care devin periculos – și nu am intenția de a deveni periculos".

Așa că vreau să-ți spun și ție să te îndoiești. (Sunt sigur că nu trebuie să încurajez acest lucru.) Vreau să știi clar că unul dintre cele mai importante mesaje ale dialogurilor din cărțile *Conversații cu Dumnezeu* este să nu le crezi.

Într-adevăr, în prima carte din seria celor 9 auzim următoarele spuse chiar de Dumnezeu: „Nu credeți nimic din ceea ce spun. Pur și simplu trăiți. Experimentați. Apoi, trăiți orice altă paradigmă pe care doriți să o construiți. După aceea, examinați-vă experiența pentru a vă găsi propriul adevăr."

E bine să rămânem propria autoritate în toate chestiunile legate de Sine și suflet. Nimeni nu ne poate spune ce este adevărat pentru noi și nimeni nu ar trebui să încerce.

Acestea fiind spuse, am ajuns să știu foarte clar ce este adevărat pentru mine atunci când am citit în *Conversații cu Dumnezeu* recomandările și sugestiile despre modul în care să-mi trăiesc propria viață și nu am putut să nu mă gândesc: „Îmi doresc ca cineva să-mi fi spus aceste lucruri cu 50 de ani în urmă. Nu-mi pot imagina un mod mai bun de a trăi."

Totuși, sunt foarte conștient de faptul că nu toți vor fi de acord. Nu toată lumea va rezona cu ce a fost scris aici. Unii vor considera aceste lucruri bizare și stranii; alții vor spune că este mult mai rău decât atât, etichetându-le ca blasfemii și erezii. Vreau să știi că le respect sincer și le onorez punctul de vedere – și toate punctele de vedere la care s-a ajuns

cu sinceritate, care sunt susținute cu sinceritate și exprimate fără violență.

Subiectul despre care vorbim aici este important și e bine să-l tratăm cu grijă. Totul ține de relația noastră cu Divinitatea; într-adevăr, rămâne întrebarea dacă există măcar un „Dumnezeu". Și asta nu este o problemă nesemnificativă.

Înțelegerea tuturor acestor lucruri este importantă pentru că cei mai mulți oameni au nevoie, caută și, mai devreme sau mai târziu, tânjesc profund să găsească un soi de sens al vieții. Fără acest sens, fără un scop pentru tot ceea ce se întâmplă, mulți dintre noi trăiesc cu acea povară sufletească despre care am vorbit mai devreme.

Trecem prin viață încercând să ne adaptăm cât mai bine la ceva ce nici măcar nu am început să înțelegem, trecând prin zilele și nopțile noastre angajați în activități din ce în ce mai lipsite de scop, fără valoare, fără sens, care nu clarifică nimic, produc puțin și nu generează decât și mai multe lucruri de făcut pe drumul către nu știm ce, către un scop final pe care îl numim moarte, a cărei anticipare nu ne oferă nimic în afara unui sentiment intens de inutilitate amară și ridicolă a tot ce se întâmplă.

Și așa tânjim după ceva și căutăm.

Gândindu-mă mai profund la toate acestea în timp ce scriu cuvintele de față, ajung într-un punct în care știu că, dacă acceptăm ideea că există un fel de Putere Superioară, avem garanția că vom dobândi o mai mare claritate.

„Caută și vei găsi", ne-a spus Dumnezeu tuturor. „Bate și ți se va deschide." Ne putem aminti, prin propria comuniune cu Divinitatea, că există mai mult decât atât. Este posibil să ne iasă în cale informații care vor face ca „vastitatea" a tot ceea ce există și tot ce se întâmplă să ne devină brusc evidentă. Într-adevăr, cartea pe care o citești ar putea fi o parte a acestui proces ce se desfășoară chiar în acest moment.

Nu cred că interacțiunea ta cu Divinitatea a fost menită vreodată să fie o întâlnire unilaterală. Cred că a fost menită să-ți ofere confort și să genereze pentru tine un scop demn de dăruirea, angajamentul, timpul și efortul tău.

Și, astfel, te încurajez să te angajezi în propria conversație cu Dumnezeu în fiecare zi, în orice mod ți se pare firesc și potrivit, pe baza tradiției sau a sentimentelor tale cele mai profunde. Spune-i „rugăciune“, „meditație“ sau „inspirație“, spune-i cum dorești. Iar dacă dialogul meu cu Dumnezeu te conduce către propriul tău dialog cu El, atunci publicarea lui își va fi atins scopul.

Dacă ești în armonie cu materialul din cărțile *Conversații cu Dumnezeu*, vei găsi în acest text tot ceea ce ai nevoie pentru a integra mesajele *CcD* mai mult în viața ta. Pur și simplu, acceptă și aplică cele 16 puncte care descriu diferențele dintre oameni și Entitățile Foarte Evoluate, folosește în mod regulat cele 7 instrumente examinate în partea de dialog care se ocupă de integrare și repetă comportamentele cotidiene pe care ai demonstrat deja că ești perfect capabil să le manifești. După aceea, să nu fii surprins dacă viața ți se schimbă chiar sub ochii tăi.

Acum, permite-mi să-ți împărtășesc câteva gânduri finale, scrise și adăugate la această carte la câteva săptămâni după ce a fost finalizat textul principal.

În data de 1 noiembrie 2016 am suferit o operație pe cord deschis: un bypass cvintuplu. Nu știam că am nevoie de așa ceva până când o angiogramă făcută cu câteva zile mai devreme mi-a confirmat suspiciunea că se întâmplă ceva cu bătrâna mea inimă. Nu mă simțeam bine și m-am gândit că ar fi bine să merg la medic. Această decizie mi-a salvat viața. Se pare că cinci artere din zona inimii erau înfundate – una dintre ele în proporție de 98%.

Îți împărtășesc aceste informații foarte personale cu un motiv. Nu pentru a te înduioșa, ci pentru a-ți atrage atenția.

Această viață pe care o trăim, această viață prin care trecem mână în mână nu va continua pentru totdeauna. Nu în forma actuală. Existența noastră este eternă, dar viețile noastre în orice formă particulară nu sunt.

Acest lucru m-a trezit cu putere. Nimic nu se compară cu faptul că mi-a fost tăiat pieptul, inima s-a oprit, corpul a fost conectat la un aparat care să asigure circulația sângelui și respirația timp de trei ore, apoi pieptul mi-a fost închis și cusut la loc pentru a-ți transmite clar acest mesaj: nu ești corpul tău. Corpul tău este ceva ce ai, nu ceva ce ești. Cine ești tu este etern. Ceea ce ai nu este.

Poeta americană Em Claire (despre care sunt fericit să spun că se întâmplă să fie iubita mea soție) a surprins perfect această realitate în poemul ei *Apariție Prețioasă*...

Sunt o apariție prețioasă
și nu am mult timp.
Suntem o apariție prețioasă.
Și, atât timp cât credem că avem,
nu avem mult timp.
Prea mult timp este cheltuit
alergând
de o față la alta
întrebând „Care este numele meu?".
Dacă nu știi încă acest lucru
sau dacă ai uitat,
atunci stai în tăcere, mergi în interior
și răspunde-ți.
Tu ești o Apariție Prețioasă.
Spune-ne numele tău.

Precious Occurence

emclaire.love

Experiența intervenției chirurgicale pe cord deschis m-a făcut să mă gândesc mult și bine. Și nu pentru un moment sau două, ci din ziua următoare operației și până la scrierea acestor cuvinte. Ce vreau să fac cu timpul care i-a rămas corpului meu actual?

De fapt, ce vrem să facem cu toții? De ce am venit aici? Ce va conta cu adevărat la sfârșitul formei noastre fizice actuale?

Am venit aici să obținem tipul, fata, mașina, slujba, soțul/soția, copiii, casa, slujba mai bună, mașina mai bună, casa mai bună, nepoții, numele pe reclama afacerii sau pe ușa biroului, ceasul oferit de colegi la ieșirea la pensie, biletele pentru croazieră, boala și să ieșim naibii din joc? Oare chiar asta e rețeta noastră de viață?

Oare nu mai e nimic de făcut? Am avut vreodată ceva mai mult de făcut?

Apoi, m-am gândit la treaba asta cu trezirea. Există, oare, un astfel de lucru? Oare inventăm întreaga idee doar pentru a avea ceva de făcut, altceva decât treburile banale, altceva decât pur și simplu să supraviețuim?

După aceea, mi-am spus: „Stai puțin. Tocmai ai primit o carte de la Dumnezeu. Care este cel mai important mesaj al ei? Poate ar trebui să-i acorzi atenție."

Așa că am citit din nou această carte, de la prima pagină până la ultima. Și am decis că acesta este cel mai important mesaj: „Ești deja treaz. Pur și simplu, nu știi asta."

Îl văd ca pe un prilej favorabil acum. Momentul în care nu încerc să fiu trezit, ci să mă angajez să mă comport într-un mod ce reflectă faptul că sunt deja treaz – cu fiecare gând, cu fiecare cuvânt, cu fiecare gest, acțiune, alegere sau decizie, din acest moment înainte.

Eu m-am autoselectat. Și doresc să te invit și pe tine să faci același lucru.

Acum este momentul perfect pentru a progresa, ca indivizi și ca specie! Iar acest lucru nu trebuie să fie o corvoadă sau

o povară. E o bucurie. Exprimarea celei mai înalte și mai mărețe părți din noi în fiecare zi ne va face să ne simțim minunat. Tot ce trebuie să facem este să alungăm frica și negativitatea.

Hai să încercăm. Numai o săptămână. Nu, doar pentru o zi. Hai să fim atenți la ce gândim. Să fim atenți la ce spunem. Numără de câte ori gândirea și cuvintele noastre (despre orice) sunt negative. Numără de câte ori ele adaugă energie pozitivă și vibrații bune momentului prezent sau sărăcesc momentul de acestea.

Și hai să acceptăm invitația Divinității și să ne spunem nouă înșine – în fața fiecărei întâlniri, a fiecărei interacțiuni, a fiecărei experiențe anticipate cu altcineva – următoarele: „Am venit ca să poți avea viață și ea să fie mai abundentă."

Să-i permitem acestei sintagme să formeze contextul tuturor manifestărilor noastre intelectuale, emoționale și fizice, de dimineața până noaptea.

Dacă dorești să mi te alături în următoarea și, probabil, cea mai importantă și mai interesantă etapă în călătoria noastră evolutivă, vei găsi resurse care te vor ajuta la www.ihaveselfselected.com.

Le-am creat pentru a-mi fi de folos, incluzând principalele mesaje și materiale adunate din dialogurile din *Conversații cu Dumnezeu* – care mi-au schimbat viața și care promit cele mai multe și mai mari schimbări ce vor veni.

Crezi că putem face aceste schimbări? Crezi că lumea pe care o influențăm va fi mai bună după ce am făcut-o?

Ah, dar iată adevărata întrebare: de ce să mă deranjez? Nu e o muncă ușoară. Ținând cont de secolele – nu, mileniile – de predispoziții, înclinații, predilecții și tendințe umane, nu este ceva ce se face peste noapte. Este nevoie să gândim într-un mod nou, să înțelegem viața într-un mod nou, să vorbim cu ceilalți într-un mod nou, să apărem în lume într-un mod nou.

De ce să trecem prin tot deranjul? De ce să nu luăm tipul, fata, mașina, slujba, soțul, casa, copiii etc. și ne continuăm viața care nu are un alt scop mai măreț dincolo de toate acestea?

Pentru că am venit aici să facem mai mult decât atât.

Nu am venit aici pentru a juca „Cel cu cele mai multe jucării câștigă". Nu am venit aici doar să supraviețuim strecurându-ne de la naștere până la moarte, sperând nimic mai mult decât să suportăm cel mai mic număr de daune și să creăm cel mai înalt nivel din ceea ce definim drept „fericire" și „succes". Chiar credem că asta trebuia să fie Suma Totală a Experienței Pământești?

Și mai este un motiv de îngrijorare.

Pentru că lumea noastră – cea pe care dorești să le-o lași copiilor și nepoților tăi – nu poate continua să existe așa cum a fost, pur și simplu nu va fi sustenabilă dacă tiparul „la tipul, ia fata, ia mașina, ia slujba" este tot ceea ce vor continua să facă oamenii.

Este momentul ca specia noastră să se trezească, să progreseze, să devină conștientă de Cine Suntem, De Ce Suntem Aici și de Scopul Întregii Vieți.

Oare scopul existenței este doar să supraviețuiești?

Cu siguranță, nu. Trebuie să existe mai mult decât atât.

Și există. Cărțile din seria *Conversații cu Dumnezeu* spun foarte clar acest lucru. De aceea le folosesc ca sursă în fiecare zi a vieții mele. Sper că o vei face și tu. Citește-le. Pe toate. Nu pentru că ai găsi acolo Răspunsul la Cel Mai Mare Mister al vieții, ci pentru că acolo vei găsi calea spre Propriul Tău Răspuns. Indiferent dacă vei fi de acord sau nu cu ceea ce oferă textele, oricum te vei apropia de adevărul tău cel mai intim.

Apoi, îl vei putea trăi pe deplin.

Și, apoi, vei trezi specia. Întrucât acela care trăiește cel mai înalt și mai măreț adevăr despre sine și scopul vieții lui nu poate decât să-i influențeze pe ceilalți într-un mod care le

amintește de ei înșiși, trezindu-i din somnul uitării, oglindind pentru ei cele mai înalte speranțe și cele mai mărețe gânduri.

Aceasta este invitația noastră. Aceasta este ocazia noastră. Acesta e următorul pas în evoluția noastră. Și acest pas este scopul întregii vieți. Întrucât sufletul exprimă viața prin dezvoltare, dezvoltare, dezvoltare. Expansiune, expansiune, expansiune. Devenire, devenire, devenire. Etern și veșnic și pentru totdeauna.

Aceasta este bucuria lui Dumnezeu, întrupată în fiecare lucru viu.

Te invit să fie și bucuria ta!

Cu iubire,
Neale Donald Walsch

Ashland, Oregon
22 noiembrie 2016

P.S. Dacă a Treia Invitație făcută prin intermediul acestui dialog ți-a insuflat energie, te încurajez să observi că există multe organizații și mișcări în întreaga lume care îți solicită ajutorul pentru trezirea speciei.

O astfel de organizație s-a născut direct din mesajele cărților *Conversații cu Dumnezeu*. Este vorba despre Humanity's Team (HumanitysTeam.org), iar scopul ei este de a trimite mesaje despre unitate în întreaga lume, punând capăt, în cele din urmă, separării. O alta este Conversations with God Foundation (CWG.org), care se ocupă cu transmiterea mesajelor din dialogurile *CcD* în lume.

Iar dacă dorești să analizezi și să aprofundezi și mai mult conținutul celor 9 dialoguri – și chiar să participi la un Program de Integrare Avansată, de explorare și aplicare a mesajelor –, poți face acest lucru la www.CWGConnect.com, care sunt

sigur că va continua să fie o resursă multă vreme după ce voi sărbători Ziua Reînnoirii.

În cele din urmă, nu pot încheia această notă de final fără să-i împărtășesc cea mai adâncă recunoștință soției mele Em, care a fost tăria mea în momente de îndoială, claritatea mea în momente de confuzie și partenerul Te-Înțeleg-Complet-și-Te-Iubesc-Necondiționat al sufletului meu ori de câte ori a văzut în mine până și cea mai mică urmă de tentație de a-mi imagina că sunt singur în această călătorie.

Am simțit în cele din urmă că mi-am găsit „jumătatea" în această viață. Știam că este posibil. Pur și simplu, am știut. Da, știu că este extrem de rar. Cea mai mare fericire a mea este că pot spune acum cu siguranță că modul de a iubi al lui Dumnezeu este exprimat de ființele umane de aici, de pe Pământ. Draga mea Em este dovada vie a acestui lucru.

Exprimările poetice ale lui Em m-au inspirat de nenumărate ori, așa că doresc să închei cu una dintre ele aici, în speranța că și tu te vei simți înălțat.

Întorcându-mă la contemplarea Dumnezeului înțelegerii mele, la care mă invită acest nou dialog, doresc să aduc în atenția lumii întrebarea interesantă și importantă din punct de vedere spiritual pe care poezia lui Em, din lucrarea publicată *Home Remembers Me*, ne-o adresează.

Nu cred că există o modalitate mai bună de a încheia această ultimă conversație cu Dumnezeu.

Nu știu dacă Dumnezeul meu este
același cu Dumnezeul tău:

Este alcătuit din Iubire?

Vrea pentru tine ceea ce tu vrei pentru tine?

Vine la tine cu brațele deschise,
fără să ceară nimic, dar gata pentru orice?
Oare îți șoptește despre Lumină și

Liniște și te îndrumă spre oricare
dintre căile care te vor duce acolo?

Îți amintește de Înțelegerea ta?
Îți amintește de Cunoașterea ta?
Îți amintește de Iubitul cel mai blând
pe care l-ai visat vreodată liniștindu-ți
întregul trup
pentru a-ți alina povara din inimă?

A întârziat vreodată?

A dispărut vreodată?

Este alcătuit din Iubire?

Is It Made Of Love?
em claire
emclaire.love

Anexă
la seria de cărți „Conversații cu Dumnezeu"

Există 9 cărți în seria de dialoguri *Conversații cu Dumnezeu*, fiecare dintre ele avansând expunerea la niveluri superioare de complexitate și extinzând domeniile explorate.

De asemenea, au fost produse mai multe volume suplimentare care oferă explicații extinse privind aplicațiile spirituale și practice în viața de zi cu zi ale structurilor remarcabile de gândire apărute din dialogul original.

Textele suplimentare extind mesajele originare în domenii vaste ale activității umane, inclusiv interesele specifice tinerilor (*Conversații cu Dumnezeu pentru adolescenți*), esența modului în care te simți atunci când Îl aduci pe Dumnezeu în viața ta (*Experiența Sfântă*), întâlnirea cu schimbări neașteptate și nedorite (*Când totul se schimbă, schimbă totul*), căile deschise acum omenirii de a gestiona transformările politice, economice, și sociale (*Furtuna dinaintea liniștii*) și singurul lucru care are o semnificație reală

în viața noastră, bazat pe dorința unică a sufletului omenesc (*Singurul lucru ce contează*).

Tratatul semnificativ despre modul în care poți să folosești pe deplin metafizica Universului umple paginile cărții *Mai fericit decât Dumnezeu*, formula *CcD* pentru crearea unei vieți corecte este subiectul cărți *Cei care aduc Lumina*, iar un rezumat concis al conceptelor de bază din cele 3 000 de pagini originare ale dialogului se regăsește în *Ce a spus Dumnezeu*, în care aceste concepte sunt reduse la 1 000 cuvinte, capitolele următoare explicând fiecare concept în detaliu. O prezentare concisă pentru cei care se întreabă ce tratează toate cărțile *CcD*, dar nu au timp să cerceteze, este cuprinsă în volumul *Ce vrea Dumnezeu*. Apoi, o explorare extrem de concentrată a unora dintre cele mai dăunătoare neînțelegeri ale Divinității, pe care miliarde de oameni le-au avut mii de ani, este oferită în cartea *Mesajul lui Dumnezeu către lume: M-ați înțeles complet greșit*.

Încheind lista de texte suplimentare: în cartea *Conversații cu Dumnezeu pentru părinți. Împărtășirea mesajelor cu copiii*, scrisă în colaborare cu Laurie Farley și Emily Filmore, sunt prezentate strategii utile pentru transmiterea mesajelor importante ale *CcD* descendenților omenirii, de la copilul mic până la preadolescent. O privire aruncată asupra intersecției dintre *CcD* și profesiile tradiționale de vindecare se găsește în cartea *Unde Dumnezeu și medicina se întâlnesc*, scrisă în colaborare cu dr. Brit Cooper, și, în sfârșit, un ghid al profesorilor dedicat persoanelor care doresc să ofere cursuri despre acest material a fost publicat sub titlul *Ghid pentru Conversații cu Dumnezeu*.

Lista completă de cărți CcD

DIALOGURI:

Conversații cu Dumnezeu, Volumul 1
Conversații cu Dumnezeu, Volumul 2
Conversații cu Dumnezeu, Volumul 3
Prietenie cu Dumnezeu
Comuniune cu Dumnezeu
Noile revelații
Dumnezeul de mâine
Acasă cu Dumnezeu
Conversații cu Dumnezeu, Volumul 4*: Trezirea speciei*

TITLURI SUPLIMENTARE:

1. *What God Wants – Ce vrea Dumnezeu*
2. *Bringers of the Light – Cei care aduc Lumina*
3. *Recreating Your Self – Recrearea Sinelui*
4. *Questions and Answers on Conversations with God – Întrebări și răspunsuri despre cărțile „Conversații cu Dumnezeu"*
5. *Conversations with God for Teens – Conversații cu Dumnezeu pentru adolescenți*

6. *Moments of Grace – Momente de grație*
7. *Neale Donald Walsch on Relationships – Neale Donald Walsch despre relații*
8. *Neale Donald Walsch on Holistic Living – Neale Donald Walsch despre viața holistică*
9. *Neale Donald Walsch on Abundance and Right Livelihood – Neale Donald Walsch despre abundență și viața corectă*
10. *Happier Than God – Mai fericit decât Dumnezeu*
11. *The Holly Experience – Experiența Sfântă*
12. *The Conversations with God Companion – Ghid pentru Conversații cu Dumnezeu*
13. *When Everything Changes, Change Everything – Când totul se schimbă, schimbă totul*
14. *When Everything Changes, Change Everything – Când totul se schimbă, schimbă totul,* manual și caiet de lucru
15. *The Storm Before the Calm – Furtuna dinaintea liniștii*
16. *The Only Thing That Matters – Singurul lucru care contează*
17. *What God Said – Ce a spus Dumnezeu*
18. *God's Message to the World: You've Got Me All Wrong – Mesajul lui Dumnezeu către lume: M-ați înțeles complet greșit*
19. *Conversations with God for Parents: Sharing the Message with Children – Conversații cu Dumnezeu pentru părinți. Împărtășirea mesajului cu copiii* (cu Laurie Farley și Emily Filmore)

20. *Where God and Medicine Meet – Unde Dumnezeu și medicina se întâlnesc* (cu Dr. Brit Cooper)
21. *Children's Book: The Little Soul and the Sun – Carte pentru copii: Micul Suflet și Soarele*
22. *Children's Book: The Little Soul and the Earth – Carte pentru copii: Micul Suflet și Pământul*
23. *Children's Book: Santa's God – Carte pentru copii: Dumnezeul lui Moș Crăciun*

TEXTE SUPLIMENTARE:

1. *Guidebook to Conversations with God – Ghid al cărților „Conversații cu Dumnezeu“*
2. *Meditations from Conversations with God – Meditații din cărțile „Conversații cu Dumnezeu“*
3. *The Wedding Vows from Conversations with God – Jurămintele de nuntă din „Conversații cu Dumnezeu“*
4. *The Little Book of Life – Cărticica Vieții*
5. *Conversations with God in a Nutshell – Conversații cu Dumnezeu pe scurt*

Idei principale din seria „Conversații cu Dumnezeu"

Iată o serie de 50 de întrebări referitoare la ideile principale prezentate omenirii în textele *Conversații cu Dumnezeu*. Ea poate fi folosită ca test cu răspunsuri pentru profesorii și cursanții *CcD*. Poate fi, de asemenea, util să explorezi pur și simplu întrebările și răspunsurile de aici pentru a înțelege amploarea și domeniul de aplicare ale temelor abordate în acest material – și poate te vor inspira.

• **Întrebarea nr. 1:** Care sunt cele Trei Afirmații ale Adevărului Suprem din Volumul 1 al *Conversațiilor cu Dumnezeu*?

Răspunsul nr. 1:

1. Toți suntem Unul.
2. Există suficient pentru toți.
3. Nu trebuie să faci nimic.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1
CcD, Volumul 2

• **Întrebarea nr. 2:** Explică paradigma „A fi – a face – a avea".

Răspunsul nr. 2:

Majoritatea oamenilor cred că, dacă FAC cutare lucru, atunci vor AVEA acel lucru și *apoi* vor FI fericiți. *CcD* ne spune că cei mai mulți oameni înțeleg invers fluxul vieții. Dialogul ne invită să plecăm de la o stare de A FI. Apoi, ceea ce FACEM și AVEM va izvorî din acest loc, creându-ne astfel experiența cu mai multă bucurie.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1
CcD, *Ghidul*

• **Întrebarea nr. 3:** Care sunt cele 5 atitudini ale divinității?

Răspunsul nr. 3:

Dumnezeu este mereu vesel, iubitor, tolerant, binecuvântat și recunoscător.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 4:** Menționează Legea Opoziției și modul în care funcționează.

Răspunsul nr. 4:

„În absența a ceea ce nu ești, ce ești nu există." Pe Tărâmul Fizic (cunoscut și ca Tărâmul Relativității) nu există nimic fără un element opus. În momentul în care spui că ești ceva, tot ceea ce este diferit de acesta va veni în experiența ta. Acest lucru îți permite să te cunoști ca fiind cel care te-ai declarat a fi. Nu poți ști ce înseamnă „fierbinte"

până când nu afli ce înseamnă „rece". Nu poți ști ce înseamnă „repede" decât dacă afli ce înseamnă „încet". Nu poți să te consideri „înalt" dacă nu există nimeni și nimic „scund" pentru a te compara etc.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

- **Întrebarea nr. 5:** Ce este „Dihotomia Divină"?

Răspunsul nr. 5:

Coexistența simultană a două adevăruri aparent contradictorii în același spațiu. În loc ca o astfel de circumstanță să presupună o alegere de felul ori/ori, ea oferă posibilitatea ambelor lucruri. „Ori/ori" este înlocuit de „și/și".

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

- **Întrebarea nr. 6:** Care sunt cele Zece Angajamente?

Răspunsul nr. 6:

Dumnezeu ne-a oferit Angajamentul de a ne da „semne sigure și clare" că suntem pe calea spre a-L experimenta. Există anumite lucruri pe care le vei face în mod *spontan* și *automat*. Așa vei ști că pășești pe Cale! Mai exact, Dumnezeu a spus: „Vei ști că ești pe Calea către Mine pentru că îți voi da aceste semne: când ești pe Calea către Dumnezeu...

1. Îl vei iubi pe Dumnezeu cu toată inima, cu mintea și cu tot sufletul tău.
2. Nu vei folosi Numele Lui Dumnezeu în zadar și nici nu-L vei chema pe Dumnezeu pentru lucruri frivole.

3. Vei păstra o zi pentru Dumnezeu, pentru a te conecta din nou cu Sinele Divin, astfel încât să nu rămâi prea mult în iluzia ta.
4. Îi vei onora pe mama și pe tatăl tău, precum și pe Mama Divină/Tatăl Divin. Astfel, vei onora pe toata lumea.
5. Nu vei ucide fără motiv. Aceasta include toate formele de viață, nu doar oamenii.
6. Nu vei pângări puritatea iubirii cu necinste sau înșelăciune, deoarece acest lucru ar însemna adulter.
7. Nu vei fura, înșela sau face rău altuia.
8. Nu vei minți.
9. Nu vei râvni la soția aproapelui tău pentru că știi că toate celelalte sunt soțiile tale.
10. Nu vei râvni la bunurile aproapelui pentru că știi că toate bunurile pot fi ale tale și toate bunurile tale aparțin lumii."

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

- **Întrebarea nr. 7:** Care sunt Adevărurile Triune*?

Răspunsul nr. 7:

Adevărurile Triune spun că toată viața este o Realitate Trinitară sau Triună. Adică, există o calitate „trei în unu" pentru fiecare aspect al vieții. În unele religii, această caracteristică „trei în unu" este numită „Tatăl, Fiul și Sfântul Duh". Alte locuri unde găsim că se manifestă acest aspect „trei în unul": spunem că un lucru este Fizic, Nonfizic sau

* În original, în limba engleză: *Triune*.

Metafizic; vorbim despre Cunoaștere, Experiență și Ființă; vorbim despre Superconștient, Conștient, Subconștient; folosim expresia „Trup, Minte și Spirit"; descriem Universul ca fiind alcătuit din Energie, Materie și Antimaterie; descriem activitatea umană ca fiind exprimată în Gând, Cuvânt și Faptă; ne referim la momentele vieții noastre ca Trecut, Prezent și Viitor; de asemenea, vorbim despre Înainte, Acum și După; când se analizează elementul de loc sau spațiu, vorbim în termeni precum Aici, Acolo sau Între.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

- **Întrebarea nr. 8:** Care sunt cele Trei Legi ale Realității?

Răspunsul nr. 8:

1. Gândirea este creativă – și gândirea colectivă creează colectiv.
2. Frica atrage o energie similară – atragi lucrul de care te temi.
3. Iubirea este tot ce există.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

- **Întrebarea nr. 9:** Care sunt cele Trei Funcții ale Vieții?

Răspunsul nr. 9:

1. Funcția sufletului este să-și indice dorințele (nu să le impună).
2. Funcția minții este de a alege dintre alternativele ei.
3. Funcția corpului este aceea de a pune în aplicare respectiva alegere.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 10:** *CcD* ne oferă Șase Semne ale unei Decizii de a Trăi Conștient. Care sunt acestea?

Răspunsul nr. 10:

1. Nu demult, tot ceea ce doream să facem era să rămânem aici (pe Tărâmul Fizic). Acum, tot ceea ce vrem să facem este să plecăm (să ne întoarcem pe Tărâmul Spiritual). Credeam că Instinctul Fundamental este supraviețuirea. Acum, știm că Instinctul nostru Fundamental este Exprimarea Divinității.
2. Nu cu mult timp în urmă, ucideam lucruri. Acum, nu putem ucide nimic fără să știm exact ce facem și de ce.
3. Nu cu mult timp în urmă, trăiam viața ca și cum nu ar fi avut niciun scop. Acum, știm că nu are niciun scop, în afară de acela pe care i-l dăm noi.
4. Nu cu mult timp în urmă, L-am implorat pe Dumnezeu să ne aducă Adevăr. Acum, Îi spunem lui Dumnezeu adevărul nostru.
5. Nu cu mult timp în urmă, căutam să fim bogați și celebri. Acum, căutăm pur și simplu să fim Sinele nostru minunat.
6. Nu cu mult timp în urmă, ne temeam de Dumnezeu. Acum, Îl iubim pe Dumnezeu suficient pentru a-L numi egalul nostru.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 11:** Explică sintagma „Lucrul căruia i te opui persistă".

Răspunsul nr. 11:

Când i te opui unui lucru, îi dai energie și aceasta continuă să îl creeze în realitatea ta. Dacă ceva nu este așa cum dorești, în loc să i te opui, privește-l până când își pierde forma iluzorie. Adică privește-l până când vezi Realitatea Supremă prin iluzie.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 12:** Care este scopul sufletului?

Răspunsul nr. 12:

De a-și transforma cel mai înalt concept de Sine în cea mai măreață experiență.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 13:** Care sunt cele Două Gânduri Fundamentale pe care se bazează toate celelalte Gânduri?

Răspunsul nr. 13:

Iubire și frică.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 14:** Care este diferența dintre durere și suferință?

Răspunsul nr. 14:

Durerea este un sentiment fizic sau mental provocat de un anumit stimul. Suferința este decizia ta. Suferința decurge

dintr-o decizie că ceva care se întâmplă nu ar trebui să se întâmple sau nu ar trebui să se producă. Suferința se termină atunci când persoana ia decizia conștientă de a menține o anumită durere într-un mod nou. În cazul durerii fizice sau emoționale, cineva poate reduce sau elimina suferința prin decizia de a iubi ceea ce se întâmplă, știind că, în cele din urmă, se va dovedi că a fost pentru binele lui cel mai înalt. Prin urmare, eliminăm aspectul „Vai mie“ (ca la o femeie care naște sau o persoană care suferă o extracție dentară).

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 15:** Completează următorul enunț: „Relațiile funcționează cel mai bine atunci când...“

Răspunsul nr. 15:
... faci ce e mai bine pentru tine.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1
CcD, *Ghidul*

• **Întrebarea nr. 16:** Completează următorul enunț: „Viața se desfășoară plecând din... “

Răspunsul nr. 16:

... intențiile tale pentru ea.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 17:** Completează următorul enunț: „Toate beneficiile autentice sunt... “

Răspunsul nr. 17:

... reciproc avantajoase.

Texte care susțin acest răspuns:

Prietenie cu Dumnezeu (Elisabeth Kübler-Ross)

CcD Partenerul nostru

- **Întrebarea nr. 18:** Completează următorul enunț: „Fiecare act este un act de... “

Răspunsul nr. 18:

... autodefinire.

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

CcD, Ghidul

- **Întrebarea nr. 19:** Dumnezeu spune că este posibil să nu ai tot ce vrei. De ce se întâmplă aceasta?

Răspunsul nr. 19:

Pentru că simplul act de a vrea ceva îi spune Universului că nu-l ai, iar Universul nu are încotro decât să reflecte aceasta în realitatea ta. Ajungi să primești mai mult „din ceea ce nu îți dorești“, pentru că Dumnezeu îi spune mereu „Da“ gândului tău fundamental.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

- **Întrebarea nr. 20:** Care sunt cele Cinci Niveluri ale Rostirii Adevărului?

Răspunsul nr. 20:

1. Spune-ți ție adevărul despre tine.
2. Spune-ți ție adevărul despre altul.

3. Spune-i celuilalt adevărul despre tine.
4. Spune-i adevărul despre el.
5. Spune-le tuturor adevărul despre tot.

Texte care susțin acest răspuns:
CcD, Volumul 2

• **Întrebarea nr. 21:** Care sunt cele Trei Concepte de Bază ale Vieții Holistice?

Răspunsul nr. 21:
1. Conștientizarea
2. Sinceritatea
3. Responsabilitatea

Texte care susțin acest răspuns:
CcD, Volumul 3

• **Întrebarea nr. 22:** Care sunt cele Trei Instrumente ale Creației?

Răspunsul nr. 22:
1. Gândul
2. Cuvântul
3. Fapta (acțiunea)

Texte care susțin acest răspuns:
CcD, Volumul 1
Prietenie cu Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 23:** Care sunt cei Șapte Pași către Prietenia cu Dumnezeu?

Răspunsul nr. 23:
1. Cunoaște-L pe Dumnezeu

2. Încrede-te în Dumnezeu
3. Iubeşte-L pe Dumnezeu
4. Acceptă-L pe Dumnezeu
5. Foloseşte-L pe Dumnezeu
6. Ajută-L pe Dumnezeu
7. Mulţumeşte-I lui Dumnezeu

Texte care susțin acest răspuns:

Prietenie cu Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 24:** *CcD* spune că există Trei Principii de Bază ale Vieții. Primul este funcționalitatea. Care sunt celelalte?

Răspunsul nr. 24:

1. Funcționalitatea
2. Adaptabilitatea
3. Sustenabilitatea

Texte care susțin acest răspuns:

Noile revelații
Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 25:** Care este Noua Evanghelie în 16 cuvinte?

Răspunsul nr. 25:

Noi suntem toți Una. Calea noastră nu este mai bună, este pur și simplu altă cale.

Texte care susțin acest răspuns:

Prietenie cu Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 26:** Cele Două Întrebări Magice sunt: „Oare asta Sunt Eu?“ și...

Răspunsul nr. 26:

„Ce ar face iubirea acum?“

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1

• **Întrebarea nr. 27:** Care sunt cele Patru Niveluri ale Conștienței?

Răspunsul nr. 27:

1. Subconștientul
2. Conștientul
3. Superconștientul
4. Supraconștientul

Texte care susțin acest răspuns:

Prietenie cu Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 28:** Există Șase Niveluri de Cunoaștere. Numește cel puțin trei.

Răspunsul nr. 28:

1. Sunt cei care nu știu și nu știu că nu știu. Ei sunt copiii. Îngrijește-i.
2. Sunt cei care nu știu și știu că nu știu. Sunt dispuși să învețe. Învață-i.
3. Sunt cei care nu știu, dar cred că știu. Sunt periculoși. Evită-i.
4. Sunt cei care știu, dar nu știu că știu. Ei dorm. Trezește-i.

5. Sunt cei care știu, dar pretind că nu știu. Sunt actori. Bucură-te de ei, dar nu lăsa prins în dramele lor.
6. Sunt cei care știu și știu că știu. Nu-i urma, pentru că dacă *știu* că știu, nu vor *accepta* să-i urmezi. Ascultă însă foarte atent la ce au de spus, pentru că îți pot *aminti* ceea ce *tu* știi deja. Acesta poate fi chiar motivul pentru care i-ai atras spre tine.

Texte care susțin acest răspuns:

Prietenie cu Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 29:** Care sunt cele Trei Niveluri de Conștientizare? (Indiciu: primul este „Speranța".)

Răspunsul nr. 29:

1. Speranța
2. Credința
3. Cunoașterea

Speranța este primul nivel de conștientizare. Este mult mai bine decât sentimentul „deznădejdii", dar este un nivel elementar de conștientizare deoarece sugerează că un rezultat pozitiv în orice situație dată este o posibilitate, dar nu o garanție. Deci, se spune că ai „speranță".

Credința este al doilea nivel de conștientizare. Are un nivel mai mare de energie decât „speranța" deoarece sugerează că, deși rezultatele negative sunt posibile, un rezultat pozitiv este asigurat în acest caz particular. Deci, se spune că ai „credință".

Cunoașterea este cel mai înalt nivel de conștientizare. Este mai importantă decât „speranța" sau „credința" deoarece afirmă că nu este posibil niciun rezultat negativ în nicio situație și toate rezultatele sunt pozitive și, prin urmare, binevenite, întrucât toate ne fac să înaintăm pe calea noastră

evolutivă și ne conduc înapoi Acasă. Se spune, astfel, că suntem în postura de „a ști“ că nimic „rău“ nu ni se poate întâmpla vreodată. Acest lucru este adevărat, desigur, dat fiind cine și ce suntem noi.

Texte care susțin acest răspuns:

Prietenie cu Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 30:** Care sunt cele 10 Iluzii ale Oamenilor?

Răspunsul nr. 30:

1. Există necesitate.
2. Există eșec.
3. Există dezbinare.
4. Există insuficiență.
5. Există cerință.
6. Există judecată.
7. Există condamnare.
8. Există condiționare.
9. Există superioritate.
10. Există ignoranță.

Texte care susțin acest răspuns:

Comuniune cu Dumnezeu
Mai fericit decât Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 31:** Care este Povestea Culturală pe care a creat-o Omenirea din aceste iluzii? (Sugestie: Are 10 puncte.)

Răspunsul nr. 31:

Din cauza celor 10 iluzii am ajuns să credem în mod eronat următoarele:

1. Dumnezeu are un plan. (Există necesitate.)

2. Rezultatul vieții este nesigur. (Există eșec.)
3. Suntem separați de Dumnezeu. (Există dezbinare.)
4. Nu e suficient pentru toată lumea. (Există insuficiență.)
5. Este ceva ce trebuie să facem. (Există cerință.)
6. Dacă nu facem ce trebuie, vom fi pedepsiți. (Există judecată.)
7. Această pedeapsă este osândă veșnică. (Există condamnare)
8. Iubirea este, prin urmare, condiționată. (Există condiționare.)
9. Cunoașterea și îndeplinirea condițiilor ne fac superiori. (Există superioritate.)
10. Nu știm că acestea sunt iluzii. (Există ignoranță.)

Texte care susțin acest răspuns:

Comuniune cu Dumnezeu
Mai fericit decât Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 32:** Care este Procesul Triad?

Răspunsul nr. 32:

Procesul Triad este un mod de a folosi iluziile pentru a ne experimenta pe noi înșine total diferit în orice situație dată atunci când ne confruntăm cu o iluzie în viață.

Procesul este:

1. Vezi iluzia așa cum este.
2. Hotărăște ce înseamnă.
3. Re-creează-te din nou.

Texte care susțin acest răspuns:

Comuniune cu Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 33:** Completează următorul enunț: „În absența a ceea ce nu ești..."

Răspunsul nr. 33:

... ceea ce ești nu există.

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 3
CcD, Ghidul
Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 34:** Care sunt cele Cinci Concepții False despre Dumnezeu și cele Cinci Concepții False despre Viață?

Răspunsul nr. 34:

Cele Cinci Concepții False despre Dumnezeu:

1. Oamenii cred că Dumnezeu are nevoie de ceva.
2. Oamenii cred că este posibil ca Dumnezeu să nu obțină ceea ce are nevoie.
3. Oamenii cred că Dumnezeu s-a separat de ei pentru că nu au reușit să-i dea ce are nevoie.
4. Oamenii cred că Dumnezeu are nevoie de ceva atât de mult, încât le cere să-i dea din poziția lor separată.
5. Oamenii cred că Dumnezeu îi va distruge dacă nu-I dau ceea ce are nevoie.

Texte care susțin acest răspuns:

Noile revelații Dumnezeul de mâine

Cele Cinci Concepții False despre Viață:

1. Oamenii sunt separați unul de celălalt.
2. Nu există suficient din ceea ce oamenii au nevoie pentru a fi fericiți.

3. Oamenii cred că trebuie să concureze pentru ceea ce cred că nu este suficient.
4. Unii oameni sunt mai buni decât alți oameni.
5. Este bine ca oamenii să se omoare unul pe celălalt pentru a rezolva diferențele create de toate celelalte concepții.

Texte care susțin acest răspuns:

Noile Revelații
Dumnezeul de mâine

• **Întrebarea nr. 35:** Numește cel puțin 5 din cele 9 Revelații Noi din cartea *Noile revelații*.

Răspunsul nr. 35:

1. Dumnezeu a comunicat întotdeauna cu oamenii și o face și astăzi.
2. Fiecare ființă umană este la fel de specială ca celelalte care au trăit vreodată, trăiesc acum sau vor trăi vreodată. Suntem cu toții mesageri despre viață, către viață, în fiecare moment.
3. Nicio cale spre Dumnezeu nu este mai bună decât orice altă cale. Nu există „o singură religie adevărată" și nici un grup de oameni care sunt „aleși".
4. Dumnezeu nu are nevoie de nimic și nu are cerințe de la nimeni. Dumnezeu este bucurie pură.
5. Dumnezeu nu este o ființă superioară singulară în afara noastră și nu are niciuna dintre „nevoile" emoționale ale oamenilor. Dumnezeu nu poate fi rănit sau vătămat în vreun fel și, prin urmare, nu are nevoie să-i pedepsească pe oameni.
6. Există un Singur Lucru și toate lucrurile fac parte din Singurul Lucru care există.

7. Nu există Bine şi Rău. Există numai Ce Funcţionează şi Ce Nu Funcţionează, având în vedere ceea ce cauţi să fii, să faci sau să ai.
8. Nu eşti corpul tău. Corpul tău este ceva *ai*, nu e ceva ce *eşti*. Ca Dumnezeu, eşti nelimitat şi etern.
9. Nu poţi să mori şi nu vei fi niciodată condamnat la osânda veşnică.

Texte care susţin acest răspuns:

Noile Revelaţii

• **Întrebarea nr. 36:** Care sunt cei Cinci Paşi pentru Pace?

Răspunsul nr. 36:

1. Recunoaşte că unele dintre vechile noastre credinţe despre Dumnezeu şi Viaţă nu mai funcţionează.
2. Recunoaşte că există lucruri pe care nu le înţelegem despre Dumnezeu şi despre Viaţă şi a căror înţelegere va schimba totul.
3. Fii dispus să accepţi o nouă înţelegere despre Dumnezeu şi Viaţă şi permite-i acestei înţelegeri să producă un nou mod de a trăi pe Pământ.
4. Fii suficient de curajos pentru a explora şi a examina această nouă înţelegere şi, dacă se aliniază cu cunoaşterea ta interioară, lărgeşte-ţi sistemul de credinţe pentru a o include.
5. Să ne trăim viaţa mai degrabă ca demonstraţie a celor mai înalte credinţe, decât ca negare a acestora.

Texte care susţin acest răspuns:

Noile Revelaţii

• **Întrebarea nr. 37:** Numește cel puțin 5 dintre cele 9 caracteristici ale „Dumnezeului de mâine".

Răspunsul nr. 37:

1. *Dumnezeul de mâine* nu are nevoie de nimeni care să creadă în El.
2. *Dumnezeul de mâine* nu are gen, mărime, formă, culoare sau orice caracteristică a unei ființe individuale.
3. *Dumnezeul de mâine* vorbește cu toată lumea, tot timpul.
4. *Dumnezeul de mâine* nu este separat de nimic și este Totul de Pretutindeni.
5. *Dumnezeul de mâine* nu este o superființă singulară, ci, mai degrabă, procesul extraordinar al Vieții Înseși.
6. *Dumnezeul de mâine* este în permanentă schimbare.
7. *Dumnezeul de mâine* nu are nevoi.
8. *Dumnezeul de mâine* nu cere să fie servit, mai degrabă este slujitorul întregii vieți.
9. *Dumnezeul de mâine* iubește necondiționat.

Texte care susțin acest răspuns:

Dumnezeul de mâine

• **Întrebarea nr. 38:** Numește cel puțin 10 din cele 18 Amintiri.

Răspunsul nr. 38:

1. Moartea e ceva ce faci pentru tine.
2. Tu ești întotdeauna cauza morții tale, indiferent de locul și modul în care vei muri.
3. Nu poți muri împotriva voinței tale.

4. Nicio cale înapoi Acasă nu este mai bună decât oricare alta.
5. Moartea nu este niciodată o tragedie. Mai degrabă, este întotdeauna un dar.
6. Tu și Dumnezeu sunteți una și nu există nicio separare între voi.
7. Moartea nu există.
8. Nu poți schimba Realitatea Supremă, dar poți să-ți schimbi experiența.
9. Motivul întregii vieți este dorința lui Dumnezeu de a se cunoaște pe Sine prin propria experiență.
10. Viața este eternă.
11. Momentul și circumstanțele morții sunt mereu perfecte.
12. Moartea fiecărei persoane slujește întotdeauna planului oricărei alte persoane care este conștientă. Iată *motivul* pentru care cealaltă persoană este conștientă de asta. Prin urmare, nicio viață sau moarte nu este vreodată în zadar.
13. Nașterea și moartea sunt același lucru.
14. Creezi în mod constant, atât în viață, cât și prin moarte.
15. Evoluția nu se termină niciodată.
16. Moartea este reversibilă.
17. Când vei muri, vei fi întâmpinat de toți cei dragi – cei care au trecut în neființă înaintea ta și cei care vor trece în neființă după tine.
18. Liberul arbitru este actul creației pure, semnătura Lui Dumnezeu și darul, slava și puterea ta, pentru totdeauna.

Texte care susțin acest răspuns:

Acasă cu Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 39:** Cartea *Mai fericit decât Dumnezeu* ne spune că viața se exprimă în esență pe 5 căi. Care sunt ele?

Răspunsul nr. 39:

1. Energia Atracției, care ne dă putere.
2. Legea Opoziției, care ne oferă ocazia.
3. Darul Înțelepciunii, care ne dă discernământ.
4. Bucuria de a fi uimiți, care ne dă imaginație.
5. Prezența ciclurilor, care ne dă eternitate.

Texte care susțin acest răspuns:

Mai fericit decât Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 40:** Care sunt cele Patru Întrebări Fundamentale din viață?

Răspunsul nr. 40:

1. Cine sunt eu?
2. Unde sunt eu?
3. De ce sunt eu unde sunt?
4. Ce fac aici?

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul și în *Furtuna dinainte de Liniște* sub forma celor patru dintre cele Șapte Întrebări Simple. Celelalte trei:

(1) Cum este posibil ca 7 miliarde de membri a ceea ce se pretinde a fi o specie extrem de evoluată să vrea toți același lucru – supraviețuire, siguranță, securitate, pace, prosperitate, oportunitate, fericire și iubire – și să fie total incapabili să le creeze, *chiar și după mii de ani de încercări?*

(2) Oare este posibil să nu înțelegem pe deplin ceva despre Dumnezeu și despre Viață, înțelegere care ar schimba totul?

(3) Este posibil să nu înțelegem pe deplin ceva despre noi înșine și despre cine suntem, înțelegere care ne-ar schimba viața în bine pentru totdeauna?

• **Întrebarea nr. 41:** Numește cel puțin 10 dintre cei 17 pași către a Fi Mai Fericit Decât Dumnezeu.

Răspunsul nr. 41:

1. Pun capăt teologiei separării.
2. Stau în legătură cu Cine Sunt.
3. Le ofer altora experiența pe care o caut.
4. Sunt sigur că nimic din ce văd nu este real.
5. Hotărăsc că nu sunt „povestea" mea.
6. Am doar preferințe.
7. Văd perfecțiunea în totul.
8. Evit drama.
9. Înțeleg tristețea.
10. Nu mă mai cert cu viața.
11. Renunț la toate așteptările.
12. Manifest compasiune față de mine.
13. Spun adevărul de îndată ce-l cunosc.
14. Urmăresc energiile; sesizez vibrația.
15. Zâmbesc.
16. Cânt.
17. Știu ce să fac când lucrurile sunt într-adevăr „rele".

Texte care susțin acest răspuns:

Mai fericit decât Dumnezeu

• **Întrebarea nr. 42:** Enumeră cele 9 Schimbări care Pot Schimba Totul.

Răspunsul nr. 42:

1. Să-mi schimb decizia de a „merge singur".
2. Să-mi schimb emoțiile pe care le aleg.
3. Să-mi schimb gândurile pe care le aleg.
4. Să-mi schimb adevărurile pe care le aleg.
5. Să-mi schimb ideea despre schimbarea în sine.
6. Să-mi schimb ideea despre motivul pentru care schimbarea are loc.
7. Să-mi schimb ideea despre schimbările viitoare.
8. Să-mi schimb ideea despre viață.
9. Să-mi schimb identitatea.

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 43:** De-a lungul vieții, trăim Realitatea în unul dintre cele trei moduri. Care sunt cele Trei Realități?

Răspunsul nr. 43:

1. Realitatea Distorsionată.
2. Realitatea Observată.
3. Realitatea Supremă.

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 44:** Care sunt cele trei tipuri de Adevăr pe care le produce Mintea?

Răspunsul nr. 44:

1. Adevărul imaginat.

2. Adevărul aparent.
3. Adevărul real.

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 45:** În Mecanica Minții, ce este Linia de cauzalitate?

Răspunsul nr. 45:

Eveniment + Date + Adevăr + Gândire + Emoție + Experiență = Realitate

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 46:** Care sunt cele patru elemente suplimentare adăugate la linia de Cauzalitate potrivit Sistemului Sufletului?

Răspunsul nr. 46:

Perspectivă + Percepție + Credință + Comportament = Experiență

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 47:** De ce are loc schimbarea în viața ta?

Răspunsul nr. 47:

Toate schimbările au loc pentru că vrem, pentru a produce creștere personală și evoluție sufletească. Viața este un proces, iar acest proces se numește Schimbare. (Schimbarea

este anunțul intenției Vieții de a continua. Schimbarea este impulsul fundamental al Vieții Înseși.)

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 48:** Completează următorul enunț: „Toate schimbările sunt...“

Răspunsul nr. 48:

... pentru mai bine. (Nu există schimbări pentru mai rău.)

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 49:** Care sunt cele Trei Tărâmuri din Împărăția lui Dumnezeu?

Răspunsul nr. 49:

1. Tărâmul Spiritual (numit și Tărâmul Absolutului sau Tărâmul Cunoașterii)
2. Tărâmul Fizic (numit și Tărâmul Relativității sau Tărâmul Experienței)
3. Tărâmul Spirizic (combinația dintre Tărâmul Spiritual și Fizic; numit, de asemenea, Tărâmul Ființei Pure)

Texte care susțin acest răspuns:

Când totul se schimbă, schimbă totul

• **Întrebarea nr. 50:** Care este cel mai important mesaj al cărților *Conversații cu Dumnezeu?*

Răspunsul nr. 50:

Noi suntem toți Una. (Întrebare adresată și ea de multe ori: „Care este Mesajul lui Dumnezeu pentru lume?" Răspunsul are cinci cuvinte: „M-ați înțeles complet greșit.")

Texte care susțin acest răspuns:

CcD, Volumul 1 (și Neale la emisiunea *Today Show*, la NBC, cu Matt Lauer)

Despre autor

Neale Donald Walsch este un mesager spiritual al vremurilor moderne a cărui operă a influențat viața a milioane de oameni. El a scris peste 30 de cărți despre spiritualitatea contemporană în cei douăzeci de ani de când a declarat că a trăit o experiență în care a simțit prezența Divinității. A început să scrie întrebări adresate lui Dumnezeu pe un blocnotes galben și a primit răspunsuri într-un proces pe care îl socotește un fel de scriere după dictare. Ceea ce a rezultat din această întâlnire este seria în nouă părți *Conversații cu Dumnezeu*, care a fost publicată în numeroase limbi pe întregul Glob.

Walsch le-a spus cititorilor săi și presei – ceea ce a suscitat o atenție internațională asupra experienței sale – că toată lumea vorbește cu Dumnezeu tot timpul și că întrebarea care se pune nu este „Cu cine vorbește Dumnezeu?". Întrebarea este: „Cine ascultă?"

El spune că întreaga lui viață s-a schimbat ca urmare a deciziei sale de a asculta. Și-a notat întrebările pe care le avea în inimă și răspunsurile pe care le primea pentru a-și aminti mereu dialogurile avute cu Divinitatea. Abia mai târziu și-a dat seama că era îndemnat să transmită aceste

cuvinte lumii, asemenea multor altora de-a lungul istoriei care au făcut tot ce le-a stat în putere pentru a recepționa și a formula mesajele lui Dumnezeu.

El știe că toată lumea primește asemenea mesaje și îi îndeamnă pe toți oamenii să le împărtășească celorlalți și să le trăiască așa cum pot mai bine; Neale crede că lumea se va schimba peste noapte dacă fie și numai o mică parte din oamenii care trăiesc în ea ar accepta cel mai important dintre toate mesajele transmise de Dumnezeu:

M-ați înțeles complet greșit.

De același autor la Editura For You:

Acasă cu Dumnezeu
Când totul se schimbă, schimbă totul
Ce a spus Dumnezeu
Ce vrea Dumnezeu
Comuniune cu Dumnezeu
Conversații cu Dumnezeu pentru părinți
Dumnezeu și minunile din viața noastră
Mai fericit decât Dumnezeu
Prietenie cu Dumnezeu

Cuprins

Bucuria lecturii nu se oprește aici!

Iată și alte titluri apărute recent la Editura For You:

Christophe André, Matthieu Ricard • *Schimbă-te și schimbă lumea*
Mark Anthony • *Iubirea trece Dincolo*
Bernie Ashman • *Semne zodiacale și vieți trecute*
Dr. Linda Backman • *Evoluția sufletului*
Philippe Barraqué • *Mantre vindecătoare*
Joshua Becker • *Bucuria de a trăi cu mai puțin* • *Casa minimalistă*
Gabrielle Bernstein • *Dependent de Spirit* • *Universul te susține*
Irina Binder • *Străinul de lângă mine* • *Până la sfârșit*
Irina Binder, Carmen Voinea-Răducanu • *Iubitelor mele prietene*
Mary Birch • *Respirația vindecătoare*
Dr. Charles Blondel • *Introducere în psihologia colectivă*
Dr. Luc Bodin • *Mesajele ascunse ale bolilor* • *Scapă de stres!*
Nathalie Bodin • *Ho'oponopono*
Alexandru Boțoroga • *În căutarea pasului*
Gregg Braden • *Suntem creați cu intenție*
Dan Brulé • *Respiră pur și simplu*
Adrian Butash • *Binecuvântează această hrană*
Dr. Carl Johan Calleman • *Mintea globală și apariția civilizației*
Dr. A. Chaoul • *Yoga tibetană pentru sănătate și starea de bine*
Dr. J-J Charbonier • *Cele 7 motive pentru a crede în Lumea de Dincolo*
Deepak Chopra • *Spiritul leadershipului* • *De ce râde Dumnezeu?*
Dr. Deepak Chopra și Dr. Menas Kafatos • *Tu ești Universul*
Olivier Clerc • *Darul Iertării*
G.Ș. Cocora și M.S. Cocora • *Perfecta expresie de Sine*
Alan Cohen • *Tao pe înțelesul tuturor*
Gabriel Cousens • *Parenting conștient* • *Alimentația conștientă*
Jim Curtis • *Experiența Stimulati*

Jorge Luis Delgado • *Înțelepciunea incașilor*
Karl Dawson și Kate Marillat • *Transformă-ți convingerile, transformă-ți viața*
Kathleen Dowling Singh • *Înaintează în vârstă cu grație*
Ken Druck • *Regulile Reale ale vieții*
Dr. Wayne W. Dyer • *Fericirea este Calea*
Paul Ferrini • *Evanghelia după Iisus* • *Eu sunt Ușa*
Guy Finley • *Secretul Sinelui tău nemuritor*
Richard Flook • *De ce m-am îmbolnăvit?*
Debbie Ford • *Partea întunecată a căutătorilor de lumină*
Ailsa Frank • *Trăiește fără frică!*
Lisa Fugard • *Învață cum să-ți trezești scriitorul interior*
Cherry Gilchrist și Lara Owen • *Iubirea începe la 40 de ani*
Lucia Giovannini • *O viață cu totul nouă*
Amit Goswami • *Creativitate cuantică*
Charles Graeber • *Soluția salvatoare*
Robin Ray Green • *Copii fericiți și sănătoși*
Jason Gregory • *Viața fără efort*
Judy Hall • *Învață cum să lucrezi cu cristalele*
Louise Hay • *Învață cum să folosești puterea afirmațiilor*
Gay Hendricks • *Prima regulă a lui Ten*
Dr. Dain Heer • *Fii tu, schimbă lumea!*
Jasmuheen • *Restabilirea Unității*
Sharon King • *Vindecă-ți nașterea, vindecă-ți viața*
Ewald Kliegel • *Reflexologia holistică*
Elisabeth Kübler-Ross • *Despre moarte și a muri*
Alfred Lambremont Webre • *Omniversul*
Garry L. Landreth • *Terapia prin joc*
Robert Leahy • *Învinge depresia* • *Învinge grijile*
Dr. Peter A. Levine • *Traumă și memorie*
Denise Linn • *Firele nevăzute ale energiei*
Olivier Lockert • *Hipnoza Umanistă*

Maria, Regina României • *Povestea vieții mele*
Ion Mânzat • *Hohotele lui Zalmoxis*
Kim McCaul • *Evoluția multidimensională*
Dr. Lewis Mehl-Madrona • *Reconfigurează-ți mintea*
Daniel Meurois Givaudan • *Bolile karmice*
Minerva • *Chiron* • *Lilith*
Daniel Mitel • *Floarea Vieții și atingerea nemuririi*
Jayant Mukherjee • *Întâlnire cu un călugăr*
Anca Munteanu • *Psihologia transpersonală*
Michael Neill • *Supercoach*
Valeriu Pănoiu • *Praf de stele* • *Cartea Relațiilor*
Stefano Pischiutta • *Născuți pentru a evolua*
Anca Rădulescu • *Puternică și frumoasă*
Mike Robbins • *Sinele integral*
Dr. Vítor Rodrigues • *Cartea Neștiinței*
Ermes Ronchi • *Sărutările nedăruite*
Dr. Bernie S. Siegel • *Arta vindecării*
Dr. Daniel J. Siegel • *Creierul copilului tău*
Marc Steinberg • *Pasiune pentru conștiență*
Michael J. Tamura • *Tu ești Răspunsul*
Eldon Taylor • *Autohipnoză și tehnici subliminale*
Sandra Anne Taylor • *Secretele atracției*
Joy Thomas Moore • *Puterea prezenței*
Brian Tracy • *Știința motivației* • *Știința banilor* • *Știința influenței*
James F. Twyman • *Codul lui Moise*
Alberto Villoldo • *Inima șamanului*
Nadine Voindrouh • *Dreamboard*
Carmen Voinea-Răducanu • *Binecuvântate ne fie dorurile*
Tenzin Wangyal Rinpoche • *Creativitatea spontană*
Brian Weiss • *Același suflet, multe trupuri*
Erin Williams și Jordan Reid • *Sunt anxios, dar mă distrez!*
Marianne Williamson • *De la lacrimi la triumf*

Editura For You

Str. Hagi Ghiţă, nr. 58, sector 1, Bucureşti
Tel./fax: 021/665.62.23
Mobil: 0724.212.695; 0724.212.691
E-mail: comenzi@editura-foryou.ro
Website: www.editura-foryou.ro
Facebook: Editura-FY
Instagram: @edituraforyou
Twitter: @EdituraForYou

„Aş fi putut să nu dezvălui acest ultim dialog, dar totul în mine striga «Să nu îndrăzneşti».

Prin această difuzare publică a noii transcrieri, cuvânt cu cuvânt, din cea mai recentă conversaţie cu Dumnezeu, simt că îmi respect faţă de El promisiunea de a face tot ceea ce îmi stă în putere pentru a continua să-i aduc lumii la cunoştinţă cele mai importante informaţii pe care le-am primit vreodată – informaţii care, mi-a fost demonstrat, pot schimba în mod pozitiv experienţa cotidiană a milioane de oameni din întreaga lume."

Neale Donald Walsch

Avem probleme. Dar există ajutor... dacă ascultăm.

În mijlocul nopții de 2 august 2016, Neale Donald Walsch s-a trezit atras într-un dialog nou și total neașteptat cu Dumnezeu, în care s-a confruntat brusc cu două întrebări:

- Oamenii sunt ajutați de Ființe Foarte Evoluate dintr-o altă dimensiune?
- Există un rol-cheie pe care oamenii sunt invitați să-l joace în cursul propriei evoluții, aderând la o misiune comună pentru a sprijini planeta în aceste vremuri critice?

I s-a zis că răspunsul la ambele întrebări este „Da".

A primit apoi 16 exemple clare despre modul în care Ființele Foarte Evoluate reacționează la viață diferit față de oameni și cum adoptarea chiar a câtorva dintre aceste comportamente poate schimba cursul istoriei lumii spre bine – pentru totdeauna.

Aceste informații constituie structura cărții de față. Ea este o invitație puternică pentru fiecare cititor de a stabili terenul pentru explorările extraordinare ce urmează. Continuând din punctul unde s-a oprit Volumul III din seria *Conversații cu Dumnezeu*, revelațiile despre Ființele Foarte Evoluate și despre modul în care oamenii obișnuiți pot răspunde chemării de a ajuta la trezirea speciei umane îți vor extinde viziunea asupra viitorului personal și colectiv.

Alte cărți de Neale Donald Walsch apărute la Editura For You

Editura For You

